

Zienswijzennota

Aanvraag hondenpension

Rijksstraatweg 188 te Loenen aan de Vecht

Datum:
mei 2019

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
1 Inleiding.....	4
1.1 Doel van deze nota.....	4
1.2 Overzicht van zienswijzen en ontvankelijkheid.....	5
1.3 Voorgeschiedenis.....	7
2 Zienswijzen reclamant.....	9
2.1 Wettelijke procedure.....	9
2.2 Vooringenomenheid.....	9
2.3 Informatieavond.....	10
2.4 Provinciaal belang en landschappelijke inpassing.....	10
2.5 Voorwaarden omgevingsvergunning.....	11
2.6 Oppervlakteberekening.....	11
2.7 Toename verkeer.....	11
2.8 Beslissingsbevoegdheid.....	12
2.9 Bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord.....	12
2.10 Geluid.....	13
2.11 Bouwvlak.....	14
2.12 Ammoniak depositie.....	15
2.13 Aanwezige bouwwerken.....	15
2.14 Stedelijke ontwikkeling.....	16
2.15 Sloop.....	17
2.16 Nieuwbouw.....	17
2.17 Agrarische beoordelingscommissie.....	18
2.18 Aantal nevenfuncties.....	19
2.19 Intensieve veehouderij.....	19
2.20 Oppervlakte nevenfuncties.....	19
2.21 Richtwaarden geluid.....	20
2.22 Software geluid.....	21
2.23 Variabelen geluid.....	21
2.24 Blaftijd.....	22
2.25 Beoordeling aanvraag.....	23
2.26 Handleiding meten rekenen industrielaawaai.....	23
2.27 Software Geomilieu v. 3.11.....	23
2.28 Geluidwerende voorziening.....	24
2.29 Toegepaste materialen.....	24
2.30 Bronniveau.....	25
2.31 Betrouwbaarheid (beoordeling) geluidsrapportages.....	25

2.32	Manifest	26
2.33	Beplantingsplan	26
2.34	Landschappelijke inpassing.....	26
2.35	Advies Agrarische beoordelingscommissie	27
2.36	Geluidsreductie geluidschermen	27
2.37	Extreme blaffers.....	28
2.38	Besluit houders van dieren	28
2.39	Toegepaste procedure.....	29
2.40	Archeologisch onderzoek	30
2.41	Planschade	30
2.42	Feitelijke en aangevraagde situatie	31
2.43	Stikstofdepositie.....	31
2.44	Goede ruimtelijke ordening.....	32
3.	Zienswijzen reclamant IX	33
3.1	Woon- en leefklimaat	33
3.2	Strijd bestemmingsplan	33
3.3	Provinciale Ruimtelijke Verordening	34
3.4	Nevenactiviteit.....	34
3.5	Goede ruimtelijke ordening.....	35
3.6	Gemengd gebied	35
3.7	dB(A).....	36
3.8	Blafperiode.....	36
3.9	Blaftijd	37
3.10	Brongegevens.....	38
3.11	Invloed wind	38
3.12	Gedrag inrichtinghouder	38
3.13	Buitenverblijven	39
3.14	Best beschikbare techniek.....	39
3.15	Planschade	40
4.	Zienswijzen reclamant X	41
4.1	Provinciale Ruimtelijke Verordening	41
4.2	Redelijke eisen van welstand	41
4.3	Landschappelijke inpassing.....	41
4.4	Effect geluidschermen	42
4.5	Geluidsoverlast	42
5.	Zienswijzen reclamant XI	43
5.1	Strijd bestemmingsplan	43
5.2	Nevenactiviteit.....	43
5.3	Toepassing artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3° Wabo.....	44

5.4	Goede ruimtelijke onderbouwing	44
5.5	Zorgvuldige voorbereiding	45
5.6	Belangenafweging	46
5.7	Geluidsoverlast	46
5.8	Woon- en leefklimaat	47
5.9	Planschade	47
5.10	Verkeersstroom	47
5.11	Belangenafweging	48
6.	Zienswijzen reclamant U	49
6.1	Provinciale Ruimtelijke Verordening	49
6.2	Landschappelijke inpassing	49
6.3	Situering in relatie tot bouwvlak	50
6.4	Verklaring van geen bedenkingen	50
6.5	Programmatistische Aanpak Stikstof	51
6.6	Ladder van duurzame verstedelijking	51
6.7	Actuele haalbaarheidsonderzoeken	52
6.8	Aantal nevenfuncties	52
6.9	Redelijke eisen van welstand	53
6.10	Brongegevens	53
6.11	Geluidsreductie ten gevolge van geluidscherm	53
6.12	Keur	54
6.13	Beplantingsplan	54
6.14	Belangenafweging	55
6.15	Behoeftte	55
6.15	Planschade	56

1 Inleiding

1.1 Doel van deze nota

Op 9 augustus 2013 is een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen voor het uitbreiden van een hondenpension op de locatie Rijksstraatweg 188 in Loenen aan de Vecht, gemeente Stichtse Vecht.

De ontwerpbeschikking is op 1 mei 2018 gepubliceerd in het Gemeenteblad (officiële uitgave van de gemeente Stichtse Vecht), op de gemeentelijke website en www.ruimtelijkeplannen.nl. Op 1 mei 2018 is de ontwerpbeschikking gepubliceerd in de Staatscourant.

Overeenkomstig afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft de ontwerpbeschikking met bijbehorende stukken vanaf 2 mei 2018 tot en met 13 juni 2018 gedurende zes weken ter inzage gelegen. In deze periode zijn zienswijzen ingekomen.

Het doel van deze nota is een korte zakelijke weergave van de binnengekomen zienswijzen en het standpunt daarover van het college van burgemeester en wethouders van Stichtse Vecht. De eerder opgestelde zienswijzennota van 24 april 2018 maakt integraal onderdeel uit van de onderhavige zienswijzennota.

In § 1.2 worden de binnengekomen zienswijzen en de ontvankelijkheid benoemd.

In § 1.3 wordt kort ingegaan op de voorgeschiedenis van het initiatief.

In de hoofdstukken 2 t/m 7 worden de zienswijzen samengevat en beantwoord.

Deze nota is op 2 april 2019 voorlopig vastgesteld door het college van Burgemeester en Wethouders. Daarna is de initiatiefnemer in de gelegenheid gesteld om aanvullingen te geven op de nota. Naar aanleiding van de reactie van de initiatiefnemer is deze zienswijzennota op enkele punten aangevuld. De definitieve versie is vervolgens op 11 juni 2019 door het college van Burgemeester en Wethouders vastgesteld.

Leeswijzer:

Wit: oorspronkelijke tekst van de nota van april 2019

Geel: toegevoegde tekst

~~Dubbel doorgestreept~~: verwijderde tekst uit de nota van april 2019 en is geen onderdeel van de definitieve nota van mei 2019

1.2 Overzicht van zienswijzen en ontvankelijkheid

	Nr.	Adres	Postcode	Plaats	Naam
1	I			Loenen aan de Vecht	
2	I			Loenen aan de Vecht	
3	I			Loenen aan de Vecht	
4	I			Loenen aan de Vecht	
5	I			Loenen aan de Vecht	
6	I			Loenen aan de Vecht	
7	I			Loenen aan de Vecht	
8	I			Loenen aan de Vecht	
9	I			Loenen aan de Vecht	
10	I			Loenen aan de Vecht	
11	I			Loenen aan de Vecht	
12	I			Loenen aan de Vecht	
13	I			Loenen aan de Vecht	
14	I			Loenen aan de Vecht	
15	I			Loenen aan de Vecht	
16	I			Loenen aan de Vecht	
17	I			Loenen aan de Vecht	
18	I			Loenen aan de Vecht	
19	I			Loenen aan de Vecht	
20	I			Loenen aan de Vecht	
21	I			Loenen aan de Vecht	
22	I			Loenen aan de Vecht	
23	I			Loenen aan de Vecht	
24	I			Loenen aan de Vecht	
25	I			Loenen aan de Vecht	
26	I			Loenen aan de Vecht	
27	I			Loenen aan de Vecht	
28	I			Loenen aan de Vecht	
29	I			Loenen aan de Vecht	
30	I			Loenen aan de Vecht	

31	I			Loenen aan de Vecht	
32	I			Loenen aan de Vecht	
33	I			Loenen aan de Vecht	
34	I			Loenen aan de Vecht	
35	I			Loenen aan de Vecht	
36	I			Loenen aan de Vecht	
37	I			Loenen aan de Vecht	
38	I			Loenen aan de Vecht	
39	I			Loenen aan de Vecht	
40	I			Loenen aan de Vecht	
41	I			Loenen aan de Vecht	
42	I			Loenen aan de Vecht	
43	I			Loenen aan de Vecht	
44	I			Loenen aan de Vecht	
45	I			Loenen aan de Vecht	
46	I			Loenen aan de Vecht	
47	I			Loenen aan de Vecht	
48	I			Loenen aan de Vecht	
49	I			Loenen aan de Vecht	
50	I			Loenen aan de Vecht	
51	I			Loenen aan de Vecht	
52	II			Loenen aan de Vecht	
53	III			Loenen aan de Vecht	
54	IV			Loenen aan de Vecht	
55	V			Loenen aan de Vecht	

De zienswijzen zijn tijdig ingediend indien deze binnen de termijn zijn verzonden en uiterlijk een week na afloop van de termijn zijn ontvangen (artikel 3:16, derde lid, in samenhang gelezen met artikel 6:9, tweede lid, van de Awb). De zienswijzen zijn tijdig ingekomen.

1.3 Voorgeschiedenis

Aanvrager heeft eerder, op 3 oktober 2007, een aanvraag om bouwvergunning ingediend voor het realiseren van een hondenpension met buitenverblijven op het perceel Rijksstraatweg 188.

De toenmalige gemeenteraad van Loenen weigerde echter vrijstelling te verlenen als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de Wet Ruimtelijke Ordening en ook het toenmalige college van Loenen was niet bereid om bouwvergunning en vrijstelling te verlenen voor de overschrijding van de maatvoering van niet-agrarische nevenactiviteiten. Aan deze weigeringen lag, eenvoudig gezegd, ten grondslag dat het bouwplan in strijd was met het destijds vigerend bestemmingsplan 'Landelijk Gebied'. Ook zou het hondenpension naar verwachting geluidoverlast veroorzaken. De raad en het college hebben hun besluiten in bezwaar gehandhaafd.

Bij uitspraak van 23 mei 2011 (zaak nr. 09/3084) heeft de rechter de hiervoor beschreven besluiten vernietigd en de raad en het college opgedragen nieuwe besluiten te nemen. De vrees voor geluidsoverlast ten opzichte van de autonome situatie was volgens de rechter met geen enkel objectief gegeven onderbouwd. Ook het in opdracht van aanvrager opgesteld akoestisch rapport en het akoestisch rapport van de toenmalige Milieudienst Noord-West Utrecht waren volgens de rechter van belang. Uit die rapporten volgde dat het hondenpension, uitgaande van een 'worst case-situatie', zou voldoen aan de daaraan te stellen geluidsnormen. Daarmee was het aspect geluid volgens de rechter geen reden om de aanvraag te weigeren.

Aanvrager heeft na overleg met de gemeente op 30 september 2011 een nieuwe aanvraag onder de Wet algemene bepalingen omgevingswet (Wabo) ingediend om een omgevingsvergunning voor een hondenpension met buitenverblijven.

Op 16 maart 2012 heeft aanvrager de aanvraag van 3 oktober 2007 en de aanvraag van 30 september 2011 ingetrokken.

Hierna, op 9 augustus 2013, is opnieuw een aanvraag ingediend.

In 2014 is een ontwerpbeschikking ter inzage gelegd. Hierop zijn diverse zienswijzen gegeven. Deze zienswijzen hebben vervolgens geleid tot aanvullende onderzoeken. Er is nieuw akoestisch onderzoek uitgevoerd en de zienswijzen zijn in concept beantwoord. De aanvullende onderzoeken zijn beoordeeld door de Omgevingsdienst regio Utrecht (ODRU). Daarna heeft de aanvraag enige tijd stilgelegen.

In september 2017 is de gemeenteraad een zogeheten verklaring van geen bedenkingen gevraagd. Omdat de gemeenteraad vond dat zij daartoe niet bevoegd is, heeft zij het voorstel daartoe teruggezonden.

In de periode oktober 2017 tot en met februari 2018 heeft de aanvrager tekeningen aangepast en diverse onderzoeken geactualiseerd.

Per 1 januari 2016 vallen de aangevraagde milieuactiviteiten niet meer onder de vergunningplicht van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). De aanvraag om omgevingsvergunning voor het onderdeel milieu wordt derhalve sindsdien aangemerkt als melding in het kader van het Activiteitenbesluit milieubeheer (Activiteitenbesluit). Een melding noch de acceptatie daarvan zijn een besluit waartegen rechtsmiddelen kunnen worden aangewend. Alle ingediende zienswijzen met betrekking tot het onderdeel milieu worden daarom niet inhoudelijk behandeld. Op zienswijzen die betrekking hebben op het aspect 'geluid', wordt wel inhoudelijk gereageerd. Dit aspect raakt namelijk de vraag of het hondenpension past binnen een goede ruimtelijke ordening. Indien dat niet het geval is, moet de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo, in samenhang gelezen met artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3o, van de Wabo worden geweigerd.

Eerder ingediende zienswijzen hebben geleid tot het indienen van een nader akoestisch rapport van 23 oktober 2017 met kenmerk 2760ao17216 v5 van G&O Consult. Op basis van dit rapport moet geconcludeerd worden dat voor wat betreft het hondenpension aan de geluidsvoorschriften van het Activiteitenbesluit wordt voldaan. Het is dus niet noodzakelijk dat, voor wat betreft het aspect 'geluid', op grond van het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften worden gegeven. Voor het aanvoeren van ruwvoer ten behoeve van het houden van vee wordt wel een maatwerkvoorschrift opgelegd.

2 Zienswijzen reclamant X

2.1 Wettelijke procedure

De wettelijk voorgeschreven procedure is in deze niet of niet juist is gevolgd, met alle gevolgen van dien. Zo is het ontwerp te laat ter inzage gelegd met een kortere termijn voor het geven van een zienswijze tot gevolg. Ook verschilde het ontwerp dat op het gemeentehuis ter inzage lag met het ontwerp dat via www.ruimtelijkeplannen.nl te raadplegen was en ontbrak het advies van MooiSticht d.d. 18 december 2017 in het bouwdoossier. Het laatste wringt omdat verwezen is naar dit advies in verband met de constatering dat de noodzakelijk geachte geluidsschermen buiten het bouwvlak waren gesitueerd.

Reactie:

Onder verwijzing naar de eerder weergegeven data: het ontwerp is niet te laat ter inzage gelegd. Evenmin verschilde het ontwerp dat ter inzage lag met het ontwerp dat via [ruimtelijkeplannen.nl](http://www.ruimtelijkeplannen.nl) te raadplegen was. Dit leidt tot de conclusie dat geen fouten zoals beschreven zijn gemaakt. De verwijzing naar het advies van MooiSticht d.d. 18 december 2017 kan niet begrepen worden, aangezien volgens de tekening van 13 april 2018 de voorgestelde geluidsschermen binnen het bouwvlak worden opgericht.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.2 Vooringenomenheid

Onder verwijzing naar documenten die met behulp van de Wet openbaarheid van bestuur openbaar zijn gemaakt, wordt herhaaldelijk gesteld dat het hondenpension het resultaat is van bestuurlijke vooringenomenheid en dat deze bestuurlijke vooringenomenheid op verschillende manieren in deze en voorafgaande procedures tot uitdrukking komt / is gekomen. De reden van die vooringenomenheid wordt onder meer gezien in de hiervoor beschreven documenten. Uit die documenten volgt dat de motivatie om medewerking te verlenen volledig berust op de inschatting dat vanwege ambtelijke wanprestaties en onbehoorlijk bestuur mogelijk een schadevergoeding zal worden geëist in het geval het hondenpension geen doorgang vindt. Land - Bouwman c.s. menen ook dat ambtenaren van Gedeputeerde Staten zeer gevoelig zijn gebleken om provinciale regelgeving aan te passen aan de wensen van behandelend ambtenaren.

Reactie:

De voorliggende omgevingsvergunning kent een bijzonder lange voorgeschiedenis. Betreurd wordt dat in die voorgeschiedenis en bijbehorende documenten aanleiding wordt gezien om te vooronderstellen dat, inmiddels, een verplichting tot medewerking is ontstaan. Dat is niet het geval. De reden tot medewerking is gelegen in het feit dat het hondenpension, na afweging van alle relevante belangen, verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.3 Informatieavond

Tijdens de informatieavond van 11 april 2018 is onvoldoende informatie verstrekt door de gemeente. Bovendien waren niet alle omwonenden uitgenodigd.

Reactie:

Doel van de avond was belangstellenden te informeren over de procedure en de voorliggende aanvraag. Tijdens de avond zijn diverse vragen gesteld en (deels in een later stadium) beantwoord. De gestelde vragen zijn in besluitvorming betrokken. Gekozen is om omwonenden aan de noordzijde van de gesitueerde bouwlocatie uit te nodigen. Ook was een aantal raadsleden aanwezig.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.4 Provinciaal belang en landschappelijke inpassing

De omgevingsvergunning is strijdig met bepaalde provinciale belangen. Gesteld wordt dat de beeldkwaliteitsparagraaf niet motiveert waarom het plan een aanwinst is voor de kernkwaliteiten van het landschap ter plekke. Ook wordt opgemerkt dat de voorgenomen ontwikkeling, waarbij bestaande oost-west doorzichten worden bebouwd en beplant, niet bijdraagt aan het gewenste open landschap. Aan lid 7c van artikel 4.14 van de Provinciale ruimtelijke verordening 2013 wordt niet voldaan aangezien de belemmering van omliggende agrarische bedrijven met de voorgestane ontwikkeling een feit is alsook de planschade die omwonenden zullen ondervinden.

Reactie:

Uit paragraaf 3.2.3 van de ruimtelijke onderbouwing volgt dat het gevraagde hondenpension niet in strijd is met enig provinciaal beleid c.q. verordening (de ruimtelijke onderbouwing is overigens op dit punt ook voorgelegd ter beoordeling aan de provincie, de provincie is akkoord). Wat betreft lid 7c wordt verwezen naar punt 6.1 van deze nota. Dat gezegd hebbende:

Het hondenpension brengt niet met zich dat het landschap ter plekke ingrijpend wordt gewijzigd. Bovendien wordt het hondenpension landschappelijk ingepast: in de strook van 20 meter aan de westzijde komen twee notenbomen te staan, aangevuld met liguster, hazelaar en gewone vlier. In de strook van 60 meter aan de noordzijde komen (knot)wilgen, ook aangevuld met liguster, hazelaar en gewone vlier. Daarbij blijft de huidige oost-west oriëntatie en situering van het agrarische bedrijfsperceel behouden. Zodoende kan dit deel van de zienswijze niet begrepen worden.

De beoogde voorziening voldoet aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening. De ontwikkeling leidt tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.5 Voorwaarden omgevingsvergunning

De voorwaarden van de omgevingsvergunning zijn niet handhaafbaar, aangezien handhaving nauwelijks plaatsvindt.

Reactie:

De voorschriften van de voorliggende omgevingsvergunning zijn handhaafbaar. Daarbij kan handhaving ten alle tijde geïnitieerd worden door een verzoek om handhaving, daargelaten het feit dat binnen de gemeente Stichtse Vecht actief toezicht wordt gehouden en handhavend wordt opgetreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.6 Oppervlakteberekening

Aan lid 7a wordt niet voldaan door een verkeerde berekening: er wordt meer gebouwd (meer dan 500 m²) dan gesloopt (322 m²; als de vaste mestopslag ook gesloopt wordt is het 446 m²).

Reactie:

Gedoeld wordt op het zevende lid van artikel 4.13 van de Provinciale ruimtelijk verordening, Provincie Utrecht 2013. Onder a van dat lid valt te lezen:

Een ruimtelijk plan kan bestemmingen en regels bevatten die nevenactiviteiten toestaan, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

a. de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing wordt niet vergroot:

(...).

Het gevraagde hondenpension heeft, in tegenstelling tot wat wordt gesteld, een oppervlakte van ca. 446 454 m². Om het hondenpension mogelijk te maken, wordt een deel bestaande bedrijfsbebouwing met eenzelfde oppervlakte gesloopt. Deze voorwaarde in de vergunning wordt aangescherpt en naleving daarvan zal worden gecontroleerd. Aldus wordt voldaan aan de zojuist weergegeven eis.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt **niet wel** tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.7 Toename verkeer

De erfinrichting is discutabel. Het gaat daarbij met name om de inrit waar het fietspad voortdurend geblokkeerd zal worden op een zeer gevaarlijke locatie (in de spits staan daar files). Ook van belang is dat op de N402/Slootdijk dikwijls ongelukken plaatsvinden met letselschade. Het voorgenomen hondenpension zal een significante aantrekkende werking op het verkeer hebben op een daarvoor ongeschikte locatie.

Reactie:

Het hondenpension leidt tot een beperkte toename van het autoverkeer. Uitgegaan wordt van maximaal 16 vervoersbewegingen per dag vanwege het hondenpension. Daarbij wordt geparkeerd op het eigen terrein van aanvrager. De afwikkeling van het verkeer vindt plaats via de bestaande uitrit. Het extra aantal vervoersbewegingen kan worden opgenomen in het heersend verkeersbeeld van de Rijksstraatweg. De veiligheid van voetgangers en fietsers is zodoende niet in het geding. Voorts wordt verwezen naar hetgeen hierover in de ruimtelijke onderbouwing is opgenomen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.8 Beslissingsbevoegdheid

Het college is niet bevoegd te beslissen op de aanvraag waartegen in het verleden veel verzet was van de voormalige gemeenteraden. Ter staving van dit standpunt wordt verwezen naar de verklaring van geen bedenkingen van 22 november 2011. Daarin valt te lezen dat een verklaring van geen bedenkingen nodig is, indien de ontwikkeling de schaal of de structuur van het buitengebied, de kleine kernen, de buurt of wijk overschrijdt. Ook van belang is een passage in het raadsbesluit van 2 december 2015 inhoudende dat de gemeenteraad alsnog zou worden betrokken bij besluitvorming ter zake.

Reactie:

In aanmerking genomen dat het hondenpension een ontwikkeling is die de schaal en structuur van het buitengebied niet overschrijdt en gelet op paragraaf III d van de door de raad bij besluit van 22 november 2011 vastgestelde lijst met categorieën van gevallen waarin geen verklaring van geen bedenkingen nodig is, is het college namens de raad bevoegd op de aanvraag te beslissen en is een verklaring van geen bedenkingen niet vereist. De raadscommissie fysiek domein, blijkens haar vergadering van 5 september 2017, onderschrijft dit oordeel.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.9 Bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord

Op basis van vragen werd het plangebied na terinzagelegging vergroot met 1.500 m² om het hondenpension veilig te stellen.

Reactie:

Dit deel van de zienswijze refereert aan de vaststelling van bestemmingsplan 'Landelijk gebied Noord'. Gesteld wordt dat het agrarisch bouwvlak ter plekke destijds is vergroot ten behoeve van het hondenpension. Dienaangaande het volgende:

Het bestemmingsplan 'Landelijk gebied Noord', althans dat deel van dit bestemmingsplan dat betrekking heeft op het perceel Rijksstraatweg 188, kan via deze procedure niet ter discussie worden gesteld. Daarbij is ook van belang dat de procedure tot het vaststellen van voornoemd bestemmingsplan volgens de

wettelijke bepalingen is doorlopen, waarbij een ieder op correcte en voldoende wijze is geïnformeerd. Er zijn mogelijkheden geweest tot inspraak en het indienen van een zienswijze en waar nodig hebben deze tot aanpassing van het plan geleid. Indien men destijds van mening was dat het agrarisch bouwvlak ter plekke op onjuiste gronden is vergroot, lag het om dit in de bestemmingsplanprocedure kenbaar te maken. Dit is niet gebeurd. Verder wordt geconstateerd dat niet bestreden wordt dat het hondenpension voorzien wordt op het desbetreffend agrarisch bouwvlak.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.10 Geluid

Ongeveer 40 gezinnen zullen geconfronteerd worden met een geluidsbron die aanzienlijk bijdraagt aan de gemiddelde geluidbelasting over een etmaal. Gezien wordt op het conserverend karakter van het vigerend bestemmingsplan. Deze verbiedt nieuwe geluid producerende ontwikkelingen (zie pagina 41 van de toelichting van het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord).

Reactie:

Ten behoeve van het hondenpension wordt juist gemotiveerd afgeweken van het vigerend bestemmingsplan. De verwijzing naar het, in beginsel, conserverend karakter van dit bestemmingsplan, mist daarom betekenis. Dit onderdeel van de zienswijze leidt derhalve niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning. Desondanks wensen wij, ter verduidelijking, hieronder in algemene zin te schetsen hoe de belangen van omwonenden zijn betrokken:

Er is indringend getoetst of ter plaatse van geluidgevoelige bestemmingen voldaan kan worden aan de toepasselijke geluidgrenswaarden en of alle activiteiten tezamen (hondenpension en veehouderij) in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening. In de ruimtelijke onderbouwing van 25 januari 2017 zijn de ruimtelijke effecten van het hondenpension beschreven en is behoorlijk gemotiveerd dat aan toepasselijke ruimtelijke wet- en regelgeving wordt voldaan. Wat betreft het aspect geluid: uit paragraaf 6.1 van het bij de ruimtelijke onderbouwing van 25 januari 2017 behorende akoestisch onderzoek van 15 juli 2016 (vervangen door geluidsonderzoek van 23 oktober 2017) volgt dat het hondenpension op zichzelf en tezamen met de veehouderij voldoen aan een goede ruimtelijke ordening. Om de bescherming van de omgeving tegen geluidhinder te borgen, worden aan de omgevingsvergunning extra voorschriften verbonden.

Verder is het goed om rekenschap te geven van de afstanden en normen die van toepassing zijn:

Het hondenpension kwalificeert als zgn. categorie 3.2-bedrijf, waarvoor in het kader van een goede ruimtelijke ordening aansluiting wordt gezocht met de VNG-notitie 'Handreiking Bedrijven en milieuzonering' (Handreiking) uit 2009. In de Handreiking geldt als eerste stap een indicatieve afstand van 100 meter tot geluidgevoelige bestemmingen (zoals woningen). Bij een gemengd gebied als de onderhavige bedraagt de afstand 50 m. Indien deze afstand niet wordt gehaald, is de tweede stap om te toetsen aan de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A), geldend als langtijdgemiddelde beoordelingsniveau etmaalwaarde voor gemengd gebied. Voor piekgeluiden geldt een voorkeursgrenswaarde van 70 dB(A). De afstand tot de dichtstbijzijnde burgerwoning bedraagt meer dan 100 m.

Voor geur geldt overeenkomstig de VNG-brochure een richtafstand van 30 meter tot hindergevoelige functies, welke afstand 10 meter bedraagt voor geurige objecten gelegen in een gemengd gebied. Aan beide afstanden wordt ruimschoots voldaan.

Zoals hiervoor vermeld, wordt aan de gestelde richtafstanden van de VNG-brochure voldaan. In beginsel is er dus geen akoestisch onderzoek noodzakelijk voor de inpassing van het hondenpension. Ondanks dat dit volgens vaste jurisprudentie niet noodzakelijk is, is er wel akoestisch onderzoek verricht om de ruimtelijke inpasbaarheid zorgvuldig te kunnen beoordelen en is besloten op grond van dit akoestisch onderzoek om nadere regels aan de omgevingsvergunning te verbinden die een goede ruimtelijke ordening borgen.

Voor geluid is apart onderzoek verricht. De voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) voor langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en 70 dB(A) piekgeluiden worden in het kader van een goede ruimtelijke ordening niet overschreden als gevolg van de realisatie van het gevraagde hondenpension. Hierbij is uitgegaan van een geluidscherm bij de inrichting, het aantal honden in de aanvraag en de verblijfsduur van die honden buiten de verblijven in de aanvraag. In het kader van een goede ruimtelijke ordening worden geluidsvoorschriften in de omgevingsvergunning opgenomen om de aangevraagde geluidsuitstraling te borgen.

Naast een goede ruimtelijke ordening vallen inrichtingen ook onder het Activiteitenbesluit. Op grond van het Activiteitenbesluit gelden er voor veehouderijen aparte geluidsnormen. De normen voor zowel het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (45 dB(A)) als de piekniveaus (70 dB(A)) in het Activiteitenbesluit worden niet overschreden, behoudens 12 keer per jaar voor het aanvoeren van ruwvoer. Deze overschrijding is echter het gevolg van de reeds bestaande bedrijfsvoering waar deze omgevingsvergunning niet in voorziet. Dit kan worden toegestaan middels maatwerkvoorschriften, in een aparte procedure die geen verband houdt met de voorliggende aanvraag. De bovenvermelde normen van 50 en 70 dB(A) worden ook in dit besluit genoemd. De normen voor zowel het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (50 dB) als de piekniveaus (70 dB) in het Activiteitenbesluit worden niet overschreden, behoudens 12 keer per jaar voor het aanvoeren van ruwvoer. Deze overschrijding is echter het gevolg van de reeds bestaande bedrijfsvoering waar deze omgevingsvergunning niet in voorziet. Dit kan worden toegestaan middels maatwerkvoorschriften, in een aparte procedure die geen verband houdt met de voorliggende aanvraag.

Voor geur geldt een afstand van 30 meter tot hindergevoelige functies. Binnen deze afstand zijn geen hindergevoelige functies aanwezig. Overigens bedraagt de richtafstand bij een gemengd gebied waarvan in casu sprake is 10 meter. Aan deze richtafstand wordt ruimschoots voldaan.

Voor de volledige toetsing aan de diverse milieuaspecten, wordt - tot slot - verwezen naar paragraaf 3.3 e.v. van de ruimtelijke onderbouwing van 25 januari 2017.

Overigens verdient opmerking dat het hondenpension geen hobby betreft, maar een (ondergeschikte) nevenfunctie bij een bestaande veehouderij. Dat het hondenpension een (ondergeschikte) nevenfunctie bij de bestaande veehouderij is, volgt uit het advies van de Agrarische beoordelingscommissie van 3 januari 2014.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.11 Bouwvlak

In 2011 is ten behoeve van de vestiging van het hondenpension ten onrechte 0,5 hectare extra bouwvlak toegekend omdat het oorspronkelijk plan voor het hondenpension destijds buiten het bouwvlak was gesitueerd (correspondentie tussen provincie en gemeente bevestigt dit). Echter, het bestemmingsplan staat

extra bouwvlak alleen toe als dit ten goede komt aan de agrarische hoofdfunctie. Aangezien het hondenpension niet is ingegeven door een agrarische noodzaak, is het extra agrarisch bouwvlak op onjuiste gronden toegekend.

Reactie:

*Volstaan wordt met een verwijzing naar de reactie bij onderdeel **3.2 2.9** van de zienswijze. Kort gezegd: het bedoelde agrarisch bouwvlak, wat van de totstandkoming daarvan ook zij, kan via deze procedure niet meer ter discussie worden gesteld.*

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt derhalve niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.12 Ammoniak depositie

Verder wordt van belang geacht dat de uitbreiding op grond van toen geldende wet- en regelgeving niet mocht leiden tot een hogere ammoniak depositie. Dit is echter wel gebeurd. De Stichting Agrarische beoordelingscommissie (hierna: Abc) constateert dat loods F, gebouwd op het aldus extra toegekend bouwvlak, in gebruik is voor 45 tot 50 melkkoeien en zorgt voor een extra emissie van 475 kg. NHs/j. Dit is in strijd met de geboden gebruiksmogelijkheden die emissie in loods F verbiedt. Tabel 4 van de voor de inrichting ter plekke verstrekte natuurbeschermingswetvergunning beperkt emissie op het perceel tot maximaal 1734.1 NHs/j. Het huidige en toekomstig gebruik van loods F is in strijd met de hiervoor beschreven vergunning. Dit is een weigeringsgrond. Tevens ligt daarmee handhaving in het verschiet. Ten overvloede: niet-grondgebonden expansie is in de laatste H-PRV (H2 lid 7 pagina 61) niet meer toegestaan en is in strijd met de standaard vrijstelling van 1000 m². Dit is in lijn met jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State aangaande de zogeheten PAS .

Reactie:

Het huidig en toekomstig gebruik van loods F en, in het verlengde daarvan, de vraag of emissie in loods F is toegestaan, ligt in deze procedure niet ter beoordeling voor. Wel is de veebezetting in de loop der jaren gewijzigd. De totale emissie is afgenomen, maar de emissiepunten zijn veranderd. Vanwege nabijgelegen Natura 2000-gebieden (Oostelijke Vechtplassen, Botshol tussen Abcoude en Vinkeveen) is hiervoor een vergunning vereist op grond van de Wet natuurbescherming. Deze is niet aangehaakt. De provincie is bevoegd gezag en heeft enige tijd geleden een verklaring van geen bedenkingen afgegeven. Onderhavige aanvraag heeft ook geen betrekking op intensieve veehouderij.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.13 Aanwezige bouwwerken

Er staan evident veel meer bouwwerken buiten het bouwvlak dan is toegestaan terwijl de afmetingen van het bouwvlak onjuist zijn.

Reactie:

Voor wat betreft de afmetingen van het agrarisch bouwvlak ter plekke, verwijzen wij naar de reactie onder **3-2 2.9** en **4-1 2.11**. De voorliggende aanvraag heeft betrekking op het oprichten van een hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.14 Stedelijke ontwikkeling

Ook provinciale regelgeving verbiedt het bouwen buiten het bouwvlak, zelfs als het agrarische nevenactiviteiten zoals het hondenpension betreft. Verder is van belang dat bouwen buiten het bouwvlak kwalificeert als stedelijke ontwikkeling. Hiervoor geldt andere wet- en regelgeving (o.a. artikel 3.1.6 Besluit ruimtelijke ordening) die niet verdisconteerd is in het voorliggend ontwerp.

Reactie:

Op hetgeen hier te berde wordt gebracht aangaande provinciale regelgeving, verwezen wordt naar hetgeen wij hierop hebben geantwoord. Over de gestelde stedelijke ontwikkeling het volgende:

Volgens het Besluit ruimtelijke ordening is een stedelijke ontwikkeling 'een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'. Volgens de bijbehorende handreiking moet bij bedrijventerreinen worden gedacht aan bedrijventerreinen, zoals distributierreinen, industrieterreinen, gemengde terreinen, zeehaventerreinen en kantoorlocaties.

Het hondenpension, gelet op omvang en gebruik, kwalificeert niet als stedelijke ontwikkeling zoals bedoeld in het Besluit ruimtelijke ordening. Bevestiging van deze conclusie wordt tevens gezien in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 april 2014 (in zaak nr. 201306183/1/R3). Volgens die uitspraak is de bij bestemmingsplan voorziene bouw van een bedrijfsgebouw van maximaal 400 m2 bij een bedrijfsperceel van 2.360 m2, gelet op de kleinschalige bedrijfsbebouwing die het bestemmingsplan mogelijk maakt en de beperkte omvang en de beperkte gebruiksmogelijkheden van het plandeel met de bestemming 'Bedrijf', geen stedelijke ontwikkeling.

Nu in de voorliggende kwestie een vergelijkbaar verhard oppervlak aan bebouwing wordt gerealiseerd en gesloopt en de gebruiksmogelijkheden van de nieuwbouw beperkt zijn tot hondenpension, is verwijzing naar voornoemde uitspraak vruchtbaar. Gelet op het voorgaande, is een toets aan de Ladder voor Duurzame Verstedelijking niet nodig.

Op grond van de definitiebepalingen opgenomen in de huidige PRV betreft deze agrarische nevenactiviteit geen stedelijke ontwikkeling.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.15 Sloop

De bouw van het hondenpension brengt de sloop van een stal met zich. Sloop van een stal gaat ten koste van de agrarische hoofdfunctie ter plekke. Sterker nog, indien het hondenpension doorgang vindt, wordt ter plekke minder vee gehouden dan toegestaan (het maximaal depositieniveau wordt dan niet meer benut). De Abc is niet bekend met het gegeven dat het hondenpension deels ten laste komt van de agrarische hoofdfunctie en daarmee de agrarische bedrijfsvoering ter plekke ondermijnt. Dit leidt tot de conclusie dat de Abc cruciale informatie is onthouden.

Reactie:

De Abc is enkele keren gevraagd om te beoordelen of het gevraagde hondenpension als (ondergeschikte) nevenfunctie is aan te merken van de agrarische bedrijfsvoering. Deze vraag heeft Abc meerdere malen positief beantwoord, voor het laatst met het advies van 3 januari 2014 (kenmerk 13 129 sv). Bij haar advisering heeft de Abc drie aspecten van het hondenpension betrokken, te weten het ruimtelijk beslag (1), de arbeidsbehoefte (2) en de inkomensverschaffing (3).

Bij de beoordeling van het ruimtelijk beslag, overwoog de Abc in voornoemd advies:

“In ruimtelijk opzicht, qua oppervlakte en inhoud, is het nieuwbouwplan van het 485 m2 aan oppervlakte bebouwing ruim ondergeschikt aan het rundvee gedeelte van het bedrijfscentrum.”

Ook met de noodzakelijke sloop van de stal, blijft het hondenpension qua oppervlakte nog steeds ruim ondergeschikt aan het rundvee gedeelte van het bedrijfscentrum. Gelet daarop kan niet worden ingezien waarom de Abc opnieuw om advies zou worden gevraagd in deze.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.16 Nieuwbouw

De Provincie staat nieuwbouw ten behoeve van niet-agrarische nevenactiviteiten slechts toe indien een gelijke oppervlakte aan bestaande bedrijfsbebouwing wordt afgebroken (in casu een gedeelte van stal C). Deze regel is strijdig met een doelmatige agrarische bedrijfsvoering omdat de reeds bestaande bebouwing functioneel is. De voorgenomen ontwikkeling stuit op deze ondermijning van de agrarische hoofdfunctie. Daarbij is de verplichte sloop onderdeel van de omgevingsvergunning en derhalve in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

Reactie:

Een juiste toepassing van de Provinciale ruimtelijk verordening, Provincie Utrecht 2013 brengt sloop met zich. In aanmerking genomen dat deze verordening is opgesteld met het oog op goede ruimtelijke ordening en derhalve dit tot uitgangspunt heeft, moet geconcludeerd worden dat sloop juist de goede ruimtelijke ordening dient.

De agrarische functie, zijnde het houden van een melkveehouderij, blijft de hoofdfunctie. Het hondenpension zal zoals meerdere malen in deze nota is herhaald slechts een nevenfunctie vervullen. Derhalve is er geen sprake van strijd met een goede ruimtelijke ordening.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.17 Agrarische beoordelingscommissie

De voorgenomen verhuizing van de veestapel naar een andere opstal in verband met de komst van het hondenpension, gaat ten koste van een berging die in 2013 is vergund omdat zij noodzakelijk was ten behoeve van de agrarische bedrijfsvoering ter plekke. Dit is van belang omdat de Abc in het verslag aangaande de mestvergister duidelijk te kennen geeft dat functionele agrarische bebouwing onder geen beding mag worden afgebroken. Voorzienbaar is dat na de komst van het hondenpension wederom een aanvraag wordt gedaan voor vergroting van het bouwvlak om zo weer een berging te mogen bouwen. De verhuizing van vee is dus niets meer dan een schijnoplossing. Zodoende mag die verhuizing geen deel uitmaken van het afwegingskader van voorliggende omgevingsvergunning. Het voorgaande noopt tot de conclusie dat de Abc opnieuw moet beoordelen of het hondenpension kwalificeert als ondergeschikte nevenactiviteit en of deze nevenactiviteit ten koste mag gaan van de agrarische hoofdfunctie c.q. agrarische bebouwing op het perceel. Temeer omdat één en ander een intrinsiek onderdeel uitmaakt van de voorliggende omgevingsvergunning. Ook zal beoordeeld moeten worden of de verhouding tussen inkomsten uit de agrarische hoofdfunctie en inkomsten uit de nevenfunctie in aanzienlijke mate wijzigt of zal wijzigen.

Reactie:

Zojuist is onder ~~7.4~~ 2.15 overwogen dat nut en noodzaak van een nieuw advies van de Abc in deze ontbreekt. De oppervlakte van de bebouwing ten behoeve van het hondenpension blijft namelijk ontegenzeggelijk ruimschoots ondergeschikt aan het rundveegedeelte van het bedrijfscentrum. Ook de andere dragende conclusies in het onder ~~7.4~~ 2.15 bedoelde advies ('arbeid bij het hondenpension is geen dagtaak en vraagt minder uren dan het rundveebedrijf' en 'de voorgenomen omvang van 68 honden is qua verdien capaciteit ondergeschikt aan het vleesvee- en melkveebedrijf') doen nog steeds onverminderd opgeld. Redenen waarom, nogmaals, de Abc niet opnieuw om advies hoeft te worden gevraagd.

Het advies van de Abc van 18 december 2017 gaat in op het slopen van bedrijfsgebouwen ten behoeve van de realisatie van een mestvergister binnen het bouwvlak. De Abc beoordeelt dat er onvoldoende mest wordt gegenereerd om een mestvergister bedrijfseconomisch haalbaar te laten zijn. Indien de mestvergister binnen het bouwvlak wordt gesitueerd, moet daarvoor een stal wijken, waardoor het aantal koeien afneemt en alleen nog maar minder mest wordt gegenereerd. Anders dan bij de mestvergister, geldt erbij het hondenpension geen wederzijdse afhankelijkheid tussen de hoofdfunctie en de nevenfunctie. Daardoor kan er bedrijfseconomisch gezien wel gesloopt worden voor het hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.18 Aantal nevenfuncties

Het vigerend bestemmingsplan staat op het perceel slechts 2 nevenfuncties toe. Op basis van het Abc advies van 3 januari 2014 moet geconcludeerd worden dat ter plekke al 2 nevenfuncties worden uitgeoefend. Daarmee moet geconcludeerd worden dat het hondenpension een derde nevenactiviteit is. De voorgenomen ontwikkeling stuit op een teveel aan nevenactiviteiten.

Reactie:

Alleen het hondenpension kwalificeert als nevenactiviteit. De activiteiten met paarden ter plekke (het houden van slechts twee paarden en een pony) zijn volgens het bedoeld advies van de Abc hobbymatig.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.19 Intensieve veehouderij

Van belang is het feit dat het vigerend bestemmingsplan intensieve veehouderij tot 1000 m² kwalificeert als 'Agrarisch met waarden'. De Abc rapporteert echter over een veel groter oppervlakte aan vleesvee-gerelateerde bebouwing. Volgens de Abc rapportage opgenomen in de vooroverleg reacties zijn 3 stallen volledig in gebruik voor vleesvee. De veehouderij op het perceel kan daarom niet worden aangemerkt als 'Agrarisch met waarden'.

Reactie:

Volgens het advies van de Abc van 18 december 2017 is bij Rijksstraatweg 188 te Loenen aan de Vecht sprake van een volwaardig agrarisch en grondgebonden bedrijf. Hiermee wordt ook voldaan aan de bestemming 'Agrarisch met waarden'.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.20 Oppervlakte nevenfuncties

Er is, zoals eerder betoogd, een teveel aan oppervlakte ten behoeve van nevenfuncties in gebruik. Alleen al om deze reden kan het hondenpension geen doorgang vinden ondanks de recent uitgevoerde verplaatsing van de buitenmuur met 85 centimeter. Ook is van belang dat het oppervlak van de nieuwe bebouwing op zichzelf beschouwd groter is dan het maximum dat het vigerend bestemmingsplan toestaat ten behoeve van nevenfuncties (500 m²) toelaat. Verwezen wordt naar het advies van de Abc van 18 december 2017 aangaande nevenfuncties: 'Voorts merkt onze commissie op dat het slopen en herbouwen van bedrijfsgebouwen niet tot de mogelijkheden behoort, aangezien de bestaande gebouwen alle gebruikt worden voor de agrarische bedrijfsvoering.' Ook het Abc advies van 28 april 2008 kan niet onbenoemd blijven. In dat advies wordt een staloppervlakte van (toen al) ruim 2200 m² benoemd (exclusief stallen B en F) met de functies melkveehouderij (25 koeien en 18 jongvee), zoogkoeienhouderij (35 koeien en 49 jongvee) en roodvleeskoeienhouderij (100 - 110 koeien). Het aantal roodvleeskoeien bedraagt de helft van de totale hoeveelheid vee. Daarbuiten heeft schuur B plaats voor o.a. 2 paarden en een pony.

Ook dit is een nevenfunctie met het nodige oppervlak. Dan zijn er de parkeerplaatsen voor de hondenkennel. Ook deze horen bij het bebouwd gebied, daar gelaten de intensieve veehouderij die meer dan 1000 m2 bedraagt.

Reactie:

Zoals eerder opgemerkt, is er geen teveel aan nevenfuncties. Het hobbymatig houden van paarden en een pony, de waargenomen aantallen spreken voor zich, kan eenvoudigweg niet als zodanig een nevenfunctie worden aangemerkt. Daarmee is in de voorliggende kwestie sprake van één nevenfunctie zoals bedoeld in het vigerend bestemmingsplan, het hondenpension, en is er geen strijd met artikel 3.5.1, onder a, eerste lid, van dat bestemmingsplan dat bepaalt dat maximaal 2 nevenfuncties per bouwvlak zijn toegestaan. Ook is de oppervlakte van de nieuwbouw ten behoeve van het hondenpension niet groter dan 500 m2. Zoals eerder opgemerkt is die oppervlakte ongeveer 465 m2. Waaruit bestaat de strijd met het bestemmingsplan dan wel? Het perceel Rijksstraatweg 188 is bestemd voor een agrarisch bedrijf, zoals een veehouderij. Het bestemmingsplan biedt wel de mogelijkheid om een nevenfunctie te vergunnen, waaronder een dierenpension tot een bepaalde milieucategorie. Het hondenpension heeft echter een hogere milieucategorie dan het bestemmingsplan toestaat. Daarnaast mag een nevenfunctie in de voorliggende kwestie een bebouwd/onbebouwd oppervlak hebben van maximaal 300 m2, terwijl het hondenpension ca. 446 454 m2 bedraagt. Om deze reden is een uitgebreide Wabo procedure doorlopen en geen reguliere procedure die doorgaans wordt gevolgd bij de aanvraag van een omgevingsvergunning.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.21 Richtwaarden geluid

In de Handleiding meten- en reken industrielawaai staan richtwaarden vermeld die zijn gerelateerd aan de aard van de woonomgeving en die als uitgangspunt worden gehanteerd bij het stellen van geluidgrenswaarden voor nieuwe projecten. Voor een landelijke omgeving zoals de omgeving van het perceel, gelden richtwaarden van 40, 35 en 30 dB(A) voor respectievelijk de dag, avond en nachtperiode en maximale piekwaarden. Afgevraagd kan worden of aan deze waarden voldaan kan worden. Daarbij moet worden opgemerkt dat uitgaan van het maximaal toelaatbare geluidsniveau voor een nieuwe geluidsbron in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

Reactie:

Met het akoestisch onderzoek van 23 oktober 2017 van G&O Consult zijn de activiteiten van de inrichting nader in beeld gebracht. Ten behoeve van het akoestisch rapport is een berekening uitgevoerd van de geluidbelasting op de omgeving waarbij een geluidwerende voorziening wordt getroffen. Verwezen wordt naar paragraaf 6.2 van voornoemd akoestisch rapport. In het belang van een goede ruimtelijke ordening is aan de vergunning een voorschrift verbonden dat rondom de uitloopruijten van het hondenpension geluidschermen worden geplaatst voordat het hondenpension in gebruik wordt genomen (één en ander zoals aangevraagd en weergegeven op de bijbehorende tekeningen). Met de verplichte plaatsing van geluidschermen blijft het woon- en leefklimaat van omliggende woningen aanvaardbaar.

Verder is in de aanvraag rekening gehouden met het houden van 68 honden. Het maximaal aantal te houden honden is opgenomen in de voorschriften. Ook het maximaal aantal uren dat de honden in de buitenverblijven mogen verblijven is vastgelegd in een vergunningvoorschrift.

Het gebruik voor wat betreft het hondenpension is middels voorschriften gemaximaliseerd en er wordt voldaan aan de geluidvoorschriften van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Omdat het Activiteitenbesluit echter een aantal activiteiten buiten beschouwing laat voor toetsing aan het langtijdgemiddelde geluidsniveau, hebben wij besloten om in het kader van een goede ruimtelijke ordening aan de omgevingsvergunning extra geluidvoorschriften te verbinden, zodat de veehouderij niet zodanig kan uitbreiden dat daarmee strijdigheid kan ontstaan met een goede ruimtelijke ordening. De geluidemissie die het bedrijf mag veroorzaken mag niet meer bedragen dan de voorkeursgrenswaarde 50, 45 en 40 dB(A) voor wat betreft de dag- avond- en nachtperiode, of de geluidwaarde gelijk aan het omgevingsgeluid wanneer het omgevingsgeluid minder bedraagt dan de voorkeursgrenswaarde en uit onderzoek blijkt dat de totale geluidemissie van het bedrijf aan deze lagere geluidswaarde kan voldoen.

Maximaal 12 keer per jaar mag de geluidemissie meer bedragen dan de voorkeursgrenswaarde, voor wat betreft inkuilwerkzaamheden. Deze werkzaamheden worden in de huidige situatie reeds uitgevoerd en zijn als zodanig bestemd. De aangevraagde omgevingsvergunning ziet verder niet op een wijziging van deze activiteiten.

Conclusie:

De ingediende zienswijze heeft geleid tot het aanpassen van de omgevingsvergunning.

2.22 Software geluid

Bij de berekeningen van de geluidsbelasting die het hondenpension met zich brengt, is gebruik gemaakt van software van GeoMilieu. Deze software is voornamelijk ontworpen en bedoeld voor industriële en civiele ontwikkelingen van beperkte complexiteit. Het houden van meerdere honden in binnen- en buitenverblijven met voor iedere hond-hok combinatie een uniek blafspectrum met eigen harmonische resonantie, dynamiek, etc. brengt een dusdanige complexiteit met zich dat één en ander onmogelijk tot op 1 dB(A) nauwkeurig berekend worden.

Reactie:

De gehanteerde rekenmethode en daarbij gebruikte software voldoen aan de wettelijke meet- en rekenvoorschriften. Deze zijn ook van toepassing voor de onderhavige situatie. Met deze rekenmethode worden alle geluidberekeningen in Nederland gedaan. Dit varieert van kleine detailhandel, attractieparken, grote petrochemische fabrieken tot de aanleg van nieuwe verkeersknooppunten. Er kan dus geen sprake zijn van tekortkomingen in de rekenmethode of de gebruikte software.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.23 Variabelen geluid

Om één en ander te vereenvoudigen worden 3 groepen van honden (twee groepen van 23 honden en één groep van 22 honden) gereduceerd tot 3 afzonderlijke puntbronnen van 129 dB(A) in een verblijf waarvan de akoestische eigenschappen onbekend zijn. Relevante omstandigheden zoals:

- (sub)harmonische reflectie;
- galm;
- diffractie;
- dispersie;
- propagatie;
- (gebrek aan) absorptie;
- windrichting;

kunnen onmogelijk betrouwbaar in het rekenmodel tot uitdrukking worden gebracht. De invoer van lokale variabelen is compleet giswerk en daarmee ook de uitkomst van de berekeningen die bovendien ongemotiveerd in een tabel zijn verwerkt.

Reactie:

De modellering van de binnen de inrichting aanwezige geluidsbronnen is overeenkomstig het wettelijke meet- en rekenvoorschrift uitgevoerd. Bij elke modellering van bedrijfsactiviteiten zal sprake zijn van het vereenvoudigen van de complexiteit door bronnen samen te voegen. Binnen het rekenmodel wordt wel degelijk rekening gehouden met reflecties, spiegelbronnen en meteorologische invloeden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.24 Blaftijd

Bijkomende omstandigheid is de veréenvoudiging van het geblaf van de te houden honden tot 5% blaftijd per uur bij de gemaakte berekeningen. Deze vereenvoudiging is onzinnig: met 20 honden is er 100% blaftijd en het resultaat van toevoeging van 2 of 3 handen is derhalve 110 of 115% blaftijd. Dit is dus 10 of 15% dubbele blaftijd. Het is echter één van de twee. Er is of 10 of 15% dubbele blaftijd. Tevens is geen rekening gehouden met resonantie. Resonantie is een extra cumulatie van het brongeluid of de gehele aanname van 5% blaftijd per uur kan het raam uit als onbetrouwbaar, onhoudbaar en dus ook onrealistisch.

Reactie:

In de akoestische modelvorming is uitgegaan van 5% blaftijd per hond in de tijd dat de honden buiten verblijven (2 uur in de representatieve bedrijfssituatie). Vervolgens is in het bronvermogen rekening gehouden met het aantal honden dat elke bron vertegenwoordigd. Op deze wijze is in het rekenmodel op een juiste wijze de geluidemissie van de blaffende honden berekend.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.25 Beoordeling aanvraag

De omvang van het hok is gaandeweg tweemaal gewijzigd: éénmaal wegens overschrijding van het bouwvlak en éénmaal wegens geluidsberekeningen. De definitieve bouwtekening(en) met de laatste wijzigingen, zogezegd van ondergeschikte aard, moeten uiterlijk 3 weken voor bouw aangeleverd worden. Daarmee zijn zij niet vatbaar voor een zienswijze.

Reactie:

Artikel 2.7 van de Regeling omgevingsrecht maakt het mogelijk om op een later tijdstip bepaalde gegevens en bescheiden in te dienen, in dit geval 3 weken voor aanvang van de werkzaamheden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.26 Handleiding meten rekenen industrielawaai

De Handleiding ‘industriel omgevingslawaaï’ rekent met absolute geluidswaarden en geeft in complexe situaties geen enkel betrouwbare uitkomst zolang geen significante betrouwbaarheidsinterval, of statistische standaard deviaties aan ten grondslag liggen; de handleiding is een onwetenschappelijk gedrocht en volledig achterhaald, zeker in deze situatie. Ter vergelijking: de meerdaagse weersverwachting is een complexe berekening die wél werkt met een (grafische) betrouwbaarheidsinterval, wél met complexe factoren kan omgaan en wél recursieve bewerkingen kan uitvoeren, waarbij variabelen elkaar wél interactief kunnen beïnvloeden. Hiervoor gebruikt het KNMI een supercomputer en geen laptop.

Reactie:

Bedoeld wordt de Handleiding meten en rekenen industrielawaai. Alle akoestische adviesbureaus en overheden in Nederland gebruiken deze handleiding. De handleiding wordt ook nimmer betwist in rechterlijke uitspraken of door de Raad van State. Bij de totstandkoming van deze Handleiding zijn jarenlang vele deskundigen betrokken geweest. Dat sprake zou zijn van een onwetenschappelijk achterhaald gedrocht, is op geen enkele wijze behoorlijk onderbouwd of aangetoond. Er is voorts geen logisch verband te leggen met de berekeningen van het KNMI en de geluidberekeningen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.27 Software Geomilieu v. 3.11

De conclusie: de gebruikte software (Geomilieu v. 3.11) is niet geschikt voor complexe constructies als de onderhavige. Daarbij is de invoer van lokale variabelen grotendeels arbitrair op basis van een nog te bouwen inrichting. Overwogen wordt een contra expertise uit te voeren die deze stelling bevestigt, aangezien een herberekening feitelijk zinloos is op basis van de aangevoerde argumenten.

Reactie:

De gebruikte rekensoftware wordt breed in Nederland gebruikt en gedragen en voldoet aan het wettelijke meet- en rekenvoorschrift. Niet is aangetoond dat deze rekensoftware niet zou voldoen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.28 Geluidwerende voorziening

De regels / maatregelen om het geluid te reduceren zijn onvoldoende onderzocht en berusten voornamelijk op aannames die in het rekenmodel zijn ingevoerd. Verwezen wordt naar een uitspraak van de Raad van State in een andere casus die dit gebrek duidelijk maakt (ECLI:NL:RVS:2012:BV7285):

Reactie:

De opgegeven representatieve bedrijfssituatie (inclusief de geluidsafschermende voorzieningen) is op een correcte wijze in het rekenmodel ingevoerd en berekend. Aanvullend hierop zijn eisen gesteld aan de hellingshoek waaronder de geluidsschermen geplaatst dienen te worden. Dit om de kans op ongewenste reflecties nog verder uit te sluiten. Omdat met de getroffen voorzieningen voldaan kan worden aan de grenswaarden uit het Activiteitenbesluit én er sprake is van een goede ruimtelijke ordening is er geen aanleiding om verdere geluidsreducerende voorzieningen te onderzoeken. In dit kader zijn voorts aan de omgevingsvergunning voorschriften verbonden om de maatregelen en een goede ruimtelijke ordening te waarborgen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.29 Toegepaste materialen

Indien de geluidsberekening ook nog uitgaan van onjuiste start- en constructiegegevens en de ODRU zich niet mag bemoeien met de algehele constructie met het oog op dierenwelzijn (o.a. maatvoering hokken), dan is de geluidsberekening dusdanig onzinnig dat dit niet staande kan worden gehouden. Zo nodig wordt dit aangetoond met een contra-expertise.

Reactie:

Voor het akoestisch onderzoek en de beoordeling van de geluidaspecten moet uit worden gegaan van de bedrijfssituatie (en daarmee de indeling van de inrichting, de opbouw en de gebruikte materialen) zoals deze door de aanvrager zijn opgegeven. Niet milieu-gerelateerde aspecten zoals dierenwelzijn worden niet in deze beoordeling meegenomen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.30 Bronniveau

Alleen de vraag of de noodzakelijke geluidsreductie behaald kan worden, blijft relevant en kan nu al empirisch worden vastgesteld met 22 / 23 megafoons van 105 dB bronvermogen die elk gedurende 3 x 2 uur per dag willekeurig 5% blaffen per uur produceren. Op basis van eigen geluidsmetingen moet overigens geconcludeerd worden dat de maximale (grens)waarden bij diverse geluidsgevoelige objecten vaak overschreden zullen worden. Indien men uitgaat van het berekend equivalent bronniveau, waarbij 2 (of meer) honden zorgen voor 'dubbele' blaffen (per simultane blad 3 dB extra piek bronvermogen), lijkt de noodzakelijk reductie van de geluidsbelasting op de meest nabij gelegen bewoning onhaalbaar. Dit wordt bevestigd door de recente toevoeging van de glazen geluidswanden die op basis van het voorafgaand geluidsrapport niet noodzakelijk waren. Zienswijzen en reacties hadden dit tot gevolg. De conclusie: de geluidsruijnte was marginaal en met behulp van de geluidsschermen is het hondenpension ternauwernood inpasbaar. Een verdere versterking van het bronniveau als geschetst, zal ertoe leiden dat de grenswaarden weer (verder) zullen worden overschreden.

Reactie:

Voor de berekeningen zijn het wettelijk voorgeschreven meet- en rekenvoorschrift en gevalideerde software gebruikt. Er is geen reden om aan te nemen dat de overdrachtsdemping niet correct zou zijn noch is dit aannemelijk gemaakt.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.31 Betrouwbaarheid (beoordeling) geluidsrapportages

Zienswijzen / reacties zijn gebruikt om fouten in eerdere geluidsrapportages te herzien. Na 3 verschillende gebrekkige geluidsrapportages van 3 verschillende expertbureaus, die allen werden goedgekeurd, bestaat gerede twijfel over de betrouwbaarheid van de ODRU. De enkele opmerking om na realisatie te controleren of de berekeningen wel overeenkomen met veldmetingen, toont aan dat er weinig vertrouwen is in de gebruikte software.

Reactie:

Omdat het hondenpension nog gerealiseerd moet worden, kan voor de inpassing daarvan alleen een theoretische beoordeling worden gedaan door middel van een akoestisch rapport. Daarin worden bronnen theoretisch gemodelleerd. Als bevoegd gezag hechten wij er waarde aan dat ook wanneer het hondenpension is gerealiseerd ook feitelijk aan de geluidnormen wordt voldaan. Dit kan worden gecontroleerd door feitelijke controlemetingen. Om de belangen van omwonenden te beschermen, hebben wij daarom tevens geluidsvoorschriften opgenomen. Daardoor kunnen wij bij eventuele geluidsoverschrijdingen handhavend optreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.32 Manifest

De gemeente Stichtse Vecht heeft met een andere gemeente een manifest ondertekend om omgevingslawaai van boven in te dammen. Het is daarom onvoorstelbaar dat het hondenpension als nieuwe lawaaibron vanaf het maaiveld wordt toegelaten.

Reactie:

De brief waarop wordt gedoeld heeft betrekking op de gevolgen van luchtvaart voor de volksgezondheid, de natuur, het milieu en het klimaat en geen betrekking op het hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.33 Beplantingsplan

Volgens het beplantingsplan wordt de oever van een schouwsloot ter plekke over een lengte van ca. 75 meter van beplanting voorzien. Daarmee wordt het onmogelijk om deze schouwsloot tot aan de perceelsgrens te onderhouden. Dit is onmiskenbaar in strijd met vele regels van het Keur AGV 2017. Het beplantingsplan is dus in strijd met het Keur AGV 2017 en daarmee onzorgvuldig tot stand gekomen. Niet begrepen kan worden dat het waterschap dit heeft gemist in het vooroverleg. In het verlengde van deze constatering is waargenomen dat in het plangebied meerdere (schouw)sloten zijn gedempt en uit de legger van het waterschap zijn verwijderd zonder compensatie.

Reactie:

Machinaal of handmatig onderhoud van de betrokken sloot blijft mogelijk vanaf de andere zijde. De sloot grenzend aan het perceel betreft een secundaire watergang. Op grond van de geldende bepalingen van de Keur AGV 2017 dient één meter uit de kant vrij te worden gehouden. Hieraan wordt voldaan. Daarnaast is de Keur AGV 2017 echter geen toetsingskader voor de aanvraag van de omgevingsvergunning (zie artikelen 3.6.3, 23.4.3 en 25.3.3 uit het geldende bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord). Indien (schouw)sloten zijn verdwenen in het plangebied, wat daarvan ook zij, dient dit onder de aandacht van het bevoegd gezag te worden gebracht.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.34 Landschappelijke inpassing

In de voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt de nieuwe beplanting aangemerkt als versterking van de beeldkwaliteit van het open landschap in het buitengebied. Deze conclusie kan, vanwege haar innerlijke tegenstrijdigheid, in het geheel niet begrepen worden. Rest in dit kader nog te verwijzen naar de grondverkoop aan de Loenense hockeyclub. In de akte van levering valt te lezen dat grensbegroeiing niet hoger dan 3.50 meter mag zijn op straffe van en direct opeisbare boete van minimaal € 10.000,- en vergoeding van de ontstane schade. Dit alles om gewasschade door schaduwwerking te voorkomen, terwijl de beplanting ten behoeve van landschappelijke inplanting minstens 10 meter hoog wordt.

Reactie:

De gesuggereerde innerlijke tegenstrijdigheid kan niet begrepen worden. Dat in deze sprake is van open landschap, betekent per definitie niet dat daarin geen ontwikkelingen mogen plaatsvinden die dit open landschap op een bepaalde wijze beïnvloeden. Ook van belang is het gegeven dat de voorgestelde beplanting als passend in de omgeving is beoordeeld. In casu loopt er een weg langs het perceel en staat er een woning tegenover, die tegen het hondenpension aankijkt. Om die reden is het voorstel gedaan om het perceel van beplanting te voorzien. Daarbij ontgaat ons het verband tussen de beplanting bij de hockeyclub en de landschappelijke inpassing van het hondenpension.

Conclusie:

Dit deel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing.

2.35 Advies Agrarische beoordelingscommissie

De Abc heeft diverse malen het perceel bezocht. Daarbij is zij tot de conclusie gekomen dat het hondenpension een ondergeschikte nevenactiviteit is op basis van de bedrijfsvoering ten tijde van haar beoordeling. In aanmerking genomen dat per jaar een inkomen van ca. een kwart miljoen euro verdiend kan worden met deze nevenactiviteit (een voorzichtige schatting op basis van 68 honden en ca. € 18 per hond per dag bij een redelijke bezettingsgraad), kan bedacht worden dat het toekomstig inkomen van de vennootschap onder firma voor een onevenredig groot deel door inkomsten uit de nevenactiviteiten (fokken en pension) zal worden bepaald. Niet uit te sluiten valt dat het bedrijf in de toekomst kan overleven door de nevenactiviteiten onder afbouw van de agrarische hoofdfunctie. Hetzelfde is eveneens gebeurt op het perceel Slootdijk 1. Bedoeld is te zeggen dat een nevenfunctie in financieel opzicht kan uitgroeien tot de voornaamste inkomstenbron.

Reactie:

De Abc concludeert met haar laatste rapport dat het hondenpension kwalificeert als nevenfunctie. Tegen dat oordeel is, net zoals het geluidsrapport, geen andersluidend deskundigenoordeel ingebracht. Dat het hondenpension op enig moment kan uitgroeien tot substantieel onderdeel van de inkomsten, is onwaarschijnlijk gelet op de oppervlakte van het hondenpension in relatie tot het rundveebedrijf.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.36 Geluidsreductie geluidschermen

De verplicht gestelde glazen geluidschermen moeten voorkomen dat onevenredige geluidsoverlast ontstaat en gesteld kan worden dat aan goede ruimtelijke ordening wordt voldaan. Het geluidsrapport biedt echter geen inzicht in de hoeveelheid geluidsreductie die deze geluidsschermen opleveren en waar absorptie precies plaatsvindt. Daarmee kan niet gecontroleerd worden of de glazen geluidsschermen adequaat zijn en moet geconcludeerd worden dat in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel is gehandeld.

Reactie:

De akoestische modelvorming is conform het wettelijke meet- en rekenvoorschrift opgesteld. Met de gebruikte rekensoftware wordt het effect van de geluidsschermen voldoende betrouwbaar uitgerekend. Aanvullend hierop zijn eisen gesteld aan de hellingshoek waaronder de geluidsschermen geplaatst dienen te worden. Dit om de kans op ongewenste reflecties nog verder uit te sluiten. Verder zijn aan de vergunning geluidvoorschriften verbonden, zodat bij eventuele overschrijding van de geluidvoorschriften handhavend kan worden opgetreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.37 Extreme blaffers

Volgens rechtspraak is de beoogde controle en actie op extreme blaffers zoals bedoeld in hoofdstuk 3.3 van het geluidsonderzoek in de praktijk onuitvoerbaar. Daarmee zijn zinsneden zoals 'de honden worden verder door de inrichtinghouder te allen tijde in de gaten gehouden, zodat er rust en kalmte in de groep heerst en 'bij aanhoudend of afwijkend blafgedrag wordt er direct ingegrepen door de betreffende hond(en) te scheiden van de groep' zonder betekenis. Temeer omdat verzuimd is deze zwaarwegende overwegingen te transformeren naar voorschriften, aangezien dit zou leiden tot de conclusie dat deze onuitvoerbaar zijn (zoals eerder geconcludeerd door de Raad van State).

Reactie:

Van belang is om te benadrukken dat een aanvaardbare geluidsbelasting van het hondenpension niet afhankelijk is van het optreden van de inrichtinghouder tegen extreme blaffers. Deze extreme blaffers zijn verdisconteerd in de laatste geluidsrapportage en hebben niet tot gevolg dat geconcludeerd moet worden dat de vestiging van het hondenpension een onaanvaardbare geluidsbelasting voor de omgeving tot gevolg heeft.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.38 Besluit houders van dieren

Het houden van tot 3 honden per hok die slechts 2 uur per dag buiten mogen verblijven in een klein hok met een glazen voorgevel waarop regelmatig een brandende zon staat of regen neerslaat, is in strijd met dierenwelzijn. Hetzelfde kan gezegd worden over de capaciteit van 68 honden. Er wordt naar deze capaciteit gestreefd, zonder enige concessie in verband met dierenwelzijn te willen doen. Geconcludeerd moet worden dat de locatie ongeschikt is, juist omdat deze beperkingen aan het dierenwelzijn oplegt. Verder kan, gelet op het dierenwelzijn, niet onvermeld blijven dat vanwege het weer de beoogd vergunninghouder zelf bepaalt op welke tijdstippen honden 2 uur lang in het buitenverblijf mogen verblijven, daargelaten de vraag of 2 uur bij een volle bezetting gehaald zal worden bij regen.

Reactie:

Het Besluit houders van dieren is van toepassing. Dit besluit geeft open normen voor het huisvesten van dieren. Voorheen, onder het Honden- en kattenbesluit 1999, golden concrete normen voor de huisvesting van bijvoorbeeld de afmeting van de verblijven. Aan het Besluit houders van dieren wordt voldaan. De honden hebben de beschikking over binnen- en buitenverblijven met voldoende ruimte. De honden kunnen maximaal 2 uur per dag buiten verblijven en de wijze waarop dit gebeurt wordt afgestemd op de behoefte van de hond. De honden worden beschermd tegen slechte weersomstandigheden. De drijver van het pension heeft een bewijs van vakbekwaamheid voor het houden van honden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.39 Toegepaste procedure

Het bouwplan is in strijd met relevante binnenplanse afwijkingsbevoegdheden. Het hondenpension is een zgn. categorie 3.2 inrichting zoals bedoeld in betreft een categorie 3.2 inrichting, zie onder “afwijken gebruiksregels” hoofdstuk 2 art. 3.5.1 lid 2 en sluit dit hondenpension dus expliciet uit. Aangezien dit al een afwijkingsbevoegdheid is kan het College niet nogmaals gebruik maken van een afwijkingsbevoegdheid bovenop deze afwijkingsbevoegdheid. Er resteert dus slechts de toverformule, art.2.12 lid 1, a, 3.

Bekend zijn uitspraken van de Raad van Staters die eisen dat een zeer goede onderbouwing nodig is om van het bestemmingsplan af te wijken en te voldoen aan een goede ruimtelijke ordening. Het vestigen van een bedrijf of inrichting dat valt onder milieucategorie 3.2 van de VNG brochure is in strijd met het onlangs vastgestelde bestemmingsplan LG-N en bedoeld als discutabel maatwerk voor een enkeling.

Wij menen dat de noodzakelijke afwijking hierop in de ruimtelijke onderbouwing niet inhoudelijk is gemotiveerd. Het ontwerpplan stelt dat het blijkbaar voldoet aan de in de VNG-brochure aanbevolen afstand van 100 meter en dat er daarom geen aanleiding is om onderzoek te doen naar de geluidbelasting op woningen van derden in de omgeving voorbij deze 100 meter, gezien de locatie van de meetpunten.

Het College heeft vooralsnog niet kunnen aantonen dat deze activiteit zich kan gedragen als ware het feitelijk een vergunde categorie 1 tot 2 inrichting die zich conform de VNG brochure (m.n. qua geluid) dan ook zou kunnen bevinden op 50 meter van geluidsgevoelige woningen. Wij menen dat dit onmogelijk kan worden aangetoond, waardoor een aanvaardbaar woon- en leefklimaat niet kan worden gegarandeerd, zie tevens ECLI:NL:RVS:2014;1653. Uit deze uitspraak is direct af te leiden dat het bekende afstandscriterium in zo'n situatie niet meer relevant is.

Reactie:

In het kader van nieuw te vestigen inrichtingen of functies zijn in de VNG-brochure afstanden genoemd die als richtafstand gelden. In casu wordt aan de genoemde richtafstanden voldaan. Bovendien heeft het akoestisch onderzoek waarbij uitgegaan is van een geluidwerende voorziening, aangetoond dat aan de voorkeursgrenswaarden voor geluid wordt voldaan. In het akoestisch onderzoek zijn de meest kritische geluidgevoelige objecten opgenomen. Wanneer ter plaatse van de woningen zoals vermeld in het akoestisch onderzoek een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd dan geldt dit eveneens voor woningen die op een grotere afstand zijn gelegen. Aan de omgevingsvergunning zijn voorts voorschriften verbonden die een goede ruimtelijke ordening borgen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.40 Archeologisch onderzoek

Op grond van artikel 22.2, onder b onder 3, van het bestemmingsplan hoeft geen archeologisch onderzoek plaats te vinden wanneer de bodemverstoring minder dan 500 m² bedraagt en de diepte niet meer dan 0,3 m. Met de recente vergroting van het plangebied met ca 1.500 m² wegens beplanting en de nog onbekende invulling van deze extensie in de ruimtelijke onderbouwing alsmede de veel grotere maat van het nieuwe bouwwerk inclusief parkeerplaatsen en geluidsschermen meer oppervlak is dan 500 m², dat er dus sprake zal zijn van meer dan 500 m² bodemverstoring en dat onderzoek in dit hoge archeologische verwachtingsgebied uit (o.a.) de ijzertijd alsnog een noodzaak is. Nu ook de waterberging ter sprake moet komen wegens voortgaande (cumulerende) verharding, is dit relevant.

Reactie:

Dit standpunt is niet juist. Voor de bouw van het hondenpension wordt het maaiveld niet verder afgegraven dan 0,2 m beneden het huidig maaiveld. Ook wordt ten behoeve van het hondenpension, met inbegrip van het hondenpension zelf, minder gebouwd dan 500 m² (hondenpension ca. 465 454 m²; versterkingsoppervlakte landschappelijke inpassing 204 m²; oppervlakte geluidsschermen 16,8 m²). Zodoende is één en ander van archeologisch onderzoek vrijgesteld. Derhalve is voor de activiteit bouwen geen archeologisch onderzoek noodzakelijk.

Voor wat betreft de landschappelijke inpassing vindt er weliswaar bodemverstoring plaats, maar bedraagt de totale oppervlakte daarvan minder dan 500 m² en daarom is ook voor dit onderdeel geen archeologisch onderzoek vereist.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.41 Planschade

Er is geen planschade overeenkomst aangetroffen, terwijl in een nota van reactie kenbaar is gemaakt dat deze er wel zou zijn. Het voorgenomen besluit brengt de mogelijkheid tot het doen van een verzoek om planschade met zich, hetgeen serieus overwogen wordt. De geleden planschade valt wellicht veel hoger uit dan de mogelijke claim waarnaar gerefereerd wordt in de stukken die met toepassing van de Wet openbaarheid van bestuur openbaar zijn gemaakt. Benadrukt wordt dat omwonenden de voorgenomen ontwikkeling als onevenredige inbreuk en aantasting van hun woon-, werk- en leefklimaat ervaren. Dit zal ongetwijfeld invloed hebben op de WOZ-waarde in de directe omgeving.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is gesloten. Verder ligt in deze procedure niet ter beoordeling voor of en hoeveel planschade wordt geleden met de vestiging van het hondenpension.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.42 Feitelijke en aangevraagde situatie

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is voor de beoordeling van hetgeen wordt gevraagd het aanvraagformulier, de (bouw)tekeningen en bijbehorende stukken bepalend. Opgemerkt moet worden dat de gegevens op het aanvraagformulier grotendeels niet meer overeenkomen met de huidige en beoogde situatie alsook het besluit om medewerking te verlenen. Wellicht heeft dit consequenties.

Reactie:

Dat bepaalde gegevens op het aanvraagformulier niet meer overeenkomen, is te verklaren door het tijdsverloop. Dit heeft echter geen consequenties, aangezien de grondslag van de aanvraag nog steeds dezelfde is. Van bijkomend belang is ook het gegeven dat, met name, het laatste geluidsonderzoek en de ruimtelijke onderbouwing nog steeds actueel zijn.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.43 Stikstofdepositie

Vanwege het ontbreken van een planmer bij de totstandkoming van bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord is door de Raad van State besloten om, in afwachting van de uitspraak van het Europees Hof inzake de Programmatische Aanpak Stikstof, tussentijds geen wijzigingen toe te staan bij agrarische percelen. De voorgenomen wijziging van emissiepunten die de natuurbeschermingswetvergunning verbiedt maakt onderdeel uit van deze wetgeving en staat in de weg van realisatie van het voorgenomen plan, aangezien de wijzigingen noodzakelijk zijn. Nu ook de berekende waarden van de AERIUS calculator aanzienlijk verschillen met de veldmetingen, kan niet uitgesloten worden dat uitstoot en depositie ter plekke consoliderend zijn.

Reactie:

Dit deel van de zienswijze geeft blijk van een onjuiste interpretatie van de uitspraak van 4 oktober 2017 in zaak nr. 201601663 (www.raadvanstate.nl). Met die uitspraak worden, eenvoudig gezegd, de bouw mogelijkheden van veebedrijven in het betrokken plangebied begrensd. Miskend wordt echter dat in de voorliggende kwestie eenvoudigweg wordt gebouwd op een reeds bestaand bouwvlak en niet een uitbreiding daarvan. Verder is belang van dat niet is gevraagd om de vestiging van meer landbouwhuisdieren en geen sprake is van een stedelijke ontwikkeling in de zin van categorie 11.2 als vermeld in de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage, aangezien bedrijfsbebouwing wordt gesaneerd. Zodoende hoeft ingevolge artikel 7.2 van de Wet milieubeheer ook geen (vormvrije) m.e.r.-beoordeling te worden uitgevoerd. Voorts is er geen noodzaak tot het uitvoeren van een passende beoordeling waardoor een milieueffectrapport moet worden opgesteld zoals bedoeld in artikel 7.2a van de Wet milieubeheer. Dit omdat in casu geen sprake is van een plan als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wet natuurbescherming, juncto artikel 7.2a Wet milieubeheer. De verleende vergunning betreft namelijk een project in de zin van de Wet natuurbescherming.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

2.44 Goede ruimtelijke ordening

De overgelegde ruimtelijke onderbouwing toont onmiskenbaar aan dat:

- in deze geen enkele sprake is van een goede ruimtelijke ordening;
- het hondenpension hiermee in strijd is;
- deze hobbymatige agrarische nevenactiviteit zeker niet als een versterking van de landschappelijke en cultuurhistorische waarden ter plekke aange-merkt kan worden;
- afgevraagd kan worden of het hondenpension überhaupt kwalificeert als hobbymatig;
- geen behoefte is aangetoond.

Evenmin wordt begrepen waarom vanwege het belang van één bedrijf deze zware procedure wordt gevolgd, zonder de argumenten van omwonenden te toetsen c.q. alle gebreken die de afgelopen 4 jaar zijn aangetoond eenvoudigweg met toepassing van nieuwe wet- en regelgeving wordt gerepareerd.

Bovendien heeft het hondenpension met milieucategorie 3.2 volgens tabel 3.1 de maximaal toegestane categorie 1 tot 2 van de SvB voor niet-agrarische nevenactiviteiten. Mede gezien de rechtsgelijkheid zijn wij van mening dat hier geen behoorlijke afweging plaatsvindt en nooit heeft plaatsgevonden, ergo de gehele besluitvorming vanaf de primaire aanvraag in 2007 lijdt aan een zeer ernstige vorm van onbehoorlijk bestuur.

Voeg daarbij dat het evident is dat het plan eigenlijk nooit had mogen bestaan o.a. vanwege de 3 directe weigeringsgronden die het College in 2013 en in 2015 ambtelijk zijn gemeld en dus bekend waren.

Reactie:

Al hetgeen in dit deel van de zienswijze wordt aangevoerd, is voorafgaand gemotiveerd weerlegd. De vestiging van het hondenpension is eenvoudigweg aanvaardbaar met het oog op de goede ruimtelijke ordening. Ook moet benadrukt worden dat, met het oog op het geschetste voortraject, in deze sprake is van gedegen besluitvorming waarbij alle relevante belangen, waaronder die van omwonenden, zijn betrokken.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3. Zienswijzen reclamant)(

3.1 Woon- en leefklimaat

Een hondenpension met maar liefst 68 honden op de Rijksstraatweg brengt onaanvaardbare geluidsoverlast met zich voor omwonenden: het woon- en leefklimaat wordt onevenredig aangetast door het hondenpension met alle gevolgen van dien. Zo zullen de verhoogde geluidsniveaus leiden tot hinder en verstoring van de slaap. Dit heeft weer zijn weerslag op de gezondheid en het presteren. Een goede motivatie ontbreekt waarom voor een dergelijke nevenfunctie bestaande regelgeving moet wijken.

Reactie:

Niet betwist wordt dat de activiteiten van het hondenpension een toename van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau met zich brengen. Omdat sec de agrarische activiteiten resulteren in een relatief lage geluidsbelasting (maximaal 39 dB(A) gedurende de dagperiode bij Rijksstraatweg 187) zal elke nieuwe activiteit met enige relevante geluidsproductie al snel leiden tot een duidelijke toename van de totale geluidsbelasting. Ook inclusief die toename als gevolg van de hondenkennel wordt nog altijd voldaan aan de gehanteerde voorkeursgrenswaarden voor een goede ruimtelijke ordening en aan de voorschriften ingevolge het Activiteitenbesluit. Ter borging van die goede ruimtelijke ordening zijn tevens voorschriften aan de vergunning verbonden. Gelet op vorenstaande achten wij een toename van de geluidbelasting ten gevolge van het hondenpension ruimtelijk aanvaardbaar.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.2 Strijd bestemmingsplan

Op grond van het vigerend bestemmingsplan is het hondenpension niet toegestaan. Ook niet wanneer deze nevenfunctie aan eventuele binnenplanse afwijkingsmogelijkheden wordt getoetst, aangezien het hondenpension een te hoge milieucategorie heeft. Daarbij zijn de buitenruimten, voor zover deze zich buiten het discutabel tot stand gekomen bouwvlak bevinden, niet toegestaan.

Reactie:

Het klopt dat het vigerend bestemmingsplan het hondenpension niet toelaat vanwege de milieucategorie die een hondenpension heeft. Om die reden wordt juist behoorlijk gemotiveerd en zorgvuldig afgeweken van dat bestemmingsplan. De voorgestelde buitenruimtes worden daarbij, gelet op de tekeningen van 18 april 2018, niet buiten het bedoelde bouwvlak opgericht. Ook moet (nogmaals) vermeld worden dat het betrokken bouwvlak zelf in deze procedure niet ter discussie staat.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.3 Provinciale Ruimtelijke Verordening

De nieuwbouw ten behoeve van het hondenpension bedraagt zogezegd maximaal 485 m², terwijl dit conform de tabel maar 300 m² mag bedragen. Derhalve wordt een deel van de bestaande bedrijfsbebouwing gesloopt om nieuwbouw toch mogelijk te maken. Dit is strijdig met de Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013, aangezien een nevenfunctie met deze oppervlakte wordt gevestigd. Ook van belang is het gegeven dat deze nevenfunctie ten koste gaat van de primaire functie ter plekke. Dit is in strijd met de geest van de PRV. Gevreesd wordt dat na realisatie van het hondenpension een aanvraag om uitbreiding van de ter plekke aanwezige bedrijfsbebouwing wordt gedaan. De PRV biedt hier, onder voorwaarden, ruimte voor.

Reactie:

*Allereerst moet worden opgemerkt dat de bedoelde nieuwbouw ca. **446 454** m² bedraagt. Verder is de ontwikkeling met de daarbij horende sloop niet in strijd met de bedoelde verordening en is één en ander is behoorlijk afgestemd met de Provincie Utrecht.*

De hoofdfunctie zal zoals meerdere malen in deze nota is herhaald niet worden aangetast door de nevenactiviteit. De agrarische functie zal de hoofdfunctie blijven vervullen. Wat betreft de vrees dat na realisatie van het hondenpension een aanvraag om uitbreiding van de aanwezige gebouwen zal worden ingediend kan alleen worden gesteld dat elke aanvraag op zijn eigen merites beoordeeld zal worden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.4 Nevenactiviteit

Daargelaten dat de hobby van één persoon zonder afweging boven het welzijn van meer dan 50 huishoudens wordt gesteld, impliceert het woord nevenactiviteit iets kleins (een paar kippen bijvoorbeeld). Een activiteit met 68 is echter van een dusdanige omvang, dat niet van nevenactiviteit gesproken kan worden, mede gelet op de impact op omgeving en omwonenden.

Reactie:

*De bovenstaande uitleg van het begrip nevenfunctie kan niet gevolgd worden. Een nevenfunctie is, gelet op de definitie van nevenfunctie in het van toepassing zijnde bestemmingsplan, in dit verband niets anders dan een functie die **een economische activiteit betreft en** gelijktijdig met de hoofdfunctie ter plekke wordt uitgeoefend en aan die hoofdfunctie ondergeschikt is en blijft. In de voorliggende kwestie blijft het voorgenomen hondenpension ondergeschikt aan de agrarisch hoofdfunctie ter plekke. Tevens is de ruimtelijke invloed van het hondenpension door middel van de ruimtelijke onderbouwing en, met name, de laatst opgemaakte geluidsrapportage op behoorlijke wijze inzichtelijk gemaakt. Op basis van die ruimtelijke onderbouwing en de hiervoor beschreven geluidsrapportage kan niet anders dan geconcludeerd worden dat vestiging van het hondenpension leidt tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.*

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.5 Goede ruimtelijke ordening

Het hondenpension is geen goede ruimtelijke ordening vanwege de onaanvaardbare geluidsoverlast, het dierenwelzijn, de strijdigheid met provinciale regelgeving, landschappelijke uitstraling, beeldkwaliteit en strijdigheid met de natuurbeschermingsbeschikking.

Reactie:

Het hondenpension is niet in strijd met goede ruimtelijke ordening. De geluidsoverlast, het dierenwelzijn, de strijdigheid met provinciale regelgeving, landschappelijke uitstraling, beeldkwaliteit en strijdigheid met de natuurbeschermingsbeschikking zijn reeds uitgebreid aan bod gekomen in deze nota. Zodoende wordt naar de reacties dienaangaande verwezen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.6 Gemengd gebied

Onterecht wordt in het laatste geluidsrapport gesteld dat de geluidsbelasting van het hondenpension gemaskeerd zal worden door het omgevingsgeluid als gevolg van het wegverkeer op de nabijgelegen N402. Dit omdat dit blaffende honden een ander frequentiespectrum hebben als de motorvoertuigen op de N402 en het agrarisch materieel ter plekke. Zodoende mag je blaffende honden niet compenseren met andere geluidsoorten. Een straf van +5 dB(A) verandert hier niets aan. De algemene conclusie van het geluidsrapport 'dat ten aanzien van de omliggende woningen van derden het woon- en leefklimaat met de beoogde uitbreiding van de inrichting met een hondenpension niet onevenredig aangetast wordt', is dus onjuist.

Reactie:

Voor het vaststellen van het toetsingskader in het kader van een goede ruimtelijke ordening is zoals gebruikelijk aansluiting gezocht bij de VNG-publicatie Bedrijven en milieuzonering. Onderdeel van het stappenplan uit die publicatie is het vaststellen van de toepasselijke gebiedstypering. Omdat de inrichting (en de omliggende woningen) binnen de invloedssfeer, namelijk de wettelijk vastgestelde geluidzone, van de N402 (Rijksstraatweg) zijn gelegen, is de gebiedstypering 'gemengd gebied' verdedigbaar. Ook het feit dat in de omgeving van woningen ook andere bedrijvigheid is, anders dan de inrichting gelegen op de Rijksstraatweg 188 is een reden dat er in casu sprake is van een gemengd gebied. Om dit verder te motiveren is door de Omgevingsdienst Regio Utrecht het referentieniveau van het omgevingsgeluid ten gevolge van het verkeer van de N402 vastgesteld. Daarbij is, (conform de IL-HR-15-01, Richtlijnen voor de karakterisering en meting van omgevingsgeluid) het berekende equivalente geluidsniveau (gemiddelde geluidsniveau gedurende de dag-, avond- of nachtperiode) verminderd met 10 dB. Vervolgens is in het akoestisch onderzoek geconstateerd dat dit referentieniveau van het omgevingsgeluid gelijk aan of in enkele gevallen zelfs hoger is dan de grenswaarde voor 'gemengd gebied' uit de genoemde VNG-publicatie. Hiermee is voldoende aangetoond dat de gebiedstypering 'gemengd gebied' passend is voor de onderhavige situatie.

Omdat verkeerslawaaai en het geluid vanuit de inrichting verschillend van karakter zijn, is conform de Handleiding meten en rekenen industrielawaai een toeslag van 5 dB op de bronnen van de blaffende honden toegepast. De berekende langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus als gevolg van de representatieve bedrijfssituatie van de inrichting zijn ook inclusief die toeslag lager dan de grenswaarden die worden gehanteerd voor het beoordelen van de goede ruimtelijke

ordering. De optredende maximale geluidsniveaus gedurende de dagperiode van blaffende honden in de buitenkennels bedragen bij de hoogst belaste woningen 54 tot 56 dB(A), of te wel ruimschoots lager dan volgens vaste jurisprudentie acceptabel geluidniveau van 70 dB(A). Het berekende equivalente (gemiddelde) geluidsniveau bij deze woningen als gevolg van verkeer op de N402 bedraagt 57 tot 58 dB(A). Het kan niet uitgesloten worden dat hondengeblaf hoorbaar zal zijn, maar er zal wel degelijk sprake zijn van maskering van het hondengeblaf als gevolg van het wegverkeer over de N402.

Op grond van het bovenstaande kan nog altijd geconcludeerd worden dat de inrichting niet zal leiden tot een significante en onaanvaardbare aantasting van het woon- en leefklimaat.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.7 dB(A)

In hetzelfde geluidsrapport wordt vermeld dat met vestiging van het hondenpension het langtijdgemiddeld geluidniveau zal stijgen met ten hoogste 9 dB(A) in de dagperiode, 11 dB(A) in de avondperiode en 12 dB(A) in de nachtperiode in vergelijking met de agrarische activiteiten ter plekke. Dit is het gevolg van de blaffende honden en toepassing van een factor voor impulsief geluid als gevolg van het hondengeblaf. Een stijging met 9 dB(A) in de dagperiode betekent overigens een verdrievoudiging in vergelijking met de oorspronkelijke geluiden van de rundveehouderij. Een stijging van 12 dB(A) in de nachtperiode betekent zelfs een verviervoudiging in vergelijking met de geluiden van de rundveehouderij. Dit is onacceptabel. Zo wordt elk woongenot ontnomen, worden huizen onverkoopbaar, en worden welzijn en gezondheid van de omwonenden ernstig op het spel gezet ten behoeve van een 'nevenfunctie'. Een verhoging van geluidsbelasting dient daarbij niet onderschat te worden: een verhoging van het blootstellingsniveau met 5 dB(A) gaat gepaard met een verdubbeling van de ziektelast (Knol en Staatsen, 2005).

Reactie:

Verwezen wordt naar de vorige reactie. Daarbij moet opgemerkt worden dat, daar waar op basis van Knol en Staatsen (2005) wordt gesteld dat een verhoging van het blootstellingsniveau van 5 dB(A) sprake zal zijn van een verdubbeling van de ziektelast, dit (zie hoofdstuk 5.2 van Knol en Staatsen) pas het geval is bij geluidsbelastingen boven de in Nederland gehanteerde (voorkeurs)grenswaarden voor geluid. Het verband tussen een toename van de geluidsbelasting en de ziektelast is niet aangetoond bij geluidsbelastingen lager dan de (voorkeurs)grenswaarden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.8 Blafperiode

Ten onrechte wordt in het laatste geluidsrapport een blaftijd van 5% aangenomen. Argument hiervoor is de veronderstelling dat honden niet beïnvloed worden door prikkels van buitenaf of door invloeden van het eigen rundveebedrijf. Dat laatste is onjuist. Invloeden van het eigen rundveebedrijf beïnvloeden juist wel het blaffen van honden. Tabel 3.2 en tabel 5.7 van het desbetreffende geluidsrapport bieden een overzicht van prikkels om te blaffen. Ook van belang is het gegeven dat de honden voortdurend in andere samenstellingen zullen worden gehouden in een voor hen vreemde omgeving en dat de inrichtinghouder niet

het natuurlijk gezag over de honden heeft. Daarbij kan de inrichtinghouder maar op één plek tegelijk zijn. Het voorgaande brengt met zich dat bij elk geluid vanuit het rundveebedrijf groepen honden zullen blaffen om vervolgens een groot deel van de aanwezige honden mee te nemen in het geblaf. Honden blaffen hoofdzakelijk bij verstoring. Elk van de volgende gebeurtenissen leidt tot een blafperiode:

- komst of vertrek van een voertuig;
- komst of vertrek van een hond;'
- verplaatsen van een hond (van binnen- naar buitenverblijf en omgekeerd);
- voedingsmomenten;'
- schoonmaakmomenten, o.a. wegens dagelijkse reiniging met een hogedrukspuit (ca. 105 dB(A) brongeluid);
- elk probleem met een dier van de rundveehouderij;
- elk stemgeluid;
- elke activiteit binnen de rundveehouderij;
- elke activiteit op het erf van de nabijgelegen boerderij;
- grazende koeien op het buurperceel op 23 meter afstand van de buitenverblijven;
- elke sportactiviteit op de terreinen direct ten zuiden van de locatie.

Geconcludeerd wordt dat de positie van het hondenpension ten opzichte van de omgeving (prikkel voor verhoogd blafgedrag) niet behoorlijk is behandeld in het laatste geluidsrapport.

Reactie:

De 5% blaftijd waarmee gerekend wordt, is gebaseerd op inmiddels bestendige jurisprudentie waarin steeds wordt aangegeven dat een blaftijd van 5% representatief genoemd mag worden. Daarbij is door de inrichtinghouder in het akoestisch onderzoek, aangegeven dat maatregelen getroffen zullen worden om prikkels van buitenaf tot een minimum te beperken.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.9 Blaftijd

Zijdelings wordt in het desbetreffende geluidsrapport opgemerkt dat de blaftijd van 5% overeenkomstig bestaande jurisprudentie is (gebaseerd op een range van 3-10%). Dat is echter alleen het geval bij een zelfstandig hondenpension of als het hondenpension een groot deel van het bedrijf uitmaakt. Dat is hier niet het geval. In de praktijk zou de blaftijd 10% (bovenkant van de range in geval van een solitaire bedrijfsactiviteit) of hoger kunnen zijn.

Reactie:

Onder verwijzing naar de vorige reactie: niet wordt ingezien waarom de aangehaalde jurisprudentie geen betekenis heeft in de voorliggende kwestie. Het hondenpension is immers zelfstandig te onderscheiden van het rundveebedrijf: het is een volwaardige nevenfunctie. Daarmee kan wel degelijk worden uitgegaan van een blaftijd van 5%. Ook wordt niet inzichtelijk gemaakt of onderbouwd waarom in het voorliggend geval een blaftijd 10% of hoger van toepassing zou kunnen zijn.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.10 Brongegevens

Het geluidsrapport gaat tevens volledig voorbij aan het soort honden in het beoogde hondenpension. De spectrale verdeling van geluid hangt echter sterk af van het hondenras. Het verwerken van spectrale brongegevens van specifieke honden is cruciaal vanwege de significante verschillen tussen hondenrassen. Dat betekent dat voor elk verblijf maatwerk geleverd moet worden.

Reactie:

In het akoestisch onderzoek is voor het blaffen van honden uitgegaan van een geluidsvermogen van 105 dB(A). Dit is representatief voor een grote hond. Het geluidsvermogen van de verschillende hondenrassen kan variëren tussen 88 dB(A) voor kleine honden tot de gehanteerde 105 dB(A) voor grote honden. Nu in het onderzoek is uitgegaan van het geluidsvermogen voor grote honden mag aangenomen worden dat hiermee de worstcase situatie berekend is. Kleinere honden zullen weliswaar een ander frequentiespectrum hebben, maar ook een significant lager geluidsvermogen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.11 Invloed wind

Uit onderzoek, van bijvoorbeeld TNO, volgt dat geluidsschermen minder effectief zijn dan gedacht, onder andere door invloed wind. De huidige rekenmodellen evenals het geluidsrapport houden hier onvoldoende rekening mee.

Reactie:

In de omgevingsvergunning zijn voldoende geluidsvoorschriften opgenomen om een goede ruimtelijke ordening te borgen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.12 Gedrag inrichtinghouder

In het geluidsrapport staat vermeld 'dat de honden door de inrichtinghouder te allen tijde in de gaten worden gehouden, zodat er rust en kalmte in de groep heerst. En dat bij aanhoudend of afwijkend blafgedrag er direct ingegrepen wordt door de betreffende hond(en) te scheiden van de groep.' Hieraan wordt ernstig getwijfeld omdat de inrichtinghouder zijn aandacht voornamelijk nodig zal hebben voor de hoofdactiviteit ter plekke: het rundveebedrijf. Ook kunnen meerdere groepen in honden in verschillende hokken tegelijk blaffen, terwijl de inrichtinghouder slecht op één plek tegelijk kan zijn. Daarnaast

heeft de inrichtinghouder ook slaap nodig, terwijl bij een groep van honden van die omvang ten minste één hond kan gaan blaffen en de rest kan meenemen.

Reactie:

Het hondenpension wordt niet alleen door de inrichtinghouder geëxploiteerd, maar ook door zijn echtgenote. In zoverre wordt de bedrijfsvoering van het hondenpension te beperkt voorgesteld. Verder bevinden zich in de nachtperiode geen honden in het buitenverblijf. Inrichtinghouder heeft ondubbelzinnig vermeld dat hij toeziet op de honden. Het staat inrichtinghouder vrij om dat in eigen persoon te doen, of daarvoor een ander natuurlijk persoon in te schakelen. Met de voorschriften die aan de omgevingsvergunning verbonden worden, is good housekeeping gewaarborgd. Als de geluidvoorschriften worden overtreden, kan immers handhavend worden optreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.13 Buitenverblijven

Er wordt voorzien dat de honden (in ten minste 3 groepen) 2 uur in het buitenverblijf worden uitgelaten. Hoe worden zij, zonder dat ze gedwongen worden, weer naar binnen geleid? Daarbij zullen sommige honden loops zijn, weer andere agressief. Dit betekent dat dus minimaal 3 groepen, misschien 4, elke 2 uur gebruik zullen maken van het buitenverblijf. Dat betekent gedurende de hele dag regelmatig buitengeblaf.

Reactie:

In het akoestisch onderzoek is aangegeven dat elke hond 2 uur in het buitenverblijf verblijft. Per hond is een blaftijd van 5% gehanteerd (= 3 minuten echte blaftijd in de 2 uur dat een hond buiten is). In de akoestische modelvorming is een drietal geluidbronnen ingevoerd die allemaal een deel van het totaal aantal honden representeren. Bij de berekening van het langtijdgemiddelde deelbeoordelingsniveau als gevolg van het blaffen van de honden wordt de totale geluidsenergie van het blaffen gemiddeld berekend over de beoordelingsperiode (dagperiode). Voor het bepalen van de maximale geluidsniveaus als gevolg van het blaffen wordt geen middeling over de gehele beoordelingsperiode gebruikt.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.14 Best beschikbare techniek

In de bijbehorende ruimtelijke onderbouwing wordt gesproken over de best beschikbare technieken om even later op te merken dat 'het eigen materieel zoals tractoren en shovel in goede staat worden onderhouden en dat men derhalve mag veronderstellen dat de eigen voertuigen voldoen aan de huidige stand der techniek.' Getwijfeld kan worden over dit materieel goed onderhouden wordt. Ook kan getwijfeld worden of het desbetreffende materieel voldoet aan de huidige stand van techniek, gelet op het bouwjaar. Indien best beschikbare technieken voorgeschreven worden, is vervanging en bijbehorende investering onvermijdelijk.

Reactie:

De aanvraag ziet niet op het agrarisch gebruik. Daarbij zijn de bronniveau's die in het akoestisch onderzoek gehanteerd worden voor materieel representatief.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

3.15 Planschade

Eén nevenactiviteit kan nooit opwegen tegen de enorme waardedaling van de meer dan 50 huizen en de te verwachten planschade. De economische afweging kan daarmee nooit in het voordeel van de initiatiefnemer uitvallen. In het verlengde hiervan: de verhaalbaarheid van planschade lijkt onvoldoende gewaarborgd.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is aanwezig. Daarmee is de verhaalbaarheid van planschade gewaarborgd en zijn economische afwegingen met betrekking tot de haalbaarheid hier in het geheel niet aan de orde.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4. Zienswijzen reclamant)()(

4.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening

Het hondenpension is strijdig met de provinciale verordening.

Reactie:

Er is, zoals inmiddels herhaaldelijk in deze nota uiteengezet, geen strijd met de bedoelde provinciale verordening.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.2 Redelijke eisen van welstand

De huidige bebouwing verdient geen schoonheidsprijs. Komt er nog een dergelijk lelijk pand bij?
reactie:

Reactie:

Het één en ander voldoet aan de daaraan te stellen eisen van welstand. Tevens wordt de bebouwing landschappelijk ingepast.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.3 Landschappelijke inpassing

De inrichting van het erf en bijbehorend beplantingsplan doen afbreuk aan de inrichting van de omgeving die de provincie juist wil beschermen.

Reactie:

Het inrichtingsplan is zorgvuldig tot stand gekomen en heeft niet geleid tot bedenkingen aan de zijde van de provincie. Nogmaals, het plan en bijbehorende ruimtelijke onderbouwing is afgestemd met de Provincie.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.4 Effect geluidsschermen

Afgevraagd wordt of lelijke en spiegelende glazen geluidsschermen afdoende zijn om geluid te weren.

Reactie:

Het effect van de geluidsschermen is berekend conform de wettelijk voorgeschreven meet- en rekenvoorschriften. In verband met een mogelijke overschatting van het afschermende effect van deze geluidsschermen is voorgeschreven dat deze schermen onder een hoek van 10 tot 20 graden geplaatst moeten worden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

4.5 Geluidsoverlast

Gevreesd wordt voor geluidsoverlast. 1 blaffende hond is al vervelend, laat staan 68 blaffende honden.

Reactie:

Voor wat betreft geluid is met het laatste akoestisch onderzoek aangetoond dat de inrichting kan voldoen aan het Activiteitenbesluit en geen negatieve invloed heeft op een goede ruimtelijke ordening. Om een goede ruimtelijke ordening te borgen zijn aan de vergunning geluidvoorschriften verbonden. Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5. Zienswijzen reclamant NV

5.1 Strijd bestemmingsplan

Eén van de toegestane nevenactiviteiten is de uitbating van een dierenpension met een maximaal toegestane bebouwing van 300 m², zie tabel 3.1 bij artikel 3.5.1 van het bestemmingsplan. Reeds om dit vereiste dient de aanvraag afgewezen te worden: de voorgenomen nieuwbouw ten behoeve van het pension bedraagt maximaal 485 m² en overschrijdt dus het toegestane maximum.

Dat er elders op het perceel een ander gebouw wordt gesloopt, doet daar niets aan af. De regel ziet immers expliciet op het gebruik van oppervlakte voor de nevenactiviteit. Het gebouw dat gesloopt zou worden, wordt gebruikt voor de hoofdactiviteit en kan dus niet compenseren voor de overschrijding.

Daarbij voldoet het voorgenomen hondenpension niet aan hetgeen bepaald is in artikel 3.5.1 lid a onder 2 van het bestemmingsplan. De nevenactiviteit dient te vallen binnen milieucategorie 1 en 2 van de Staat van Bedrijfsactiviteiten. Dierenasiels en -pensions vallen echter in categorie 3.2. Ook om deze reden kan de onderhavige aanvraag niet toegewezen worden.

Reactie:

Juist vanwege de hierboven beschreven strijd met het bestemmingsplan wordt met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (het vroegere projectbesluit) gemotiveerd afgeweken van dit bestemmingsplan aangezien het hondenpension, blijkens de overgelegde ruimtelijke onderbouwing en laatste geluidsrapportage, te verenigen is met een goede ruimtelijke ordening. De sloop van bepaalde bestaande opstallen is vereist om aan bepaalde provinciale regelgeving te voldoen in deze.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.2 Nevenactiviteit

Naast het bovenstaande blijkt uit de KvK-gegevens van de aanvrager dat het bedrijf zich reeds bezig houdt met meer dan enkel rundveehouderij, maar ook met gewasteelt, melkveehouderij en veehandel. Veehandel wordt expliciet genoemd als nevenactiviteit in tabel 3.1 en uit het rapport van de agrarische beoordelingscommissie (Abc) blijkt dat er ook paardrijactiviteiten plaatsvinden, die ook volgens tabel 3.1 gekwalificeerd moeten worden als nevenactiviteit. Daarmee wordt het hondenpension de derde nevenactiviteit, terwijl artikel 3.5.1 er maar twee toelaat. Tot slot trekt de indiener van deze zienswijze in twijfel of het hondenpension wel daadwerkelijk te kwalificeren kan zijn als een 'nevenactiviteit'. De voorgenomen capaciteit van 68 honden is aanzienlijk. Het ligt dan ook voor de hand dat de te genereren inkomsten hieruit een significant percentage zullen vormen van de totale inkomsten van het agrarische bedrijf.

Reactie:

Het laatste advies van de Abc-commissie in deze, is dat alleen het hondenpension, gezien in omvang en inkomsten, daadwerkelijk kwalificeert als nevenactiviteit. Voor de motivering wordt korthedshalve verwezen naar het desbetreffende advies. Verder constateren wij dat dit advies niet gemotiveerd wordt bestreden door een deskundig tegenadvies.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.3 Toepassing artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3° Wabo

Het college is van mening dat de afwijkingsregels uit het vigerend bestemmingsplan ter zijde geschoven kunnen worden door toepassing van artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 3, Wabo. Dit derde sublid is bestemd voor 'overige gevallen' waarin er sprake is van een bestemmingsplan of beheersverordening die geen afwijkingsregels bevat. Nu het bestemmingsplan wel degelijk afwijkingsregels bevat, is er geen reden om artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 1, Wabo niet toe te passen. Het enkele feit dat de aanvraag niet voldoet aan de daarvoor geldende afwijkingsregels, is geen reden om toepassing van artikel 2.12, lid 1, sub a, onder 1, Wabo achterwege te laten en terug te vallen op het derde sublid van datzelfde artikel.

Reactie:

Bovenstaande interpretatie over het toepassingsbereik van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3°, van de Wabo is onjuist. Juist vanwege het feit dat de in de voorgenomen afwijking van het bestemmingsplan niet wordt voorzien door het bestemmingsplan of artikel 4 van bijlage II behorend bij het Besluit omgevingsrecht, is toepassing van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3°, van de Wabo aangewezen. Temeer omdat één en ander voorzien is van een goede ruimtelijke onderbouwing.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.4 Goede ruimtelijke onderbouwing

Evenwel voldoet het besluit van het College ook niet aan artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo. Hiervoor is namelijk noodzakelijk dat het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. Hiervan is geen sprake.

Reactie:

De omgevingsvergunning is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing met bijbehorende haalbaarheidsonderzoeken, zoals vereist in het Afwijkingen-beleid gemeente Stichtse Vecht 2017.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.5 Zorgvuldige voorbereiding

Op grond van artikel 3:2 Awb dient een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen te vergaren. Bij het ontwerpbesluit heeft het college een 42 pagina's tellend document bijgevoegd getiteld 'ruimtelijke onderbouwing'. Het document beschrijft enkele onderzoeken naar het effect van het voorgenomen hondenpension op de ruimte. Veel van deze onderzoeken zijn echter geenszins sluitend. Andere belangrijke facetten komen in het geheel niet aan bod. Zo is het beschreven geluidsonderzoek voornamelijk verricht naar de geluidsoverlast die ontstaat door de huidige werkzaamheden en is er maar beperkt onderzoek gedaan naar de te verwachten geluidsoverlast door het hondenpension. Hierdoor is er geen goed beeld bekend van de te verwachten geluidsoverlast. Wat betreft de te verwachten verkeerstoename wordt enkel gesteld dat de extra vervoersbewegingen opgenomen kunnen worden in het 'verkeersbeeld van de Rijksstraatweg' en dat de veiligheid van (brom)fietzers en voetganger niet in gevaar dient te worden gebracht. Op welke wijze deze veiligheid dan gegarandeerd kan worden, wordt niet behandeld. Verder ontbreekt het advies van de welstandscommissie 'Mooi Sticht' in het dossier, terwijl daarnaar wel verwezen wordt in het ontwerpbesluit. In het onderbouwingsdocument wordt in het geheel niet beschreven wat de uiterlijke invloed is van de voorgenomen nieuwbouw, de glazen geluidswanden en hoge beplantingen op het landelijke weidelandschap, terwijl dit wel een essentieel onderdeel is van ruimtelijke ordening. Het project bestaat uit het bouwen van nieuwbouw op het perceel, het opwerpen van glazen geluidswanden en het aanbrengen van hoge beplantingen parallel aan de nieuwbouw. Hoewel het effect van de bedrijfsvoering op de omgeving wel in enige mate is gepoogd te meten, zijn de overige bouwsels en beplantingen buiten schot gebleven. Zo is niet onderzocht of de beplantingen voldoen aan de Keur 2017 van Waterschap en is onduidelijk of de geluidswanden enig gevolg hebben voor de te huisvesten honden door bijvoorbeeld geluidsversterking door resonantie of temperatuurstijgingen als gevolg van een mogelijk vergrootglas-effect.

Reactie:

Bovenstaande kan niet begrepen worden:

De geluidsrapportage waaraan gerefereerd wordt is tot stand gekomen met toepassing van de wettelijk voorgeschreven methodiek, geeft behoorlijk inzicht in de geluidsbelasting die het hondenpension met zich brengt en, zo constateren wij, wordt evenmin bestreden door een deskundig tegenrapport.

Ook het aspect verkeer wordt behoorlijk behandeld in de overgelegde ruimtelijke onderbouwing.

Dat één en ander wat betreft de uiterlijke invloed niet is beschreven in het ontwerp, is evident aangezien daartoe verwezen wordt naar het advies van de welstandscommissie. Wat betreft de glazen geluidswanden en de beschreven hoge beplanting: het glazen geluidsscherm is nodig om, zekerheidshalve, meer geluidsreductie te bewerkstelligen en de landschappelijk inpassing zorgt ervoor dat het zicht op het hondenpension beperkt wordt.

De opmerkingen over het keur-misken voorts betekenis, aangezien Eén en ander is behoorlijk afgestemd met het waterschap, zie voorts de reactie onder punt 2.33. En de geluidswanden, nogmaals, worden aangebracht om juist meer geluidsreductie af te dwingen. Derhalve kan de opmerking over resonantie niet begrepen worden. Ook de opmerking over temperatuurstijging kan niet begrepen worden, aangezien de glazen geluidswanden bij het buitenhok worden geplaatst.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.6 Belangenafweging

Op grond van artikel 3:4 Awb weegt het bestuursorgaan de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van het besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. In het kader van de omgevingsvergunning staat het belang van de bewoners van Rijkstraatweg 188 een hondenpension als nevenactiviteit te kunnen uitbaten tegenover de belangen van omwonenden geen geluidsoverlast te ervaren. Verder speelt het belang van toenemend verkeer in de buurt een rol. De afweging dient te leiden tot een evenwichtig resultaat voor alle belanghebbenden.

Bij ontwerpbesluit d.d. 2 mei 2018 wordt een omgevingsvergunning verleend aan de bewoners van Rijkstraatweg 188 om een hondenpension als nevenactiviteit te kunnen uitbaten op een oppervlakte van maar liefst 485 m². Aan dit besluit ligt een zodanig onevenwichtige belangenafweging ten grondslag dat het College niet in redelijkheid tot dit besluit heeft kunnen komen.

Reactie:

Het ontwerp met bijbehorende documenten geeft inzicht in en toont aan dat de belangen van omwonenden bij het te nemen besluit behoorlijk zijn betrokken en afgewogen. Het maatgevend aspect in deze kwestie, de geluidsbelasting van het hondenpension, brengt niet met zich dat geoordeeld moet worden dat het hondenpension leidt tot een onevenredige aantasting van het woon- en leefklimaat in de directe omgeving.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.7 Geluidsoverlast

In Loenen aan de Vecht en omgeving wonen vele hondenbezitters. De weidse en vrije natuur nodigen immers uit tot lange wandelingen en bieden honden een ideale leefomgeving. In combinatie met een vergund pensionoppervlak van 485 m² is aannemelijk dat vele honden hier zullen worden ondergebracht. Daarnaast bestaan in de omgeving van Loenen aan de Vecht weinig vergelijkbare hondenpensions. In de eerste plaats zal grootschalige geluidsoverlast ontstaan. Gelet op de ruimtelijke omgeving en de ligging van de geplande dierenverblijven kan het hondenpension niet worden opgezet zonder geluidsoverlast in de vorm van grootschalig geblaf voor omwonenden te veroorzaken. Daarbij dient eveneens in aanmerking te worden genomen dat de grootte van het pension zodanig is, dat vele honden tegelijkertijd kunnen worden opgevangen.

Reactie:

Het aspect geluid is reeds behandeld en komt in de gehele nota uitgebreid aan bod. Daarbij moet nog opgemerkt worden dat het hondenpension begrensd wordt in capaciteit, juist met het oog op de geluidsbelasting ter plekke.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.8 Woon- en leefklimaat

Dit tast het leef- en woongenot van de omwonenden ten zeerste aan. Vele van hen, waaronder cliënten, zijn juist vanwege de rustige omgeving en de weidse natuur naar Loenen aan de Vecht getrokken. De snelweg ligt immers niet op gehoorafstand en de provinciale weg loopt een eind ten noorden van de bewuste locatie. Door het hondenpension zal deze relatieve rust worden verstoord.

Reactie:

Vanuit de regels van de ruimtelijke ordening gelden voorwaarden waaraan moet worden voldaan voordat een verandering of ontwikkeling kan plaatsvinden. De ruimtelijke onderbouwing met bijbehorende haalbaarheidsonderzoeken toont aan dat aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.9 Planschade

Niet alleen zal de te verwachten geluidsoverlast het leef- en woongenot verminderen, ook zullen buurtbewoners vermogensrechtelijk nadeel ondervinden. De prijzen van onroerend goed zullen immers dalen ten gevolge van de verstoring van de rust. Kopers zullen hun heil op een rustiger locatie zoeken, hetgeen de verkoop zal bemoeilijken.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is getekend. Of en hoeveel planschade geleden wordt, is geen onderwerp van deze procedure.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.10 Verkeersstroom

In de tweede plaats leidt het hondenpension tot verkeersoverlast. Er zal immers een grote toestroom aan hondeigenaren op gang komen, welke hun hond met de auto bij het pension zullen afleveren. Ook dit zal de rust voor omwonenden verstoren. Op geen enkele wijze blijkt dat met deze belangen rekening is gehouden.

Reactie:

De verkeersparagraaf van de ruimtelijke onderbouwing geeft voldoende inzicht in de te verwachten verkeersstroom en hoe daarmee wordt omgegaan. Daarbij achten we van belang dat op geen enkele wijze aannemelijk wordt gemaakt dat deze beoordeling niet klopt. De enkele stelling is althans daartoe onvoldoende.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

5.11 Belangenafweging

In de belangenafweging dient eveneens te worden betrokken dat de omgevingsvergunning wordt afgegeven voor een nevenactiviteit. In dit kader dient het belang van de omwonenden in de regel zwaarder te wegen, nu het ondernemersbelang minder gediend is. De hoofdactiviteit zal immers het inkomen genereren. Geenszins blijkt dat dit in de belangenafweging een rol heeft gespeeld.

Reactie:

In deze procedure is geen plek om het ondernemersbelang af te wegen tegen het belang van de omwonenden. Slechts beoordeeld moet worden of de vestiging van het hondenpension verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Gelet op de ruimtelijke onderbouwing in samenhang gezien met de laatste geluidsrapportage, is dat het geval.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6. Zienswijzen reclamant W

6.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening

Het plan is strijdig is met de provinciale verordening. Volgens artikel 4.13 van die verordening kunnen dergelijke nieuwe initiatieven alleen worden toegestaan indien minstens evenveel vierkante meters aan oude bouwwerken worden gesloopt dan er nieuw worden opgericht. Uit het plan blijkt dat er ruim 500 m2 wordt gebouwd en maar 446 m2 wordt gesloopt. Tevens wordt door de bouw van het hondenpension ook omliggende agrarische bedrijven worden belemmerd. Hetgeen volgens dit artikel ook niet is toegestaan.

Reactie:

Gerefereerd wordt aan artikel 4.13 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening Provincie Utrecht 2013. In het zevende lid van dat artikel valt, eenvoudig gezegd, te lezen dat de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing ten behoeve van een nevenactiviteit niet mag worden vergroot. Zodoende wordt ten behoeve van het hondenpension ca. 446 454 m2 gebouwd en eenzelfde oppervlakte aan bedrijfsbebouwing gesloopt, zie voorts de reactie onder punt 2.6. Ook bevat het zevende lid de bepaling dat omliggende agrarische bedrijven bij de vestiging van een nevenfunctie niet belemmerd mogen worden. In aanmerking genomen dat het dichtstbijzijnde agrarisch bedrijf op een afstand van ca 100 m ten opzichte van het te realiseren hondenpension ligt, belemmert het hondenpension dit agrarisch bedrijf niet.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.2 Landschappelijke inpassing

Ook de inrichting van het erf en het bijbehorende beplantingsplan doen afbreuk aan de bestaande kernkwaliteiten van het landschap die de provincie met deze regel beoogt te beschermen. Er komen spiegelende glazen geluidsschermen hetgeen ten koste gaat van het open landschap van de Hollandse Waterlinie (beschermd Unesco werelderfgoed). In de beeldkwaliteitsparagraaf wordt hier niet of althans onvoldoende op ingegaan.

Reactie:

De glazen geluidsschermen zijn noodzakelijk vanwege geluidsreductie en vloeien niet voort uit de beschreven beeldkwaliteitsparagraaf. Daarbij zijn de te realiseren glazen geluidsschermen niet spiegelend en wordt het zicht op deze geluidsschermen ontnomen c.q. bemoeilijkt door de aan te leggen landschappelijke inpassing. Tevens maakt de bedoelde beeldkwaliteitsparagraaf op behoorlijke wijze inzichtelijk hoe het hondenpension te verenigen is met het landschap ter plekke.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.3 Situering in relatie tot bouwvlak

Op de informatieavond van 11 april 2018 is een tekening getoond waaruit blijkt dat er deels buiten het bouwblok zou worden gebouwd. Na navraag is op 13 april 2018 een tekening ontvangen waaruit zou moeten blijken dat dit niet het geval is. Onduidelijk is echter of het bouwblok op de tekening van 13 april 2018 wel juist is ingetekend en welke tekening nu onderdeel uitmaakt van de vergunningaanvraag.

Bouwen buiten het bouwblok is niet toegestaan volgens de provinciale verordening. Hierbij wordt benadrukt dat het bouwblok van het bedrijf in het verleden al diverse malen is aangepast. Op 6 maart 2018 heeft de gemeenteraad besloten geen extra bouwblok meer toe te kennen voor een mestvergister, de kuilvoerplaten, stal E en de klaverhutten. Het is dan ook onlogisch dat in dit ontwerpbesluit nu wel wordt toegestaan dat buiten het bouwblok wordt gebouwd om een hondenpension op te richten.

Reactie:

Bedoeld wordt de tekening van 18 april 2018. Volgens deze tekening, welke deel uitmaakt van de te verlenen omgevingsvergunning, wordt niet buiten het bouwvlak ter plekke gebouwd.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.4 Verklaring van geen bedenkingen

Ten onrechte is geen verklaring van geen bedenkingen aangevraagd bij de gemeenteraad. Het project valt immers niet onder één van de categorieën genoemd in art. II van het raadsbesluit van 22 november 2011. Sub a is niet van toepassing omdat het project gezien de vele eerdere afwijzingen en ook de afwijkingen ten opzichte van het bestemmingsplan niet past binnen het bestaande ruimtelijke beleid van de gemeenteraad en sub c is niet van toepassing omdat het daarbij gaat om de transformatie van bestaande gebouwen, terwijl er hier nieuw wordt gebouwd. Alle overige leden van dit artikel zijn in het geheel niet van toepassing omdat deze zien op andere categorieën projecten.

Bovendien stelt artikel III, sub b dat indien een milieueffectrapport of een milieueffectbeoordeling is opgesteld, de raad tevens een verklaring van geen bedenkingen moet afgeven, zelfs indien het project wel in de categorieën genoemd in artikel II valt. Nu het project niet valt onder een van de categorieën genoemd in art. II van het raadsbesluit van 22 november 2011 is wel een verklaring van geen bedenkingen nodig.

Reactie:

Ingevolge artikel II, aanhef en onder c, van het besluit van de raad van 22 november 2011 is geen verklaring van geen bedenkingen vereist voor de realisering van functiewijzingen van bestaande opstallen met bijbehorende gronden, de daaruit voorkomende bouwactiviteiten alsmede uitbreiding van bestaande functies. Aangezien realisatie van het hondenpension inhoudt dat een bestaande opstal wordt verbouwd en als zodanig van het functie wijzigt, is het gestelde onder 'sub c' van toepassing en is geen verklaring van geen bedenkingen vereist. Dit oordeel wordt overigens ook bevestigd door de raadscommissie in de vergadering van 5 september 2017.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.5 Programmatische Aanpak Stikstof

Cliënten wijzen voorts op de uitspraak van de Raad van State met betrekking tot het bestemmingsplan Landelijk gebied Noord waar in afwachting van de uitspraken van het Europese Hof over de PAS geen wijzigingen meer worden toegestaan in agrarische bedrijfsvoering. Cliënten zijn dan ook van oordeel dat ook deze wijziging daarom geen doorgang kan vinden.

Reactie:

Ten behoeve van de onderhavige aanvraag (hondenpension en verplaatsing vee) heeft de provincie Utrecht in het kader van de aan ammoniak gerelateerde stikstofdepositie een verklaring van geen bedenkingen afgegeven.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.6 Ladder van duurzame verstedelijking

Ook zijn cliënten van oordeel dat de komst van het hondenpension is aan te merken als een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Cliënten merken op dat hiervoor de ladder duurzame verstedelijking had moeten worden doorlopen op grond van artikel 3.1.6 Bro. Cliënten zijn van oordeel dat de toename van bouwoppervlak buiten het bouwvlak niet valt binnen een voorzienbare ontwikkeling en derhalve had ook de ladder voor duurzame verstedelijking moeten worden afgelopen in het besluit.

Reactie:

Volgens het Besluit ruimtelijke ordening is een stedelijke ontwikkeling 'een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'. Volgens de bijbehorende handreiking moet bij bedrijventerreinen worden gedacht aan bedrijventerreinen, zoals distributierreinen, industrieterreinen, gemengde terreinen, zeehaventerreinen en kantoorlocaties.

Het hondenpension, gelet op omvang en gebruik, kwalificeert niet als stedelijke ontwikkeling zoals bedoeld in het Besluit ruimtelijke ordening. Bevestiging van deze conclusie wordt tevens gezien in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 april 2014 (in zaak nr. 201306183/1/R3). Volgens die uitspraak is de bij bestemmingsplan voorziene bouw van een bedrijfsgebouw van maximaal 400 m2 bij een bedrijfsperceel van 2.360 m2, gelet op de kleinschalige bedrijfsbebouwing die het bestemmingsplan mogelijk maakt en de beperkte omvang en de beperkte gebruiksmogelijkheden van het plandeel met de bestemming 'Bedrijf', geen stedelijke ontwikkeling. Nu in de voorliggende kwestie een vergelijkbaar verhard oppervlak aan bebouwing wordt gerealiseerd en gesloopt en de gebruiksmogelijkheden van de nieuwbouw beperkt zijn tot hondenpension, is verwijzing naar voornoemde uitspraak vruchtbaar. Gelet op het voorgaande, is een toets aan de Ladder voor Duurzame Verstedelijking niet nodig.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.7 Actuele haalbaarheidsonderzoeken

Cliënten wijzen ook op artikel 3.1.1a van het Bro die aangeeft dat bij het vaststellen van bestemmingsplannen de gegevens waarop dit plan gebaseerd wordt niet ouder mogen zijn dan twee jaar. Cliënten zijn van oordeel dat deze bepaling mutatis mutandis ook analoog van toepassing is op het toestaan van afwijkingen van het bestemmingsplan. Nu de aanvraag dateert uit 2014 en veel onderzoeken sindsdien niet opnieuw zijn uitgevoerd, berust het ontwerpbesluit niet op zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke motivering. Ook de foto's bij de aanvraag zijn heel oud. Zo staat de melkstal hier nog geen eens op. Cliënten doet u hierbij recentere foto's toekomen genomen vanaf haar perceel.

Reactie:

De verwijzing naar artikel 3.1.1a van het Bro mist betekenis omdat dit artikel, gelijk zoals gesteld, slechts betrekking heeft op bestemmingsplannen. Verder wordt met dit deel van de zienswijze miskend dat de (geluids)onderzoeken en de ruimtelijke onderbouwing waarop de ontwerp omgevingsvergunning zijn gebaseerd, niet dusdanig oud zijn dat deze hun betekenis verloren hebben.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.8 Aantal nevenfuncties

Cliënten wijzen er voorts op dat in het bestemmingsplan is aangegeven dat er slechts 2 nevenfuncties per bedrijf zijn toegestaan. Naast de veehouderij doet het bedrijf al aan gewasteelt en worden er tevens paarden gehouden. Dit zijn volgens cliënten al twee nevenactiviteiten omdat het perceel bestemd is als 'agrarisch met waarden' waar alleen grondgebonden veehouderijbedrijven zijn toegestaan. Cliënten zijn van oordeel dat niet goed is gemotiveerd waarom in afwijking van het bestemmingsplan een derde nevenactiviteit zou moeten worden toegestaan. Alle nevenfuncties tezamen mogen bovendien een oppervlakte hebben van 500 m², ook deze oppervlakte wordt, zonder deugdelijke motivering fors overschreden. Bovendien wordt zonder goede motivatie afgeweken van de maximaal toegestane milieucategorie uit het bestemmingsplan.

Reactie:

Blijkens het advies van de Abc van 3 januari 2014 is in deze kwestie slechts één nevenfunctie te onderscheiden: het te vestigen hondenpension. De activiteiten met paarden zijn volgens dit advies hobbymatig, hetgeen bepaald niet ongeloofwaardig is gelet op de in het advies genoemde aantallen. Verder kan de opmerking over gewasteelt niet begrepen worden, aangezien ter plekke alleen vee wordt gehouden en geen gewassen worden verbouwd.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.9 Redelijke eisen van welstand

Cliënten zijn tevens van oordeel dat het plan niet voldoet aan de redelijke eisen van welstand. Cliënten zijn van oordeel dat de glazen geluidsschermen en de nieuw te bouwen kennel niet goed passen in de omgeving en het landschap. Ook merken zij op dat het advies van de welstandcommissie niet behoort tot de gepubliceerde stukken en behouden zich dan ook het recht voor hier nadere opmerkingen over in te dienen na ontvangst van het advies.

Reactie:

Het positief welstandsadvies ter zake heeft ter inzage gelegen. Opmerkingen over dit welstandsadvies kunnen uiteraard gemaakt worden, maar alleen met een deskundig tegenadvies kan een welstandadvies inhoudelijk bestreden worden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.10 Brongegevens

Cliënten zijn verder van oordeel dat het geluidsrapport de situatie niet adequaat genoeg benaderd en daardoor onbetrouwbaar is. De 4 groepen van circa 20 honden die zullen worden opgevangen zijn beschreven als 4 puntbronnen. Dit is een onjuiste weergave van de werkelijkheid waarbij elke hond als een aparte puntbron fungeert. Bovendien maakt het voor het geluidsrapport ook nog uit of gerekend wordt met het geblaf van een chihuahua of van een Duitse herder. De ene hond blaft immers harder dan de andere. Ook blijkt nergens uit dat de aanname dat elke hond slechts 3 minuten per uur zal blaffen klopt. Cliënten schatten in dat dit vele malen hoger zal uitvallen.

Reactie:

Het is onjuist om elke hond aan te merken als puntbron. Dit is althans niet in overeenstemming met de voorgeschreven en geaccepteerde methodiek. Ook wordt miskend dat in de bedoelde geluidsrapportage met een bronvermogen van 105 dBa wordt gerekend: een bronvermogen dat bij grote honden hoort. Zodoende wordt voor het aspect geluid van een worstcasescenario uitgegaan, hetgeen zorgvuldig te achten is.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.11 Geluidsreductie ten gevolge van geluidsscherm

Voorts zijn cliënten van oordeel dat onvoldoende inzichtelijk wordt gemaakt hoe de geluidsschermen het geluid zouden absorberen en of dit een geluidsreductie oplevert. Cliënten zijn dan ook van oordeel dat niet voldaan kan worden aan de wettelijke normen voor geluidsbelasting op hun woning zoals vervat in het Activiteitenbesluit.

Reactie:

Het effect van de geluidsschermen is berekend conform de wettelijk voorgeschreven meet- en rekenvoorschriften. In verband met een mogelijke overschatting van het afschermende effect van deze geluidsschermen is voorgeschreven dat deze schermen onder een hoek van 10 tot 20 graden geplaatst moeten worden. Verder zijn aan de vergunning geluidvoorschriften verbonden, zodat bij overschrijding van de normen er handhavend kan worden opgetreden.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.12 Keur

Cliënten zijn voorts van oordeel dat het plan in strijd komt met de regels uit de Keur van het Waterschap nu volgens het beplantingsplan verschillende sloten zullen worden gedempt en er bosschages worden aangebracht op de oever van een schouwsloot die daardoor niet meer onderhouden kan worden. Ook in het verleden zijn al verschillende sloten gedempt (waar geen compensatie voor heeft plaatsgevonden). Deze sloten zijn ook weggelaten op de tekeningen.

Reactie:

*Het herbeplantingsplan brengt geen demping van sloten met zich. Indien gemeend wordt dat in het verleden zonder de daarvoor benodigde toestemming van het bevoegd gezag sloten zijn gedempt, dient men zich tot dat bevoegd gezag te wenden. Daarbij blijft onderhoud van de betrokken schouwsloot straks nog steeds mogelijk door dit vanaf de andere kant te doen. **Zie voorts de reactie onder punt 2.33.***

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.13 Beplantingsplan

Cliënten wijzen er op dat de afschermende beplanting volgens het beplantingsplan circa 10 meter hoog zou worden. Cliënten vinden dit niet passend in de omgeving, zeker niet omdat de hockeyclub verplicht wordt om de beplanting op een hoogte van maximaal 3,50 meter te houden. Bovendien zorgt de beplanting op de rand van de sloot dat geen onderhoud aan de sloot en aan de beplanting meer kan plaatsvinden. [REDACTED]

[REDACTED] Zij maken zich dan ook ernstig zorgen dat er een woestijn aan beplanting ontstaat die niemand meer kan of zal onderhouden. [REDACTED]

Reactie:

Het verband tussen de beschreven beplanting behorend bij de hockeyclub en de landschappelijke inpassing van het hondenpension ontgaat ons. Daarbij kan worden afgevraagd, indien een rechtstreeks verband tussen de bedoelde beplanting zou bestaan, deze op goede grond met elkaar vergeleken kan worden gelet op hun functie: het hondenpension heeft nu eenmaal meer landschappelijk inpassing nodig dan de hockeyclub. Ook blijft onderhoud mogelijk vanaf de andere kan van de sloot.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.14 Belangenafweging

Daarnaast zijn cliënten van oordeel dat hun belangen ernstig worden geschaad door de komst van de hondenpension en de bijbehorende geluidswand. Zij vrezen ernstige geluidsoverlast, vermindering van hun uitzicht en meer schaduwwerking [REDACTED]. Zij hebben tot op heden nooit geprotesteerd tegen de uitbreidingen van de VOF omdat zij alle bedrijven in de omgeving een goede boterham gunnen. Gezien de enorme gevolgen voor hun eigen perceel voelen cliënten zich nu wel gedwongen voor hun belangen op te komen middels deze zienswijze.

Reactie:

In de voorliggende nota van antwoord is genoegzaam beargumenteerd dat de komst van het hondenpension geen onevenredige geluidsoverlast met zich brengt. De opmerking over vermindering van uitzicht en schaduwwerking kan niet begrepen worden, gelet op het feit dat de dichtstbijzijnde woning op een afstand van meer dan 100 m is gelegen.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.15 Behoeft

Dit mede nu volgens cliënten niet vast staat dat er ook behoefte is aan een hondenpension in de gemeente (laat staan van een dergelijke omvang). De aanvrager geeft hier over aan dat hij regelmatig gebeld wordt met vragen van potentiële klanten. Dit is een logisch gevolg van het feit dat de aanvrager een website heeft gemaakt voor zijn toekomstige hondenpension waar ook diens telefoonnummer op staat en het feit dat hij als zodanig vindbaar is op diverse websites (www.honden.info bijvoorbeeld).

Reactie:

De afweging of een hondenpension van de voorgestelde grootte economisch het nastreven waard is, is uitsluitend voorbehouden aan initiatiefnemer. In het kader van deze procedure, dient uitsluitend beoordeeld te worden of het voorgenomen hondenpension verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, hetgeen het geval is.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

6.15 Planschade

Tot slot zijn cliënten van oordeel dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met de waardedaling van hun woning en hun perceel als gevolg van de betrokken plannen. Gezien het feit dat geen exploitatieplan is vastgesteld, verwachten cliënten dat gezien de hoge planschadebedragen die zullen moeten worden uitgekeerd, het plan financieel niet rendabel is.

Reactie:

Een relevante planschadeovereenkomst is getekend. De vraag of en in hoeverre planschade wordt geleden, wordt in deze procedure niet beantwoord. Dit deel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing.

Conclusie:

Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

Rijksstraatweg 188 te Loenen aan de Vecht

Nota beantwoording Zienswijzen

Inhoudsopgave

1 Inleiding	2
2 Ingekomen zienswijzen en ontvankelijkheid	3
3 Zienswijzen	6
4 Vooroverlegpartners.....	26
5 Actualiteiten	27

Bijlage 1: Voorschriften

Bijlage 2: Correspondentie provincie Utrecht

1 Inleiding

Op 9 augustus 2013 hebben wij een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen voor het voor het uitbreiden van een inrichting met een hondenpension op de locatie Rijksstraatweg 188 in Loenen aan de Vecht, gemeente Stichtse Vecht. De ontwerpbeschikking is op 2 mei 2014 gepubliceerd in de Staatscourant, Vechtstroom en op de gemeentelijke website en op www.ruimtelijkeplannen.nl. De ontwerpbeschikking heeft met de bijbehorende stukken overeenkomstig afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht vanaf 2 mei 2014 tot en met 12 juni 2014 gedurende zes weken ter inzage gelegen. In deze periode zijn er zienswijzen ingekomen.

Deze Nota beantwoording Zienswijzen heeft tot doel belangstellenden in de gelegenheid te stellen om kennis te nemen van zienswijzen en het standpunt daarover van de gemeente Stichtse Vecht. In deze nota worden de zienswijzen samengevat en beantwoord. Per reactie wordt aangegeven of en in welke mate de reactie aanleiding geeft tot aanpassing van de omgevingsvergunning.

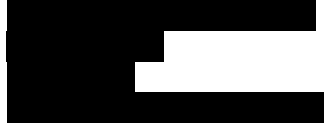
In hoofdstuk 2 wordt een overzicht gegeven van de ingekomen zienswijzen en wordt ingegaan op de ontvankelijkheid van de ingekomen zienswijzen.

In hoofdstuk 3 wordt een samenvatting gegeven van de ingekomen zienswijzen en worden de reacties beantwoord.

In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op de reacties van de vooroverlegpartners (provincie, waterschap en de Omgevingsdienst regio Utrecht).

In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de relevante (actuele) ontwikkelingen die tijdens deze procedure hebben plaatsgevonden.

- Reclamant VI

Brief d.d. 10 juni 2014, ingekomen 11 juni 2014

2.2. Ontvankelijkheid

De zienswijzen zijn tijdig ingediend indien deze binnen de termijn zijn verzonden en uiterlijk een week na afloop van de termijn zijn ontvangen (artikel 3:16, derde lid, in samenhang met artikel 6:9, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht; hierna: Awb). Reclamant IV heeft op 18 juni 2014 de zienswijzen verzonden (uitgaande van de poststempel) en de brief is op 20 juni 2014 ontvangen. Reclamant IV is niet ontvankelijk. Zienswijzen van reclamant IV worden derhalve niet inhoudelijk behandeld. De overige zienswijzen zijn tijdig ingediend.

2.3 Aanvraag omgevingsvergunning voor milieu vervallen

Per 1 januari 2016 vallen de aangevraagde milieuactiviteiten niet meer onder de vergunningplicht in de zin van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. De aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het onderdeel milieu wordt vanaf 1 januari 2016 aangemerkt als melding in het kader van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Een melding noch een acceptatie van een melding zijn geen besluit waartegen rechtsmiddelen kunnen worden aangewend. Alle ingediende zienswijzen met betrekking tot het onderdeel milieu worden daarom niet inhoudelijk behandeld. De ingediende zienswijzen die betrekking hebben op geluid, worden wel beantwoord in het kader van de vraag of het hondenpension past binnen een goede ruimtelijke ordening. Past het hondenpension niet binnen een goede ruimtelijke ordening, dan moet de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo, in samenhang met artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo worden geweigerd.

De eerder ingediende zienswijzen hebben geleid tot het indienen van een nader akoestisch rapport van 23 oktober 2017 met kenmerk 2760ao17216 v5 van G&O Consult. Op basis van vorengenoemd akoestisch rapport moet worden geconcludeerd dat aan de geluidvoorschriften van het Activiteitenbesluit milieubeheer wordt voldaan. Het is dus niet noodzakelijk dat ten aanzien van geluid op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer nadere maatwerkvoorschriften moeten worden opgesteld.

2.4 Overige ontwikkelingen

Ten aanzien van de overige ontwikkelingen wordt verwezen naar hoofdstuk 5 van deze Nota beantwoording zienswijzen.

3 Zienswijzen

Onderstaand zijn de zienswijzen verkort samengevat en vervolgens van een beantwoording voorzien. Voor de volledige inhoud van de zienswijzen wordt verwezen naar de bijlagen.

3.1. Reclamant I

3.1.1. Geluidswal

Reclamant I begrijpt uit de ter zake op gestelde stukken, die onder meer ter inzage zijn vrijgegeven, dat het een hondenpension betreft met in totaal 32 hondenverblijven met ieder een buitenruimte, waarbij meerdere honden per verblijf zullen worden gehuisvest. Dit zal/kan volgens reclamant I resulteren in totaal circa 70 honden (of meer) die in het hondenpension zullen worden opgevangen. Wat Reclamant I opvalt is dat in het huidige voorstel geen (afdoende) maatregelen zijn getroffen om geluidsoverlast te voorkomen dan wel te beperken. Zeker is dat een pension met circa 70 blaffende honden geluidsoverlast zal opleveren voor omwonenden. Een geluidswal die afdoende bescherming tegen geluidsoverlast biedt, zou naar de mening van Reclamant I toch op z'n minst als een van de voorwaarden voor toekenning van het ingediende verzoek moeten gelden. Reclamant I heeft begrepen dat dit echter niet het geval is en verzet zich dan ook tegen toekenning van het verzoek wegens het ontbreken van afdoende maatregelen ter voorkoming van geluidsoverlast. Het moge evident zijn dat een grote groep honden (circa 70 stuks) welke 24 uur per dag en gedurende 7 dagen per week aanwezig zullen zijn voor de nodige structurele en onaanvaardbare geluidsoverlast zal zorgen. Reclamant I vindt dat het plaatsen van een geluidswal dan wel het treffen van andere (afdoende) maatregelen om geluidsoverlast te voorkomen/beperken als voorwaarde(n) gesteld dien(t)(en) te worden bij het verlenen van een vergunning door B&W.

Reactie

In het akoestisch onderzoek van 23 oktober 2017 van G&O Consult zijn de activiteiten van de inrichting nader in beeld gebracht. In dit akoestisch rapport is een berekening uitgevoerd van de geluidbelasting op de omgeving waarbij een geluidwerende voorziening wordt getroffen. Verwezen wordt naar paragraaf 6.2 van het akoestisch rapport van 23 oktober 2017. In het belang van een goede ruimtelijke ordening is aan de vergunning een voorschrift verbonden dat voordat het hondenpension in gebruik wordt genomen, rondom de uitsloopruiden van het hondenpension geluidschermen worden geplaatst zoals aangevraagd en weergegeven op de tekeningen. Met het plaatsen van geluidschermen, zijn wij van oordeel dat de geluidbelasting op omliggende woningen zal leiden tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Verder is in de aanvraag rekening gehouden met het houden van 68 honden. Het maximaal aantal te houden honden is opgenomen in de voorschriften. Ook het maximaal aantal uren dat de honden in de buitenverblijven mogen verblijven is vastgelegd in een vergunningvoorschrift.

Het gebruik voor wat betreft het hondenpension is middels voorschriften gemaximaliseerd en er wordt voldaan aan de geluidvoorschriften van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Omdat het Activiteitenbesluit echter een aantal activiteiten buiten beschouwing laat voor toetsing aan het langtijdgemiddelde geluidsniveau, hebben wij besloten om in het kader van een goede ruimtelijke ordening aan de omgevingsvergunning extra geluidvoorschriften te verbinden, zodat de veehouderij niet zodanig kan uitbreiden dat daarmee strijdigheid kan ontstaan met een goede ruimtelijke ordening. De geluidemissie die het bedrijf mag veroorzaken mag niet meer bedragen dan de voorkeursgrenswaarde 50, 45 en 40 dB(A) voor wat betreft de dag- avond- en nachtperiode, of de geluidwaarde gelijk aan het omgevingsgeluid wanneer het omgevingsgeluid minder bedraagt dan de voorkeursgrenswaarde en uit onderzoek blijkt dat de totale geluidemissie van het bedrijf aan deze lagere geluidswaarde kan voldoen.

Maximaal 12 keer per jaar mag de geluidemissie meer bedragen dan de voorkeursgrenswaarde, voor wat betreft inkuilwerkzaamheden. Deze werkzaamheden worden in de huidige situatie reeds uitgevoerd en zijn als zodanig bestemd. De aangevraagde omgevingsvergunning ziet verder niet op een wijziging van deze activiteiten.

De ingediende zienswijze heeft geleid tot het aanpassen van de omgevingsvergunning.

3.1.2 Vermindering kwaliteit van de leefomgeving en waardedaling

Indien de overlast voor omwonenden wordt beperkt tot een aanvaardbaar niveau, bijvoorbeeld door plaatsing van een geluidswal, dan heeft Reclamant I op zich niets tegen de vestiging van een hondenpension. Nu er echter in het huidige verzoek geen (afdoende) maatregelen ter voorkoming van geluidsoverlast zijn opgenomen, vreest Reclamant I voor onaanvaardbare geluidshinder met alle mogelijke negatieve consequenties/gevolgen van dien.

Zo vermindert de kwaliteit van de leefomgeving drastisch door het geluid van blaffende honden. Dit kan weer leiden tot gezondheidsrisico's, zoals slapeloosheid. Immers te verwachten valt dat het blaffen van honden 24 uur per dag aanhoudt. Daarnaast heeft Reclamant I haar huis te koop staan. Het feit dat op steenworp afstand een hondenpension zou worden gerealiseerd met daarbij de geluidsoverlast van circa 70 blaffende honden zal leiden tot een reële waardedaling, zo heeft haar verkopende makelaar aan haar bevestigd.

Reactie

Nader akoestisch onderzoek heeft uitgewezen dat de geluidbelasting op Ludgerushof 1 zal leiden tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Overigens wordt opgemerkt dat naar aanleiding van de zienswijzen wél extra maatregelen door initiatiefnemer genomen dienen te worden, om geluidhinder te beperken. Naar aanleiding van de zienswijzen is het akoestisch onderzoek aangepast en heeft initiatiefnemer conform het akoestisch onderzoek een geluidsschermberekening in de aanvraag opgenomen en op de tekeningen uitgewerkt. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat het hondenpension niet in gebruik wordt genomen voordat de geluidsschermen, zoals weergegeven op de tekeningen, zijn geplaatst. Ook zijn aan de vergunning voorschriften verbonden dat er slechts dat aantal honden gehouden mag worden conform de aanvraag. Dat geldt tevens voor het maximaal aantal uren dat de honden buiten mogen verblijven. Het maximale gebruik is derhalve vastgelegd in de vergunning, zodat de ruimtelijke uitstraling van het bedrijf wordt beperkt tot het aangevraagde gebruik.

De zienswijzen leiden niet tot weigering van de vergunning. Wel is naar aanleiding van de zienswijzen de vergunning aangepast en zijn er extra voorschriften verbonden aan de vergunning.

Indien Reclamant I meent schade te lijden ten gevolge van de onderhavige vergunningenprocedure, kan reclamant na onherroepelijk worden van de vergunning ingevolge artikel 6.1 Wet ruimtelijke ordening een aanvraag om planschadevergoeding indienen. Een dergelijke aanvraag wordt volgens de "Procedureverordening voor advisering tegemoetkoming in planschade" afgehandeld. De gemeente heeft hiervoor een aanvraagformulier opgesteld. Binnen deze vergunningprocedure zal derhalve geen besluitvorming plaatsvinden met betrekking tot eventuele schade ten gevolge van dit besluit.

3.1.3 Akoestisch rapport

Reclamant I zet grote vraagtekens bij de uitkomsten van het akoestisch rapport. Het genoemde akoestisch rapport geeft voor zover Reclamant I daaruit kan opmaken enkel een weergave van een berekende geluidsbelasting op de omgeving in plaats van dat er een daadwerkelijk uitgevoerde gemeten geluidsbelasting voor de omgeving is verricht. Reclamant I begrijpt dat nu het beoogde hondenpension nog niet is gerealiseerd, het effect van circa 70 blaffende honden nog niet goed valt te meten, maar zij heeft nu al grote twijfels bij de aannames (inputs) alsmede bij methodologie (is bijvoorbeeld bij het geluidseffect de cumulatie van geluid op correcte wijze meegenomen?) van het opgestelde rapport. Dientengevolge heeft Reclamant I ook grote twijfels over de uitkomsten van het rapport met betrekking tot de geluidsbelasting.

Reclamant I is van mening dat de te meten geluidsbelasting veel hoger zal zijn dan de thans (theoretisch) berekende geluidsbelasting. Daarbij komt dat het effect voor haar woning al helemaal niet is berekend, hetgeen in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Nu B & W uit hoofde van zowel het vertrouwens- als het zorgvuldigheidsbeginsel als uitgangspunt bij haar besluitvorming zou moeten hebben dat de geluidsoverlast voor omwonenden beperkt en aanvaardbaar zou moeten zijn, is indien de huidige richtwaardes nu wel of niet worden overschreden, een geluidswal die afdoende geluidsoverlast vermijdt dan wel beperkt in ieder geval noodzakelijk.

Reactie

Omdat het hondenpension nog gerealiseerd moet worden, kan bij de beoordeling slechts rekening gehouden worden met een theoretische berekening. Deze berekening was uitgevoerd door middel van een akoestisch onderzoek. Aanvrager heeft naar aanleiding van de zienswijzen een nieuw akoestisch rapport ingediend. Dit nieuwe rapport is getoetst door de Omgevingsdienst regio Utrecht en geconcludeerd wordt dat deze zorgvuldig en objectief tot stand is gekomen.

Conform vaste jurisprudentie heeft aanvrager de bronniveaus van de blaffende honden aangepast. Dit geldt voor zowel voor het langtijdgemiddelde als de maximale bronniveaus. Tevens is de bedrijfsduur van de blaffende honden aangepast in het model. Alle gegevens zoals gemodelleerd komen nu overeen met de aangevraagde situatie en zijn in overeenstemming met vaste jurisprudentie omtrent de berekening van de geluidbelasting ten gevolge van het houden van honden bij hondenpensions. De blaftijd is aangepast en conform vaste jurisprudentie gemodelleerd en berekend. Volgens vaste jurisprudentie is een 5% blaftijd reëel en verdedigbaar. De ligging van het buitenverblijf leidt niet tot een ander oordeel dan dat 5% blaftijd gedurende de dag- avond- en nachtperiode in dit geval reëel en verdedigbaar is. De buitenverblijven zijn aan de buitenzijde van het boerenbedrijf gelegen, waar weinig activiteiten van de inrichting met betrekking tot de veehouderij plaatsvinden. Aangezien de honden slechts 2 uur in het buitenverblijf verblijven gedurende de dagperiode, is de aanname dat honden gedurende 24 uur per dag blaffen en daarmee rekening dient te worden gehouden onjuist. Zij kunnen inderdaad blaffen als zij binnen verblijven, echter de geluiduitstraling van de honden die binnen verblijven is minimaal en vormt geen relevante bijdrage in de geluidemissie van het bedrijf. Omdat het maximale piekniveau van een blaffende hond, hoger is dan het aanwezige omgevingsniveau, heeft aanvrager anders dan in het rapport van Kupers en Niggebrugge dat aan de ontwerpvergunning ten grondslag lag een blaf(straf)correctie toegepast vanwege het impuls karakter dat uitgaat van een hondenblaf.

Er is met het nieuwe onderzoek van G&O Consult zorgvuldig akoestisch onderzoek verricht waarbij een juiste methode is toegepast en correcte uitgangspunten zijn gehanteerd. Naar aanleiding van het akoestisch onderzoek is gebleken dat met het vestigen van de hondenpension nog sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van omliggende woningen.

3.2 Reclamant II

3.2.1 Onafhankelijkheid deskundige

Reclamant II stelt dat uit par. 3.3.3 van de toelichting op het ontwerpbesluit op valt te maken dat een hondenverblijf niet beschouwd wordt als een geluidsgevoelige bestemming en dat derhalve geen akoestisch onderzoek noodzakelijk is naar de geluidbelasting vanwege wegverkeerslawaaï dat wordt veroorzaakt door een hondenverblijf. Voor de vestiging van een hondenverblijf is, zo blijkt uit het Ontwerpbesluit, wel akoestisch onderzoek noodzakelijk. Dat is in dit geval uitgevoerd door Kupers & Niggebrugge (verder "KN"). Reclamant II heeft van dat onderzoek kennisgenomen. Reclamant II merkt allereerst op dat KN niet als een onafhankelijke geluidsdiskundige kan worden beschouwd. Opdrachtgever van het onderzoek is immers de fa. Kruiswijk, de voorgenomen uitbater van het hondenverblijf.

Reactie

De vraag of het akoestisch bureau onafhankelijk is, is niet relevant. Het bevoegd gezag toetst namelijk of het akoestisch onderzoek representatief is en op juiste aannames is gebaseerd. In dit kader heeft de gemeente advies ingewonnen bij de Omgevingsdienst regio Utrecht. Deze organisatie toetst de milieuaspecten voor de gemeente Stichtse Vecht. Bij deze dienst werken vakspecialisten. Daarnaast is het zo dat steeds meer verantwoordelijkheden bij de initiatiefnemer komen te liggen onder de Wabo. Op grond van de Regeling omgevingsrecht (hierna Mor) dient aanvrager gegevens aan te leveren.¹

Volgens vaste jurisprudentie kan het enkele feit dat het akoestisch rapport is opgesteld in opdracht van vergunninghouder geen indicatie geven voor gebrek aan objectiviteit.² Er bestaat dan ook geen

¹ Zo volgt uit artikel 3.2, onder b, van de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) dat aanvrager bij een aanvraag om omgevingsvergunning voor het gebruiken van gronden of bouwwerken gegevens en bescheiden verstrekt over de gevolgen van het beoogde gebruik voor de ruimtelijke ordening.

² Zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS) van 12 juli 2007 in zaak nr. 200701407/1.

aanleiding om een akoestisch rapport in overeenstemming met het vereiste dat deze moet worden aangeleverd door aanvrager van de vergunning, niet als onderdeel van besluitvorming te betrekken. In dit concrete geval is het naar aanleiding van de ingediende zienswijzen het eerder akoestisch onderzoek ingetrokken en is er een nieuw akoestisch onderzoek bij de aanvraag gevoegd. Het ingediende akoestisch onderzoek maakt tevens onderdeel uit van de aanvraag en behoort als onderdeel bij dit besluit om de vergunning te verlenen.

3.2.2 Relevantie ligging projectgebied nabij A2 en Rijksstraatweg

Wat Reclamant II voorts opvalt is dat zowel in het Ontwerpbesluit als in het rapport van KN het feit dat het hondenverblijf gelegen zal zijn in de nabijheid van de A2 en de Rijksstraatweg als relevante factor wordt beschouwd. Naar het oordeel van Reclamant II is dit geen relevante factor.

De A2 is op geruime afstand van het hondenverblijf gelegen (andere zijde van het Amsterdam-Rijnkanaal). Voor de bewoners van Ludgerushof en Kerklaan is de A2 onhoorbaar, met uitzondering van de situatie dat er een harde westelijke wind staat. Zelfs in dat geval gaat het om een zoemgeluid. Ook de Rijksstraatweg levert in de praktijk geen geluidsoverlast op. Het gebruik van de Rijksstraatweg is beperkt en het geluid dat passerend verkeer veroorzaakt is gering, o.m. vanwege het gebruikte asfalt.

Reactie

Met betrekking tot de geluidemissie van de inrichting wordt tevens gekeken naar het referentieniveau van het omgevingsgeluid en het karakter van de omgeving. Naar aanleiding van de zienswijzen heeft de gemeente berekeningen van het referentieniveau van het omgevingsgeluid uitgevoerd. De berekeningen wijzen uit wat de invloed is van bestaande wegen op het omgevingslawaaï. Zie hiervoor het advies inzake Bepaling referentieniveau van het omgevingsgeluid ten behoeve van inrichting aan Rijksstraatweg 188 te Loenen a/d Vecht van 9 januari 2015, welk advies als bijlage 1 bij het akoestisch rapport van 23 oktober 2017 van G&O Consult is gevoegd.

Verder wordt geconcludeerd dat alle activiteiten die worden aangevraagd in het kader van de representatieve bedrijfssituatie, in overeenstemming zijn met de referentiewaarde van het omgevingsgeluid. Alleen voor het afvoeren van ruwvoer, welke activiteit incidenteel plaatsvindt (12 x per jaar), vindt er een overschrijding plaats van de referentiewaarde. Deze activiteit is reeds als zodanig bestemd en er zijn geen maatregelen mogelijk om de geluidemissie ten aanzien van deze activiteit te beperken. De aanvraag leidt tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van omliggende woningen.

3.2.3 Geen rekening gehouden met woningen aan de Ludgerushof en de Kerklaan

In pieksituaties zullen binnen de inrichting 68 honden verblijven. Het is evident dat dit geluidsoverlast zal veroorzaken. Opvallend is dat KN op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met de mogelijke effecten van geluidsoverlast voor de bewoners van Ludgerushof en Kerklaan. Zo blijkt uit het rapport van KN. Kennelijk gaat men er vanuit dat het hondenpension daar niet te horen zal zijn. Dit lijkt Reclamant II volstrekt onjuist.

Reactie

Aangevraagd is dat er maximaal 68 honden binnen de inrichting verblijven. Aan de vergunning is een voorschrift verbonden dat maximaal 68 honden gehouden mogen worden. In het eerdere geluidrapport dat was uitgevoerd, werden de woningen aan de Ludgerushof en de Kerklaan niet meegenomen in de beoordeling, omdat deze woningen niet de meest kritische woningen betreffen. Daarmee wordt bedoeld dat er dichterbij reeds woningen gelegen zijn, die een hogere geluidbelasting zullen hebben. In het nieuwe rapport zijn ter extra indicatie nog wel extra toetspunten opgenomen. Uit het vernieuwde akoestisch onderzoek blijkt eveneens dat de woningen aan de Ludgerushof en de Kerklaan niet de meest kritische woningen betreffen en dat inrichtinghouder kan voldoen aan de geluidvoorschriften van het Activiteitenbesluit. Op basis van het vernieuwde akoestisch model blijkt dat de aanvraag om het onderdeel geluid niet leidt tot onaantvaardbare geluidhinder ter plaatse van Ludgerushof en Kerklaan. Ter plaatse van de woningen van de Ludgerushof en Kerklaan zal er sprake zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

3.2.4 Open gebied tussen Rijksstraatweg 188 en Ludgerushof / Kerklaan

Tussen het perceel aan de Rijksstraatweg 188 en Ludgerushof / Kerklaan is sprake van een open weiland, zonder bebouwing of bebossing. Het geluid zal vrij eenvoudig over deze open ruimte worden voortgedragen. Dat geldt meer in het bijzonder voor hondengeblaf.

Reactie

In het akoestisch rapport wordt rekening gehouden met de omgeving van de inrichting. Het akoestisch model is op juiste wijze tot stand gekomen. Deze zienswijze is dan ook ongegrond.

3.2.5 In het rapport van KN wordt geen rekenschap gegeven van het bijzondere karakter van hondengeblaf

Volgens Reclamant II wordt in het rapport van KN op geen enkele wijze rekenschap gegeven van het bijzondere karakter van hondengeblaf. Men gaat uit van het aantal decibellen van één blaf, alsmede van het theoretische uitgangspunt dat sprake zal zijn van hondengeblaf gedurende (gemiddeld genomen) 10%, resp. 5% en 5% van dag, avond en nacht. Dit lijkt Reclamant V een conservatief en derhalve onjuist uitgangspunt.

Reclamant II geeft aan zelf een hond te hebben, die in de vakantieperiode ook wel eens naar een hondenpension is gebracht (met buitenverblijf). Een dergelijk hondenpension is eigenlijk zonder uitzondering gevestigd in een afgelegen gebied. Dat is niet zonder reden. Indien men meerdere honden bij elkaar zet is de kans groot dat er geblaf klinkt. De honden steken elkaar aan. Dat is in het bijzonder het geval in het geval van prikkels van buitenaf. Daarvan lijkt in dit geval bij uitstek sprake. Het gaat immers om een boerenbedrijf, waar andere dieren rondlopen. Dat betekent dat het realistisch is te veronderstellen dat de honden gedurende het merendeel van de tijd dat zij in het buitenverblijf zijn geblaf zal klinken. Honden zullen volgens het akoestisch rapport slechts 2 uur buiten verblijven. In de vergunning is deze voorwaarde niet opgenomen. Dit zou wel moeten. Ook de tijd waarop honden buiten mogen verblijven dient in de vergunning te worden opgenomen.

Verder merkt reclamant II op dat onduidelijk is of de honden in het binnenverblijf ook te horen zullen zijn.

Daarnaast merkt reclamant II op dat hondengeblaf de slaap verstoort of zorgt dat niet in slaap geraakt wordt.

Reactie

De bronniveau van de blaffende honden is in het vernieuwde akoestische model in het onderzoek van G&O Consult van 23 oktober 2017, aangepast. Dit geldt voor zowel voor het langtijdgemiddelde als de maximale bronniveau. Tevens is de bedrijfsduur van de blaffende honden aangepast in het model. Alle gegevens zoals gemodelleerd komen nu overeen met de aangevraagde situatie en zijn in overeenstemming met vaste jurisprudentie omtrent de berekening van de geluidbelasting ten gevolge van het houden van honden bij hondenpensions. De blaftijd is tevens aangepast en conform vaste jurisprudentie gemodelleerd en berekend. Volgens vaste jurisprudentie is een 5% blaftijd reëel en verdedigbaar. De ligging van het buitenverblijf leidt niet tot een ander oordeel dan dat 5% blaftijd gedurende de dag- avond- en nachtperiode in dit geval reëel en verdedigbaar is. De buitenverblijven zijn aan de buitenzijde van het boerenbedrijf gelegen, waar weinig activiteiten van de inrichting m.b.t. de veehouderij plaatsvinden. Aangezien de honden slechts 2 uur in het buitenverblijf verblijven gedurende de dagperiode, is de aanname dat honden gedurende 24 uur per dag blaffen en daarmee rekening dient te worden gehouden onjuist. Zij kunnen inderdaad blaffen als zij binnen verblijven, echter de geluiduitstraling van de honden die binnen verblijven vormt geen relevante bijdrage in de geluidemissie van het bedrijf. De aanvraag is daartoe leidend. Dat betekent dat het binnenverblijf zodanig dient te worden uitgevoerd dat het hondengeblaf inderdaad in de praktijk geen relevante bijdrage zal leveren. Het verbinden van een voorschrift dat honden slechts een specifieke tijd buiten mogen verblijven is niet reëel en ook in praktijk niet noodzakelijk voor een andere uitkomst voor de berekening van het langtijdgemiddelde geluidsniveau. Het laten verblijven van de honden in het buitenverblijf is daarbij weersafhankelijk. Dat betekent dat inrichtinghouder de mogelijkheid dient te hebben om zelf het tijdstip te kunnen bepalen dat de honden buiten verblijven. Wel is de maximumtijd van 2 uur conform aanvraag in de vergunning als voorschrift opgenomen.

Omdat het maximale piekniveau van een blaffende hond, hoger is dan het aanwezige omgevingsniveau, heeft aanvrager anders dan in voornoemd rapport een blaf(straf)correctie toegepast vanwege het impuls karakter dat uitgaat van een hondenblaf.

De zienswijzen leiden niet tot weigering van de vergunning. Wel is naar aanleiding van de zienswijze de vergunning aangepast en zijn er extra voorschriften verbonden aan de vergunning. De considerans van de vergunning hebben wij naar aanleiding van de zienswijzen eveneens aangepast.

Ten slotte wordt opgemerkt dat de inrichting niet leidt tot onaanvaardbare geluidbelasting. Er wordt een geluidscherm geplaatst. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat het hondenpension niet in gebruik wordt genomen voordat de geluidschermen, zoals weergegeven op de tekeningen, zijn geplaatst. Nu de honden gedurende de avond- en nachtperiode binnen verblijven, is de aanname dat het geluid ten gevolge van het houden van de honden de slaap verstoort of ervoor zorgt dat niet in slaap kan worden gevallen onterecht.

De zienswijze heeft geleid tot aanpassing van de vergunning.

3.2.6 Voorwaarden vergunning

In het rapport van KN staat te lezen dat de honden geacht worden per dag niet meer dan 2 uur in het buitenverblijf te zijn. In het Ontwerpbesluit valt hierover evenwel niets te lezen. In elk geval wordt aan de vergunning geen voorwaarde verbonden dat het buitenverblijf slechts gedurende een zekere periode in gebruik zal mogen worden genomen. Onduidelijk is of en in hoeverre hondengeblaf van buiten te horen zal zijn indien de honden zich in het binnenverblijf bevinden.

Reactie

Reclamant II geeft terecht aan dat er in het ontwerpbesluit geen voorwaarden zijn opgenomen. Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) is voor de beoordeling van hetgeen wordt aangevraagd het aanvraagformulier, bouwtekeningen en bijbehorende stukken (bijv. een ruimtelijke onderbouwing) bepalend.³ Daarnaast blijkt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling dat een omgevingsvergunning die met een afwijking ex artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo wordt vergund, niet het karakter heeft van een bestemmingsplan.⁴ Het gaat om een concreet project. Aan de vergunning kunnen inderdaad voorschriften worden verbonden in het belang van de goede ruimtelijke ordening. Om in de toekomst onduidelijkheden en misverstanden te voorkomen zal in de omgevingsvergunning alsnog het voorschrift worden opgenomen dat de honden gedurende de dagperiode (06:00 uur tot 19:00 uur) 2 uur in het buitenverblijf aanwezig mogen zijn en dat buiten deze periode geen honden in het buitenverblijf mogen verblijven. Ook wordt het maximum aantal honden in de voorschriften opgenomen.

De zienswijze heeft geleid tot aanpassing van de vergunning.

3.2.7 Geluidsoverlast van honden is van een geheel andere orde dan geluidsoverlast van een fabriek of passerend verkeer

Geluidsoverlast van blaffende honden is volgens Reclamant V van een geheel andere orde dan geluidsoverlast dat wordt veroorzaakt door een fabriek of passerend verkeer. Dat laatste levert doorgaans een meer constante zoem op. Dat is niet het geval bij blaffende honden. Een blaffende hond wekt, indien dat enige tijd duurt, irritatie op. Elke hondeneigenaar weet dat als zijn of haar hond enige tijd blaft, het zaak is maatregelen te nemen opdat de hond ophoudt te blaffen. Hondengeblaf verstoort de slaap; men wordt wakker of raakt niet in slaap. Dat is volgens Reclamant V welhaast een feit van algemene bekendheid.

Reactie

Anders dan in de ontwerpvergunning is nu wel rekening gehouden met een strafcorrectie in verband met het impuls karakter van een blaffende hond. De zienswijze heeft geleid tot aanpassing van het akoestisch onderzoek. In het akoestisch onderzoek is een geluidscherm rondom de buitenverblijven beschreven. Dit geluidscherm is door initiatiefnemer opgenomen in de aanvraag en uitgewerkt op de tekeningen. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat het hondenpension niet in gebruik

³ Zie bijv. ABRvS 20 maart 2013, 201207859/1/A1, r.o. 3.2 en ABRvS 6 juni 2007, 200608113/1, r.o. 2.5.

⁴ ABRvS 6 augustus, 201400079/1/A1, 201400081/1/A1, 201400083/1/A1, 201400085/1/A1, r.o. 6 en verder, ABRvS 28 september 2011, 201101445/1/H1, r.o. 2.4 en ABRvS 1 september 2010, 201004647/1/H1, r.o. 2.5.

wordt genomen voordat de geluidschermen, zoals weergegeven op de tekeningen, zijn geplaatst.

3.2.8 Noodzaak geluidswal

Opmerkelijk is dat in het rapport van KN wordt aangegeven dat het niet langer noodzakelijk is dat een geluidswal wordt aangelegd. Niet duidelijk wordt waarom dat niet langer noodzakelijk is. Het lijkt erop alsof dat wel eerder zo met de gemeente is besproken, maar dat de gemeente deze eis op enig moment heeft laten vallen. Waarom dat zo is blijft de vraag. Indien geluidsoverlast in belangrijke mate kan worden weggenomen door een geluidswal, waarom wordt daar in dit geval dan van afgezien?

Reactie

Zoals reeds aangegeven is het akoestisch onderzoek naar aanleiding van de zienswijzen aangepast en blijkt hieruit dat inrichtinghouder geluidreducerende maatregelen zal treffen. Een geluidsschermbaan is het meest effectief en ruimtelijk inpasbaar. Hiermee wordt onaanvaardbare geluidsoverlast voorkomen. Initiatiefnemer heeft het geluidsschermbaan in de aanvraag opgenomen en uitgewerkt op de tekeningen. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat het hondenpension niet in gebruik wordt genomen voordat de geluidschermen, zoals weergegeven op de tekeningen, zijn geplaatst.

De zienswijze heeft geleid tot aanpassing van de vergunning.

3.2.9 Geluidsoverlast bezoekers

Voor het overige ziet het onderzoek van KN met name op geluidsoverlast dat wordt veroorzaakt door bezoekers van het hondenpension. Dat daarvan geen of weinig geluidsoverlast uitgaat lijkt mij een voor de hand liggende conclusie.

Reactie

Het vernieuwde akoestisch rapport van G&O Consult gaat afdoende in op eventuele overlast ten gevolge van bezoekers en betreft een objectieve weergave van de activiteiten die ter plaatse van de inrichting zullen worden uitgevoerd. De zienswijze achten wij ongegrond.

3.3 Reclamant III

3.3.1 Geluidswal

Als omwonende is reclamant III op zich niet tegen een hondenpension, zelfs niet vrijwel 'in our backyard', zolang gepoogd zou worden de overlast voor omwonenden zoveel mogelijk te beperken, in dit geval door plaatsing van een geluidswal. Reclamant III betreurt het dat een geluidswal in het huidige voorstel, ondanks het beoogde buitenverblijf, niet is opgenomen. Gevreesd wordt voor geluidshinder en de mogelijke consequenties daarvan.

Reactie

Zoals reeds aangegeven is het akoestisch onderzoek naar aanleiding van de zienswijzen aangepast en blijkt hieruit dat inrichtinghouder geluidreducerende maatregelen zal treffen. Geluidschermen is het meest effectief en ruimtelijk inpasbaar. Hiermee wordt onaanvaardbare geluidsoverlast voorkomen. Initiatiefnemer heeft de geluidschermen in de aanvraag opgenomen en uitgewerkt op de tekeningen. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat het hondenpension niet in gebruik wordt genomen voordat de geluidschermen, zoals weergegeven op de tekeningen, zijn geplaatst.

De zienswijze heeft geleid tot aanpassing van de vergunning.

3.3.4 Negatieve gevolgen geluidshinder

De geluidshinder kan volgens Reclamant III verscheidene negatieve gevolgen hebben. Mogelijke negatieve gevolgen zijn bijvoorbeeld de onderstaande punten, hetgeen geen uitputtende opsomming is:

1. De kwaliteit van de leefomgeving vermindert drastisch. In ons huis of in de tuin verblijven met geluid van blaffende honden vermindert de kwaliteit van de leefomgeving, nota bene onnodig, aangezien dat minder het geval zou zijn met een adequate geluidswal.
2. De geluidshinder kan gezondheidsrisico's met zich meebrengen, te denken valt bijvoorbeeld aan slapeloosheid. Slapeloosheid kan vervolgens tot andere ernstige gezondheidsrisico's leiden. Dit betreft niet alleen mogelijke slapeloosheid bij volwassenen (gedurende de nacht), maar ook bij jonge

kinderen die tevens overdag slapen (overdag is zelfs meer geluidshinder te verwachten). Wij hebben jonge kinderen van 3 respectievelijk 1 jaar.

3. Waardedaling van de woningen. Wij hebben ons huis in april 2013 gekocht. Als we geweten zouden hebben dat dat gekoppeld zou gaan met circa 70 (blaffende) honden met buitenverblijf, zouden we dit huis niet gekocht hebben. Hoewel we momenteel geen plannen hebben ons huis te verkopen, is een waardedaling zeer reëel als de plannen in de huidige vorm doorgang vinden. Overigens staan er een aantal huizen hier in de buurt te koop, waarbij de plannen in de huidige vorm zeer waarschijnlijk negatief zullen zijn voor de waarde. De waardedaling geldt uiteraard ook voor woningen die niet te koop staan - en betreft dus vele woningen.

4. Afnahme horeca; bijvoorbeeld gasten van restaurant de Vlinders zullen het restaurant zeer waarschijnlijk minder aantrekkelijk vinden door het verwachte geblaf en mogelijk [massaal] wegblijven.

Reactie

1. Bij de beoordeling of een nieuwe ontwikkeling tot een aanvaardbaar woon-en leefklimaat leidt, wordt rekening gehouden met de geluidsbelasting die door de nieuwe ontwikkeling kan optreden op de gevel van geluidgevoelige objecten. De tuin betreft geen toetsingslocatie. Inrichtinghouder zal een geluidsschermbesluit plaatsen, zodat de inrichting ook aan de geluidgrenswaarden conform het Activiteitenbesluit kan voldoen. Ter plaatse van omliggende woningen zal er sprake zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

De zienswijze heeft geleid tot aanpassing van de vergunning.

2. Ter plaatse van de omliggende woningen kan aan de geluidvoorschriften worden voldaan conform het Activiteitenbesluit. Deze geluidvoorschriften bieden afdoende bescherming tegen geluidshinder van bedrijven. Daarnaast zijn aan de vergunning specifieke voorschriften opgenomen die er toe leiden dat de activiteiten in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening en geen onaanvaardbare geluidshinder bij geluidgevoelige objecten optreedt. Wanneer aan de voorschriften van de vergunning wordt voldaan en de geluidvoorschriften van het Activiteitenbesluit worden nageleefd zullen er geen gezondheidsrisico's ontstaan.

3. Reclamant III kan na het onherroepelijk worden van de omgevingsvergunning een aanvraag om planschadevergoeding indienen op grond van artikel 6.1 Wro. Een dergelijke aanvraag wordt volgens de "Procedureverordening voor advisering tegemoetkoming in planschade" afgehandeld. De gemeente heeft hiervoor een aanvraagformulier opgesteld. Aan het starten van deze procedure kunnen kosten zijn verbonden.

4. De eigenaar van het restaurant de Vlinders heeft geen zienswijze ingediend op het ontwerpbesluit. Indien de eigenaar van de Vlinders zich niet met deze ontwikkeling kan verenigen, had het in de rede gelegen om te reageren in de formele procedure.

Terzijde wordt nog opgemerkt dat ter plaatse van de geluidgevoelige bestemmingen reeds sprake zal zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Het restaurant is verder gelegen dan de dichtstbijzijnde woningen. Ook ter plaatse van het restaurant wordt dan ook geen onaanvaardbare geluidshinder verwacht.

3.3.5 Akoestisch rapport

Wat Reclamant III verbaast en verontrust is dat in het huidige voorstel, ondanks het beoogde buitenverblijf, niet gepoogd wordt de geluidshinder zoveel mogelijk te beperken. Weliswaar is een akoestisch rapport opgesteld, maar Reclamant III heeft twijfels bij de uitkomsten daarvan. Het akoestisch rapport geeft een weergave van een berekende geluidsbelasting op de omgeving in plaats van dat er een gemeten geluidsbelasting voor de omgeving is uitgevoerd. Uiteraard is het beoogde project (nog) niet gerealiseerd, dus valt het effect (nog) niet te meten. Reclamant III heeft echter twijfels bij de aannames (inputs) en methodologie (bijvoorbeeld: is bij het geluidseffect de cumulatie van geluid correct meegenomen). Door twijfels aangaande de aannames en methodologie heeft Reclamant III als gevolg daarvan ook grote twijfels over de uitkomsten. Reclamant III vermoedt dat de te meten geluidsbelasting materieel hoger zal zijn dan de berekende geluidsbelasting. Overigens is het effect voor de woning van reclamant überhaupt niet berekend.

Reactie

Het is gebruikelijk dat voor de beoordeling of een ontwikkeling mogelijk is, gebruik wordt gemaakt van een theoretisch akoestisch model. Voor zover mogelijk heeft inrichtinghouder alle geluidsbronnen

gemeten, zodat het bronniveau waarmee gerekend is in de modellen, overeenkomt met het werkelijke bronniveau. Het bronniveau van de honden is in het akoestisch rapport aangepast en ook is er rekening gehouden met een blafcorrectie. Het nieuwe akoestische rapport is voldoende representatief. In het nieuwe akoestische model zijn alle meest kritische woningen als geluidgevoelig object gemodelleerd. Daarmee is afdoende vast komen te staan dat ter plaatse van de woning van reclamant een aanvaardbaar woon- en leefklimaat zal zijn geborgd.

3.3.6 Geluidswal is ook noodzakelijk indien de richtwaardes niet worden overschreden

Indien richtwaarden worden overschreden, is volgens Reclamant een adequate geluidswal noodzakelijk. Echter, ook indien richtwaarden niet worden overschreden, is volgens Reclamant een adequate geluidswal eveneens wenselijk, aangezien het uitgangspunt zou moeten zijn dat geluidsoverlast voor omwonenden zoveel mogelijk beperkt dient te zijn.

Reactie

Inrichtinghouder heeft naar aanleiding van het aangepaste akoestisch onderzoek een geluidsschermbaan in de aanvraag opgenomen en deze uitgewerkt op de tekeningen. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat het hondenpension niet in gebruik wordt genomen voordat de geluidsschermen, zoals weergegeven op de tekeningen, zijn geplaatst. Daarmee zijn er dus ten opzichte van het ontwerpbesluit maatregelen genomen om de geluidhinder te beperken. De zienswijze heeft ertoe geleid dat de vergunning is aangepast.

3.3.7 Afrondende verzoeken

Reclamant III verzoekt het volgende:

1. De belangen van omwonenden niet te veronachtzamen maar juist zoveel mogelijk te waarborgen;
2. Rekening te houden met het feit dat geblaf van honden, zeker in het buitenverblijf, door omwonenden (en horecagasten, potentiële huizenkopers, etc), als ernstige overlast kan worden ervaren;
3. Rekening te houden met de vele negatieve gevolgen van geluidshinder waarvan enkele eerder in deze zienswijze puntsgewijs zijn beschreven;
4. Rekening te houden met de waarschijnlijkheid dat de *te meten* geluidsbelasting hoger zal zijn dan de berekende geluidsbelasting (met alle gevolgen voor (evt. verdere) overschrijding van richtwaardes);
5. Als uitgangspunt te hanteren dat geluidsoverlast voor de omgeving zoveel mogelijk beperkt dient te worden;
6. Uiterste zorgvuldigheid te betrachten bij alle eerdergenoemde punten en op basis van deze zienswijze te concluderen dat het plaatsen van een adequate geluidswal een verstandige en gewenste aanvulling is bij dit project en derhalve als voorwaarde gesteld dient te worden bij het verlenen van een vergunning.

Reactie

1. De belangen van omwonenden zijn wel degelijk betrokken bij dit besluit. Zo is getoetst of ter plaatse van geluidgevoelige bestemmingen voldaan zou kunnen worden aan de geluidgrenswaarden ingevolge het Activiteitenbesluit milieubeheer en verder is ook nog getoetst of alle activiteiten tezamen (hondenpension en veehouderij tezamen) nog in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening. Om de bescherming van de omgeving tegen geluidhinder te borgen zijn er ook nog extra voorschriften verbonden aan de vergunning. Daarmee wordt wel degelijk rekening gehouden met de belangen van de omwonenden.

2. In het nieuwe onderzoek is rekening gehouden met een strafcorrectie wat betreft het hondengeblaf en dus ook met de specifieke eigenschappen van geblaf. Uit onderzoek blijkt dat aan de geluidgrenswaarden van het Activiteitenbesluit milieubeheer kan worden voldaan. Het gebruik (het maximaal aantal honden in het hondenpension, maar ook de tijd die honden buiten mogen verblijven) is door middel van voorschriften aan deze vergunning begrensd. Ook zijn er nog specifieke geluidvoorschriften opgenomen zodat de geluidbelasting ten gevolge van eventuele extra activiteiten binnen de veehouderij tak niet tot onaantoonbare geluidhinder zal kunnen leiden. Dit omdat in het Activiteitenbesluit milieubeheer bepaalde activiteiten buiten beschouwing worden gelaten in het toetsen van de geluidemissie t.g.v. het bedrijf.

3. In het definitieve besluit is aandacht besteed aan geluid. De geluidsbelasting die volgens de vergunning kan optreden, is in overeenstemming met een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Enige overschrijding van de richtwaarde vindt plaats wanneer er ruwvoer wordt aangeleverd. Dit betreft echter een incidentele activiteit van de veehouderij en houdt geen verband met het hondenpension.

4. Zie punt 3.

5. Om er voor te zorgen dat ook daadwerkelijk de geluidsbelasting wordt beperkt, zijn voorschriften aan het plan verbonden. Het is mogelijk om bij het niet voldoen aan deze voorschriften, handhavend op te treden. Ook het Activiteitenbesluit milieubeheer biedt de mogelijkheid om handhavend op te treden, wanneer niet aan de geluidgrenswaarden wordt voldaan.

6. Naar aanleiding van de zienswijzen en het aangepaste akoestisch onderzoek is in de aanvraag en op de tekeningen een geluidscherm opgenomen. Aan de vergunning wordt het voorschrift verbonden dat het hondenpension niet in gebruik wordt genomen voordat de geluidschermen, zoals weergegeven op de tekeningen, zijn geplaatst.

De zienswijzen hebben er toe geleid dat aan de omgevingsvergunning voorschriften zijn verbonden.

3.4 Reclamant IV

3.4.1 Reclamant IV geeft aan dat tientallen honden in (open) hokken zullen gaan zorgen voor geluidsoverlast i.v.m. het blaffen van de honden.

3.4.2 Er is een theoretische berekening uitgevoerd, maar wat als in de praktijk de honden toch meer geluid maken of niet rekening is gehouden met een bepaalde windrichting?

3.4.3 De overheid moet er voor zorgen dat ondernemer er op wordt gewezen dat hij zoveel als mogelijk moet doen om overlast naar de omgeving te beperken. In ieder geval zou een geluidswal moeten worden aangelegd.

Reactie

De zienswijzen zijn niet tijdig ingediend en worden derhalve niet inhoudelijk behandeld.

3.5 Reclamanten V

3.5.1 Introductie

Reclamant V geeft aan dat het voormalige college op 2 mei 2014 gemeend heeft om alsnog haar ontwerpbesluit omgevingsvergunning te publiceren ten behoeve van de uitvoering en realisatie van een hobbymatige agrarische nevenactiviteit van de heer en mevrouw Kruiswijk, m.n. het oprichten van een hondenpension met buitenverblijven middels toepassing van WABO art 2.12 eerste lid onder a sub 3. Dat is gelijktijdig met de publicatie van het 4e kunstgrasveld van de LMHC, *dat is toeval*.

Omwonenden zijn stellig van mening dat de onderbouwing niet voldoet aan de eisen, m.n. het extensieve geluidsrapport dat zich voornamelijk richt op het plaatselijke omgevingslawaai en niet op de naar burgerwoningen gerichte hondenbuitenverblijven (met achterliggend klankbord) dat onterecht in de onderbouwing onvoldoende belicht wordt.

Het gebruik van artikel 2.12 lid 1 onder a sub 3 is gebonden aan strenge condities zoals verwoord in onderstaande wetgeving. Reclamant V is van mening dat deze aanvraag geweigerd moet worden omdat aan diverse punten, in zowel criteria als onderbouwing, niet kan worden voldaan. Er is geen valide onderbouwing die de bouw van hondenbuitenverblijven rechtvaardigt, deze staat slechts ten dienste aan de uitoefening van een hobby. Vooralsnog betreft het de opvang van honden maar kan volgens Reclamant V later, 100% voorspelbaar, t.b.v. een lucratieve grootschalige hondenfokkerij worden gebruikt ten koste van de agrarische hoofdbestemming zodra de inkomsten tegenvallen.

Reactie

Gelet op hetgeen onder reactie 3.5.9. is aangegeven is het hondenpension ruimtelijk aanvaardbaar.

Naar aanleiding van de zienswijzen is een nieuw akoestisch rapport ingediend waarbij wel degelijk getoetst is aan een goede ruimtelijke ordening. Daarnaast zijn aan de vergunning extra voorschriften opgenomen die er toe leiden dat de inrichtinghouder niet het hondenpension (zonder nieuwe Wabo-

aanvraag) kan uitbreiden bij tegenvallende inkomsten ten gevolge van de veehouderijtak. Het maximale gebruik voor wat betreft het hondenpension is middels voorschriften en de aanvraag gemaximaliseerd.

3.5.2 Wetgeving

De volgende artikelen zijn van toepassing:

A. art 3.1.2. BOR

B. art 3.1.6 BOR opmerking: het betreft geen stedelijke ontwikkeling en er is in de onderbouwing geen regionale behoefte aangetoond.

C. art 3.3.1. BOR, opmerking: de geluidshinder waarvan evident sprake zal zijn is onvoldoende onderzocht.

Reactie

Reclamant verwijst naar de verkeerde bepalingen. Het Besluit omgevingsrecht (hierna: het Bor) kent slechts de bepalingen 3.1 sub a en sub b en 3.3 en 3.3a. Bedoeld is het Besluit ruimtelijke ordening (hierna het Bro). Reclament onderbouwt niet waarom artikel 3.1.2. Bro van toepassing is en waarom hier niet aan wordt voldaan.

In artikel 3.1.6 lid 2 onder c Bro is bepaald dat: *"indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld."*

Door het stedenbouwkundige bureau SAB is in juni 2015 een toets aan de Ladder voor duurzame verstedelijking uitgevoerd. Deze toets maakt deel uit van de aangepaste ruimtelijke onderbouwing. De belangrijkste resultaten van het onderzoek zijn in de navolgende alinea's samengevat.

Een stedelijke ontwikkeling is volgens het Bro 'een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'. Bij bedrijventerreinen wordt volgens de Handreiking gedacht aan bedrijventerreinen, zoals distributierreinen, industrieterreinen, gemengde terreinen, zeehaventerreinen en kantoorlocaties. De handreiking hanteert geen ondergrens. Een hondenpension lijkt qua omvang en gebruik niet binnen deze definitie te vallen. De Raad van State heeft in een uitspraak van 23 april 2014⁵ bepaald dat bij een bedrijfsperceel van 2.360 m² en met een bedrijfsgebouw met een oppervlakte van maximaal 400 m², gelet op de kleinschalige bedrijfsbebouwing die het plan mogelijk maakt en de beperkte omvang en de beperkte gebruiksmogelijkheden van het plandeel met de bestemming "Bedrijf", geen sprake is van de realisatie van een nieuw bedrijventerrein of een andere stedelijke ontwikkeling. De in dat plan voorziene ontwikkeling kan dan ook niet worden aangemerkt als een stedelijke ontwikkeling als bedoeld in het Bro, zodat artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro niet van toepassing is. In onderhavige situatie wordt een vergelijkbaar verhard oppervlak aan bebouwing gerealiseerd, maar neemt per saldo, in aansluiting op de Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013, de oppervlakte aan bebouwing niet toe. Ten behoeve van het hondenpension wordt namelijk een gedeelte van de bestaande bebouwing met eenzelfde oppervlakte gesloopt. De gebruiksmogelijkheden van de nieuwbouw zijn beperkt (uitsluitend hondenpension). Deze lijn komt ook in andere uitspraken van de Afdeling naar voren. Bij een nieuwe stedelijke ontwikkeling dient het te gaan om én een wijziging van het gebruik én een extra beslag op de ruimte (dus toevoeging van bebouwing). Gezien vorenstaande kan daarom redelijkerwijs worden geconcludeerd dat, gezien de uitspraak van de Afdeling van 23 april 2014, en het feit dat het totale oppervlak aan bebouwing op het perceel niet toeneemt, geen sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 3.1.6 van het Bro. Een nadere toets aan de Ladder voor Duurzame Verstedelijking is daarom niet nodig.

Artikel 3.3.1 Bro bepaalt het volgende:

1 Voor zover de uitvoering van de Wet geluidhinder zulks vereist, geeft het bestemmingsplan aan:

a. de ligging en de afmetingen van woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen en van geluidsgevoelige terreinen, die gelegen zijn binnen de zone van een weg, spoorweg of industrieterrein als bedoeld in de Wet geluidhinder;

b. de functie van de voornaamste wegen, alsmede het dwarsprofiel of het aantal rijstroken daarvan dan wel de as van de weg waarmee gerekend is, bedoeld in artikel 74 van de Wet geluidhinder.

⁵ ABRvS 23 april 2014, zaak nr. 201306183/1/R3, r.o. 5.1 e.v.

In casu heeft de vergunning geen betrekking op de aanleg van een weg, spoorweg of industrieterrein. Artikel 3.3.1 Bro is in dit geval dan ook niet van toepassing..

Voor zover wordt verondersteld dat er onvoldoende onderzoek is geweest naar de geluidbelasting op woningen, wordt opgemerkt dat in het vernieuwde akoestische onderzoek de geluidbelasting op omliggende woningen voldoende is onderzocht. Op de dichtstbijzijnde woningen kan al worden voldaan aan een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Er zijn daarnaast extra voorschriften opgenomen zodat de activiteiten van de inrichting in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening.

3.5.3 Planhistorie

De aanvraag van het hondenpension dateert van 8-05-2007 waarbij het college volgens reclamant V ten onrechte besluit dat het past binnen het bestemmingsplan; de buitenverblijven waren echter buitenplans, en het bestemmingsplan LG 2003 verbiedt expliciet het bouwen van buitenverblijven, (blz. 38, voorschrift 9 en tabel 5a, niet agrarische neventakken). Op 26-06-2007, 1 maand later, besluit het college positief over de realisatie van een 3e kunstgrasveld t.b.v. de LMHC , *dat is toeval*.

Ten behoeve van de realisatie kent het college daarom een uitbreiding van het bouwvlak toe middels een wijzigingsplan waarop op 23-12-2010 een zienswijze komt ondertekend door 26 omwonenden die tegen de realisatie van een hondenpension zijn uit angst voor overlast. Het college ontkent in haar beantwoording dat het extra bouwvlak bedoeld is voor een hondenpension, er is een niet nader omschreven invulling met een agrarische noodzaak als argument. Een nieuw bouwvlak kan nl. slechts worden toegekend indien er sprake is van een versterking van een reëel agrarische hoofd bedrijfsvoering.

Op dit extra bouwvlak is deze herhaalde bouwvergunning nu alsnog weer van toepassing.

De raad heeft vanaf het begin haar serieuze bedenkingen en weigert haar medewerking te verlenen. Het college erkent deze rechten van de raad die tot de vaststelling van de VGGB van Stichtse Vecht van toepassing waren. De rechter heeft deze rechten van de raad in haar uitspraak niet onderkend, een dwaling. De realisatie van het hondenpension wordt tot 3 maal toe geblokkeerd door de raad van Loenen op basis van argumenten die in de ruimtelijke onderbouwing niet serieus worden genomen.

Reactie

De stelling van reclamant V dat er afspraken zouden gemaakt over de grondoverdracht ten behoeve van de realisatie van het 4e hockeyveld en de medewerking aan het hondenpension is niet onderbouwd. Ook blijkt dit niet uit de archiefstukken. Daarenboven is dat niet relevant voor de onderhavige aanvraag om omgevingsvergunning. Indien vaststaat dat er sprake is van een goede ruimtelijke ordening, is het college bevoegd om de vergunning te verlenen. Daarnaast wijst reclamant naar een wijzigingsplan waarbij krachtens artikel 11 WRO (oud) / 3.6 Wro voor het perceel Rijksstraatweg 188 Loenen aan de Vecht een bouwstede is opgenomen. Dit wijzigingsplan heeft geen betrekking op de realisatie van een hondenpension. Met het opnemen van de bouwstede wordt slechts het gebied bepaald waar ten behoeve van de agrarische functie gebouwd mag worden. Indien reclamant V zich niet kon verenigen met deze ontwikkeling had het in de rede gelegen om van de rechtsmiddelen gebruik te maken. Nu dat niet is gebeurd, moet het college uitgaan van deze situatie. In rechte is dat reeds ook vastgesteld door de rechtbank Utrecht. In een brief van 8 maart 2011 heeft het college het wijzigingsplan aan de rechtbank Utrecht verzonden. In de brief is aangegeven dat met het vaststellen van het wijzigingsplan twee weigeringsgronden zijn komen te vervallen: 1. het overschrijden van het bouwvlak en 2. de landschappelijke inpassing. De vraag is echter of deze grond nog actueel is aangezien inmiddels het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord is vastgesteld. In dit bestemmingsplan is een bouwvlak opgenomen waarin het hondenpension is gesitueerd.

Ten slotte is het van belang dat diverse procedures met de daaraan gekoppelde bevoegde bestuursorganen niet met elkaar verward worden. De uitspraak van de rechtbank Utrecht van 25 mei 2011 heeft betrekking op het besluit van het college van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad van de voormalige gemeente Loenen waarbij de bouwvergunning en vrijstelling ex artikel 19 lid 1 Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna WRO oud) is geweigerd. De gemeenteraad

was ten aanzien van de vrijstellingsprocedure inderdaad het bevoegde bestuursorgaan.⁶ Met de invoering van de Wabo heeft er een stelselwijziging plaatsgevonden. Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo, in samenhang met artikel 2.4 van de Wabo is het college van burgemeester en wethouders bevoegd om op de aanvraag om omgevingsvergunning te beslissen.⁷ De gemeenteraad is krachtens artikel 2.27 van de Wabo, in samenhang met artikel 6.5 van het Bor bevoegd om terzake een verklaring van geen bedenkingen (hierna: vvgb) af te geven. Op grond van artikel 6.5, derde lid, van het Bor kan de gemeenteraad categorieën van gevallen aanwijzen waarin een vvgb niet is vereist. De gemeenteraad heeft bij besluit van 22 november 2011 categorieën aangewezen (hierna vvgb-lijst 2011). Het hondenpension valt onder deze vvgb-lijst, zodat een vvgb niet is vereist (in de reactie onder paragraaf 3.5.5. wordt hier nader op ingegaan).

3.5.4 Uitspraak rechtbank

Reclamant V geeft aan dat bij gerechtelijke uitspraak op 23-05-2011 is vastgesteld dat ook zonder buitenverblijven de mogelijkheid bestaat een hondenpension op te richten (zie uitspraak zaaknummer SBR09/3084) en dat de bouw van buitenverblijven dus slechts een optionele keuze is die deze zware procedure niet rechtvaardigt. Tevens werd in deze uitspraak beweerd dat de raad met haar weigeringsbesluit van 30-09-2008 niet gemachtigd was hierover te oordelen; dit is een rechterlijke dwaling waartegen de gemeente niet in beroep is gegaan, immers de afgevaardigde jurist Mr J.J.M. Martens vertegenwoordigde niet de raad als tegenstander het pension, maar het college dat eerder positief had beslist. Pikant detail van de zitting was volgens reclamant V dat de jurist blijkbaar ter zitting het dossier voor het eerst zag en de rechter conclusies moest souffleren om de discussie gaande te houden. De conclusie is dat reeds vanaf 23 maart 2011 een hondenpension gerealiseerd had kunnen worden, echter dus zonder buitenverblijven.

Reactie

Voor zover reclamant V verwijst naar de bevoegdheid van de gemeenteraad en het college, wordt verwezen naar de reactie onder paragraaf 3.5.3. Reclamant V geeft in zekere zin in zijn zienswijze zelf het antwoord op de vraag waarom het hondenpension ruimtelijk aanvaardbaar was op grond van het toentertijd geldende bestemmingsplan Landelijk Gebied Loenen. Het was hierin namelijk mogelijk om middels een binnenplanse afwijking een hondenpension te realiseren. Weliswaar was in artikel 20, negende lid, van de planvoorschriften opgenomen dat buitenverblijven niet zijn toegestaan. Het is volgens de aangehaalde uitspraak van rechtbank Utrecht wel mogelijk om dit in combinatie te doen met speelweide. Het ontgaat het college van burgemeester en wethouders wat het verschil is in ruimtelijke uitstraling tussen een speelweide en buitenverblijven zoals dat vereist is op grond van het honden- en kattenbesluit van 1999. Het college stelt vast dat over dit onderdeel van de uitspraak van de rechtbank geen verschil van mening bestaat.

Het voorgaande daargelaten is inmiddels is het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord vastgesteld en is het "Besluit houders van dieren" van kracht. Voor de onderbouwing van de ruimtelijke aanvaardbaarheid wordt verwezen naar de reactie onder paragraaf 3.5.9.

3.5.5 De aanvraag in relatie met de Verklaring van geen bedenkingen (VVGB)

Volgens artikel 2.27 Wabo wijst het Bor of een bijzondere wet, categorieën van gevallen aan, waarvoor geldt dat een omgevingsvergunning niet wordt verleend vóórdat een daarbij aangewezen bestuursorgaan heeft verklaard dat het daartegen geen bedenkingen heeft. Voor deze aanvraag is daarvoor artikel 6.5 van het Bor van toepassing. De raad heeft in haar vergadering van 22 nov. 2011 een lijst van categorieën van gevallen aangewezen waarvoor in het kader van de Wabo geen vvgb is vereist bij strijdigheid met het bestemmingsplan of de beheersverordening. Ondertekenaars zijn van mening dat het plan, gezien de impact op het landelijk gebied, niet voldoet aan de criteria op deze lijst en gekeken moet worden naar sectie 111 van hetzelfde besluit "dat het gebruik van de Verklaring van geen bedenkingen onder 11 genoemde categorieën is uitgesloten wanneer een van de volgende criteria van toepassing is", zijnde met name:

- IIa. Indien het initiatief niet passend is in de vigerende (gemeentelijke) structuurvisie;

⁶ In artikel 19, eerste lid, WRO (oud) is het volgende bepaald. "De gemeenteraad kan, behoudens het gestelde in het tweede en derde lid, ten behoeve van de verwezenlijking van een project vrijstelling verlenen van het geldende bestemmingsplan, mits dat project is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing".

⁷ In artikel 2.4, eerste lid, Wabo staat dat "Burgemeester en wethouders waar het betrokken project in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, beslissen op de aanvraag om een omgevingsvergunning".

- IIId. Indien de ontwikkeling de schaal of de structuur van het buitengebied, de kleine kernen, de buurt of wijk overschrijdt;
- IIle. Indien blijkt dat de realisering planschade kan veroorzaken (als bedoeld in art 6.1 van de WRO) én de aanvrager niet bereid is deze schade voor rekening te nemen; deze ligt evident in het verschiep terwijl een dergelijke overeenkomst niet is opgenomen in de aanvraag.

Ad IIIa: het plan voldoet niet aan het vigerende beleid, het besluitgebied ligt in het groene hart: voor dit gebied is in de provinciale structuurvisie het volgende beleid van toepassing, 1: openheid, 2: landschappelijke diversiteit: 3: (veen)weidekarakter en 4: rust en stilte, waarin met name punt 1 (meer versterking) en 4 (geluidsoverlast) in strijd zijn met dit beleid en daarmee in tegenspraak is met wat er in de ruimtelijke onderbouwing wordt beweerd.

- *"Het LOP vormt een toetsingskader voor nieuwe ontwikkelingen in het buitengebied. Ze geeft vanuit landschappelijk oogpunt aan welke functies in de deelgebieden gewenst zijn."*
- *"Functieveranderingen van agrarische bedrijven en de behoefte aan landelijk wonen vormen plaatselijk een bedreiging van het landelijk karakter."*
- *"In het plangebied zijn stiltegebieden aangewezen ten oosten van de Vecht tussen Vreeland en Loenen en ten zuidwesten van Kockengen tussen de Groote Heicop en de spoorlijn Woerden Breukelen." Brons + partners landschapsarchitecten bv*

De conclusie is dat een Verklaring van geen bedenkingen van de raad volgens de huidige regelgeving verplicht is mede op basis van eerdere uitspraken en discussies in de voormalige Loenense raad in samenhang met de besproken negatieve landelijke uitstraling van het beoogde pension.

Reactie

Reclamant V wijst ten onrechte naar de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie. De verklaring heeft slechts betrekking op een gemeentelijke structuurvisie. De gemeenteraad van de gemeente Stichtse vecht heeft voor dit gebied geen structuurvisie vastgesteld. Het is echter ingevolge het bestemmingsplan Landelijk Gebied mogelijk om via een binnenplanse afwijkingsprocedure een hondenpension te realiseren. In dit verband wordt voldaan aan het gestelde in paragraaf III a van de VVGB-lijst 2011.

Betoogd kan worden dat voldaan wordt aan het vereiste uit paragraaf IIId. Zoals volgt uit de reactie onder paragraaf 3.5.9. van deze Nota, is op basis van het akoestisch rapport komen vast te staan dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat en zijn er maatregelen genomen om geluidshinder te voorkomen. Daarnaast is het hondenpension, inclusief de geluidschermen, gesitueerd binnen het bouwvlak van het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord (zie tekeningen, d.d. 13-4-2018). Uitgaande van dit gegeven, kan worden gesteld dat de voorziening de schaal en structuur van het buitengebied niet overschrijdt. Ten slotte is met aanvrager een planschadeovereenkomst gesloten op grond van artikel 6.4a van de Wro.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de Afdeling heeft overwogen dat het college van burgemeester en wethouders een juiste uitleg en toepassing heeft gegeven aan de VVGB -lijst 2011.⁸ Ook in deze zaak had het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Stichtse Vecht toepassing gegeven aan artikel II, aanhef en onder c, VVGB -lijst 2011. Hierin staat dat geen verklaring van geen bedenkingen vereist voor de realisering van functiewijzingen van bestaande opstellen met bijbehorende gronden, de daaruit voorkomende bouwactiviteiten alsmede uitbreiding van bestaande functies.

Hoewel naar het oordeel van het college het hondenpension valt binnen de VVGB-lijst 2011, heeft het college uit een oogpunt van zorgvuldige besluitvorming een raadsvoorstel ingediend tot het afgeven van een vvgb. De Raadscommissie Fysiek Domein heeft in haar vergadering van 5 september 2017 bepaald dat een vvgb niet is vereist omdat het hondenpension binnen de VVGB-lijst 2011 valt en heeft het raadsvoorstel om die reden teruggezonden aan het college.

5.6 Advies Welstandscommissie Midden Nederland (WELMON)

Het advies van deze commissie is in tegenspraak met wat is opgemerkt door de voormalige raadsleden van Loenen en daarom subjectief en onjuist, m.n. wat betreft de inpassing in het landschap. Een verslag van vragen en beantwoording is bijgevoegd (bijlage #4)

⁸ ABRvS 2 juli 2014, zaak nr. 201211044/3/A1.

Uit de welstandsnota 2013 SV zijn de volgende citaten van toepassing:

- *"Een gevel kan door een veelvoud van kleine toegevoegde elementen teveel uit de toon vallen. Daarnaast kunnen een of meerdere nieuwe gebouwen de samenhang in een gebied te veel afwijken doordat de kenmerken hiervan te veel afwijken van wat gebruikelijk is."*
- *"De gebiedsgerichte welstandscriteria worden gebruikt voor de kleine en middelgrote bouwplannen, die de bestaande structuur van het gebied niet wezenlijk doorbreken."*
- *"Bouwplannen in deze gebieden mogen in principe geen afbreuk doen aan de basiskwaliteiten van de omgeving."*
- *"De wens is in alle gebieden minstens een basiskwaliteit te handhaven."*
- *"Dorpslint Kerklaan-Binnenweg is een gewoon welstandsgebied. Het beleid is terughoudend en gericht op behoud van variatie zonder verrommeling. Bij de beoordeling zal zonder meer aandacht worden geschonken aan het behoud van het gegroeide kleinschalige karakter, zonder wijzigingen en nieuwbouw onmogelijk te maken."*
- *"Agrarische bedrijfsgebouwen: Ligging achter de eerste rijbebouwing, in het bebouwingspatroon met aandacht voor verkavelingsrichting en andere landschapkenmerken waaronder doorzichten. Een heldere, samenhangende ordening van de gebouwen op het erf", etc.*

Conclusie: het bouwplan, met name de buitenverblijven voldoen niet of nauwelijks aan de welstandsnota, ergo, ook dit punt deze ruimtelijke onderbouwing faalt.

Reactie

Zoals volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling mag het college, hoewel het niet aan een welstandsadvies is gebonden en de verantwoordelijkheid voor welstandstoetsing bij het college berust, aan het welstandsadvies in beginsel doorslaggevende betekenis toekennen. Tenzij het advies naar inhoud of wijze van totstandkoming zodanige gebreken vertoont dat het college dit niet, of niet zonder meer, aan zijn oordeel omtrent de welstand ten grondslag heeft mogen leggen, behoeft het overnemen van een welstandsadvies in beginsel geen nadere toelichting. Dit is anders indien de aanvrager of een derde-belanghebbende een advies overlegt van een andere deskundig te achten persoon of instantie dan wel gemotiveerd aanvoert dat het welstandsadvies in strijd is met de volgens de welstandsnota geldende criteria.⁹ Er is geen tegenadvies overlegd van een deskundige op het terrein van welstand. Daarnaast somt Reclamant V enkel een aantal passages op zonder te onderbouwen waarom het onderhavige plan niet voldoet aan de redelijke eisen van welstand c.q. de welstandsnota. Tenslotte wijst Reclamant V niet naar het juiste welstandgebied. Het betreft in dit geval het gebied het welstandsgebied Buitengebied, Vechtzone.

5.7 Milieu ref 3.3 m.n. 3.3.2 geur

De geur van hondenfaeces (ca. 50 kilo per dag), opslag (vliegen), hygiënische verwerking /afvoer (hogedrukspuit), verspreiding van wormen en andere darmparasieten in het agrarisch milieu komt niet ter sprake. Het pension is een agrarische nevenfunctie en deze geuruitstoot wordt (nog) niet in de wetgeving serieus onderkend. Niettemin is deze uitstoot aanwezig en zal bij vlagen een zeer onaangename geur verspreiden die het leef en woonklimaat van de aanliggende wijk Ludgerushof zeker zal aantasten met wellicht financiële consequenties voor de WOZ waarde.

Reactie

De hondenfaeces die in de buiten- en binnenverblijven kunnen ontstaan, worden dagelijks verwijderd. De hoeveelheid hondenfaeces in deze verblijven is daarnaast minimaal te noemen, gedurende de periode dat deze daar aanwezig zijn. De afstand tussen het buitenverblijf en de dichtstbijzijnde woningen is zodanig dat er geen onaanvaardbare hinder is te verwachten ten gevolge van geur afkomstig van deze hondenfaeces.

Bij het schoonmaken van de hondenverblijven wordt de hondenpoep in bio-zakken verpakt en opgeslagen in een in pandig gestalde container voor bedrijfsafval. Nu de hondenfaeces worden verpakt en in pandig worden opgeslagen is ook geen onaanvaardbare geurhinder te verwachten bij de omliggende woningen.

⁹ Zie bijv. ABRvS 3 oktober 2012, zaak nr. 201202738/1/A1, ABRvS 15 januari 2014, zaak nr. 201305681/1/R1, en ABRvS 24 september 2014, zaak nr. 201401182/1/A4.

Voor zover reclamant meent dat er sprake is van planschade ten gevolge van het besluit, kan reclamant na het onherroepelijk worden van de omgevingsvergunning een aanvraag om planschadevergoeding indienen op grond van artikel 6.1 van de Wro. Een dergelijke aanvraag wordt volgens de "Procedureverordening voor advisering tegemoetkoming in planschade" afgehandeld. De gemeente heeft hiervoor een aanvraagformulier opgesteld. Aan het starten van deze procedure kunnen kosten zijn verbonden.

5.8 Geluidscirkel

Onderkend wordt dat het bronvermogen van 1 hond maximaal 103 dB(A) bedraagt, voor 2 honden gelijktijdig (een verdubbeling) maximaal 106 dB(A), er sprake is van maximaal 68 honden die afwisselend voor continuïteit van geblaf zorgen, er sprake is van pulsgeluid, (strafmaat +5 dB(A) en er sprake is van een lijn bron (-3 dB(A) per afstandsverdubbeling) gezien de lintopstelling van de buitenverblijven.

De geluidsoverlast is te berekenen is op basis van 7 afstandsverdubbelingen (Ludgerushof en Kerklaan zuid) met een start bronvermogen van 106+5 dB(A) minus 21 dB(A); dat is maar liefst 90 dB(A). Mocht men onterecht van een puntbron willen uitgaan, dan nog resteert er (worst case) 69 dB(A). Ik verwijst u naar 2 standaard artikelen hierover van o.a Tennekens (bijlage #1 en #2).

Enkele geluidsvoorbeelden gemeten aan de zuidgevel aan de [REDACTED]: hoogte 1,5 meter.

- 1 enkele meting (B&K type 2226) van een koe in stress (eind mei) gescheiden van haar kalf op deze locatie leverde "binnenstals" 10 dB geloei op bovenop het achtergrondniveau van 46 dB(A) (Leq60).
- Een irritante crossmotor ter plekke van de toekomstige kennel veroorzaakt 28-33 dB bovenop de achtergrond van ca. 48 dB. (leq60), waarvan een geluidsopname is gemaakt.
- Scorende voetbalteams op sportpark de Heul zijn bij elk doelpunt (van de thuisclub) te turven.
- Jurisprudentie over hondenkennels toont aan dat er steeds onvoldoende rekening wordt gehouden met puls geluiden en de reikwijdte c.q. propagatie hiervan in het landelijk gebied.

De conclusie is dat het geluidsrapport betreffende 68 blaffende honden onjuist is opgesteld ten faveure van de aanvrager. Het rapport faalt inzake de (on)juiste keuzes van geluidsgevoelige objecten dat moet voorkomen dat significante geluidsoverlast niet uit de resultaten zijn te destilleren omdat deze welbewust niet zijn gemeten.

Reactie

Het geluidsrapport dat was opgesteld door Kupers & Niggebrugge is door inrichtinghouder vervangen door een nieuw akoestisch rapport van G&O Consult, welk rapport ook deel uitmaakt van de vergunning.

In het nieuwe akoestische rapport is rekening gehouden met het feit dat iedere hond 2 uur per dag buiten kan verblijven in het buitenverblijf. Het bronniveau van de hondenblaf is hoger vastgesteld. Daarnaast is er een extra blafcorrectie toegepast in de berekeningen. Daarmee is aangesloten bij de jurisprudentie inzake de geluidbelasting ten gevolge van het houden van honden in kennels. In het nieuwe akoestische onderzoek zijn de meest kritische woningen berekend. Ook zijn er nog extra ontvangerpunten vermeld in het onderzoek. Ten aanzien van deze woningen is er reeds sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, zodat verdere toetsing achterwege kan blijven.

5.9 Conserverend bestemmingsplan

Er wordt aangegeven dat er zicht op legalisatie zou zijn in een nieuw op te stellen bestemmingsplan. Dit plan (landelijk gebied noord) is in dec 2013 als concept bestemmingsplan ter inzage gelegd waarin de huidige genoemde beperkingen van het vigerende bestemmingsplan m.b.t. nevenactiviteiten vooralsnog onterecht en zeer doelbewust zijn weggelaten. Het betreft een conceptplan waaraan nog geen rechten kunnen worden ontleend. Andere gemeenten hanteren voor kennels een milieu categorie 3.2, maken gebruik van groene zones, of volgen een rechterlijke uitspraak.

Dit discutabele beleidsplan schept tevens nieuwe mogelijkheden in het buitengebied, in feite contrair het vigerend ruimtelijk beleid buitengebied. De uitgangspunten van zowel het huidige als toekomstige bestemmingsplan zijn conserverend van aard en o.a. vastgelegd in het beleidsstuk "Focus op

morgen". Het voormalige college biedt hier echter discutabel maatwerk voor een individu dat van toepassing wordt voor een gehele regio.

Reactie

In het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord is het hondenpension op het perceel Rijksweg 188 in Loenen aan de Vecht niet opgenomen omdat de onderzoeken nog niet afgerond waren. De goede ruimtelijke ordening kon toen nog niet worden aangetoond. Verder is er geen sprake van legalisatie. Legalisatie veronderstelt dat er sprake is van illegale situatie. Het hondenpension is niet gerealiseerd.

Op 3 december 2015 is het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord vastgesteld. In dit bestemmingsplan is in artikel 3.5.1. een binnenplanse afwijkingsregel opgenomen voor het toestaan van nevenfuncties. Uit tabel 3.1 bij deze bepaling volgt dat een nevenfunctie mogelijk is ten behoeve van een dierenpension met een maximale oppervlakte van 300 m². Uit de nadere voorwaarden zoals opgenomen in artikel 3.5.1 onder lid a volgt dat een nevenfunctie is toegestaan indien (onder meer) de bedrijfsactiviteiten beperkt blijven tot de categorieën 1 en 2 van de Staat van Bedrijfsactiviteiten en de activiteiten milieuhygiënisch inpasbaar zijn. Uit de Staat van Bedrijfsactiviteiten volgt dat dierenasiels en –pensions zijn aangewezen als een activiteit in de categorie 3.2. Het plan is daarom met twee eisen (overschrijding van de oppervlakte en hoogte categorie-indeling van staat van bedrijfsactiviteiten) in strijd. Om die reden kan geen gebruik worden gemaakt van de binnenplanse afwijkmogelijkheden.

De vraag die voorligt is niet of het plan in overeenstemming is met het bestemmingsplan maar, gelet op deze strijdigheden kan worden afgeweken van het bestemmingsplan. Dit volgt met zoveel woorden uit artikel 2.10, tweede lid, van de Wabo.¹⁰ Het enkele feit dat sprake is van een recent bestemmingsplan doet blijken jurisprudentie niets af aan de bevoegdheid om hiervan af te wijken.¹¹ Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3° van de Wabo volgt dat sprake moet zijn van een goede ruimtelijke ordening en een goede ruimtelijke onderbouwing. In dat verband is het volgende van belang. Uit artikel 3.5.1. onder a, onder 1, van de planregels volgt dat maximaal twee nevenfuncties zijn toegestaan. Voorts is in artikel 3.5.1. onder a, onder 4, van de planregels bepaald dat het totaal aan nevenfuncties niet dan 500 m² mag bedragen aan bebouwd oppervlakte. Hoewel een dierenpension is gemaximeerd op 300 m² is het dus mogelijk om twee nevenfuncties te realiseren die theoretisch dezelfde ruimtelijke impact hebben als een hondenpension van 500 m². Uit artikel 3.5.1. onder a, aanhef, van de planregels volgt immers dat ook een functie is toegestaan die naar aard en omvang gelijk te stellen is aan de opgesomde activiteiten in tabel 3.1 van het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord. Daarnaast volgt uit het akoestisch onderzoek van G&O Consult dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. De overschrijdingen zijn niet het gevolg van het hondenpension maar van de agrarische activiteiten (de aanvoer van ruwvoer en het inkuilen). Uit paragraaf 2.1 van akoestisch onderzoek volgt dat sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Verwezen wordt naar dit onderzoek. Tenslotte is het plan in overeenstemming met paragraaf 4.3 van het Afwijkingenbeleid gemeente Stichtse Vecht 2014. In de ruimtelijke onderbouwing is hierop ingegaan in paragraaf 3.2.6.

3.5.10 Huidige regelgeving

Reclamant refereert naar de zienswijze van de opsteller (RBOI) van het voorheen geldende bestemmingsplan Landelijk Gebied Loenen m.b.t. de beperkingen inzake nevenfuncties. Het verbod op buitenverblijven maakt (bij navraag) zeer doelbewust deel uit van de filosofie om overlast gevende kennels en honden pensions als agrarische nevenfuncties uit te sluiten (zie bijlage #4 behorende bij deze zienswijze).

Reactie

¹⁰ In artikel 2.10, tweede lid, Wabo is het volgende bepaald: "In gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder c, wordt de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning op de grond, bedoeld in het eerste lid, onder c, slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is."

¹¹ ABRvS 3 september 2014, zaak nr. 201311366/1/A1, r.o. 3.

Niet wordt betwist dat buitenverblijven niet zijn toegestaan in het voorheen geldende bestemmingsplan Landelijk Gebied Loenen. In rechte is reeds vast komen te staan dat een hondenpension met een speelweide niet is uitgesloten zoals Reclamant V zelf onder het kopje rechterlijke uitspraak uiteen heeft gezet. Dat het stedenbouwkundig bureau RBOI een bepaalde uitleg zou hebben gegeven doet hieraan niet af. Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestaat het juridische plan uit de plankaart en planvoorschriften.¹² Een toelichting van het stedenbouwkundigbureau vormt geen onderdeel van het toetsingskader. Wat er van zij, deze discussie is echter niet meer actueel aangezien het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord van kracht is geworden. In dit vigerende bestemmingsplan is een buitenverblijf niet meer verboden. Ook is het Honden- en kattenbesluit niet meer van kracht. Het Besluit houders van dieren is hiervoor in de plaats gekomen. Er wordt in dit besluit niet meer gesproken van een speelweide. In paragraaf 2.2 van de gewijzigde ruimtelijke onderbouwing is aan dit aspect aandacht besteed.

3.5.11 Financiële haalbaarheid

Reclamant V stelt dat door de uitvoering en financiering van het honden pension project (ten 2^e male) voor een absurd hoog bedrag grond wordt verkocht aan de Loenense mixed hockey club (LMHC) t.b.v. een 4^e veld voor een prijs van € 23,50 per m², terwijl in een werksessie van de raad van door CDA experts werd vastgesteld dat de marktprijs voor agrarische grond nu slechts €7 per m² zou zijn. (De Lorijn raadgevers o.g. komt in 2007 uit op een gemiddelde prijs van €7.26 per m²). Het totale verkoopbedrag is ca. €190.000, excl. terwijl het dus hoogstens €60.000 waard is. Van het teveel betaalde verschil van €130.000 wordt door de gemeente Stichtse Vecht een bedrag van €110.000 subsidie verleend aan de LMHC, zo wordt in feite het hondenpension door de belastingbetaler gefinancierd.

De conclusie is dat het voormalige college doelbewust indirect staatssteun verleend aan hobbymatige agrarische nevenactiviteiten. De brandende vraag luidt dan ook wat het voormalige college, tegen de wens van de Loenense raad in, tot deze lucratieve medewerking heeft bewogen.

Reactie

Reclamant V heeft de stelling niet met feiten onderbouwd. Uit de stukken blijkt niet dat er afspraken zijn gemaakt. Indien Reclamant V van mening is dat de grond te duur is aangekocht, had het in de rede gelegen om tegen de omgevingsvergunning voor de realisatie van het 4^e hockeyveld aan de Rijksstraatweg 182 in Loenen aan de Vecht op te komen. Nu dat niet is gebeurd, is de omgevingsvergunning onherroepelijk geworden. Wat er ook van zij, de grondoverdracht heeft geen betrekking op deze procedure. Zoals reeds in paragraaf 2.5.5. is uiteengezet heeft het college van B&W met initiatiefnemer een planschadeovereenkomst gesloten. Daarnaast worden de gebruikelijke leges in rekening gebracht op grond van de legesverordening en wordt de procedure voor rekening en voor risico van aanvrager doorlopen.

3.5.12 Advies Agrarische beoordelingscommissie (ABC)

Volgens Reclamant V beoordeelt de commissie, een stichting, de economische haalbaarheid van agrarische projecten en staat obligaat "ten dienste" van agrariërs. De stichting is niet transparant, heeft geen openbare statuten en beoordeelt i.m.h.o. feitelijk bij agrarische projecten de kredietwaardigheid van agrariërs t.b.v. kredietverstrekkers, ofwel een pseudo risicoanalyse. Het kan met de huidige WABO wetgeving niet zo zijn dat het eenzijdige advies (waarbij burgerbelangen uitgesloten zijn) een positieve factor kan vormen in de beoordeling van bouwactiviteiten.

Reactie

Reclamant V motiveert niet waarom het advies van de ABC niet deugdelijk tot stand is gekomen. De ABC is om gevraagd om advies uit te brengen over de uitbreiding van de inrichting. Daarbij is de commissie gevraagd om na te gaan of de nevenactiviteit ondergeschikt is aan de agrarische bedrijfsvoering. De commissie beoordeelt niet de economische haalbaarheid van agrarische projecten zoals reclamant V stelt maar beoordeelt of er sprake is van een volwaardig agrarisch bedrijf en of er sprake is van een nevenactiviteit (een activiteit dat ondergeschikt is aan de agrarische bedrijfsvoering). Verder moet worden vastgesteld dat de ABC ook in de jurisprudentie wordt erkend als deskundige instantie. Niet is gebleken dat het ABC advies op onjuiste uitgangspunten is gebaseerd dan wel anderszins onzorgvuldig tot stand is gekomen. Deze zienswijze geeft geen aanleiding tot het innemen van een gewijzigd standpunt.

¹² ABRvS 2 december 2009, 200900961/1/H1 en ABRvS 5 februari 2014, 201309202/1/A1.

3.5.13 ODRU advies

Met de teloorgang, c.q. het virtuele faillissement van de verplichte omgevingsdienst is ook de kwaliteit van hun advies niet meer betrouwbaar, aldus Reclamant V. Volgens Reclamant V is de ongebreidelde inkoop van externe expertise (en financieel wanbeheer) mede oorzaak van het failliet. De regionale fusies hebben geleid tot een leegloop van interne expertise. Het rapport is daarom naar de mening van Reclamant V op dit moment niet betrouwbaar inzake geluidsoverlast door gebrek aan kennis.

Reactie

De eerdere financiële situatie bij de Omgevingsdienst regio Utrecht staat vanzelfsprekend geheel los van de expertise die de Omgevingsdienst regio Utrecht op het gebied van milieu heeft. Het eerder opgestelde akoestisch rapport kende gebreken, echter deze gebreken zijn met het nieuw ingediende akoestisch rapport van G&O Consult dat deel uitmaakt van de aanvraag hersteld.

3.5.14 Eindconclusie

Voor het buitenplans afwijken van het bestemmingsplan kan een omgevingsvergunning worden verleend, mits in een ruimtelijke onderbouwing is aangetoond dat er sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Als de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening én de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat kán een omgevingsvergunning op basis van art. 2.12 lid 1 sub a onder 3° Wabo (het oude projectbesluit) afgegeven worden. De ruimtelijke onderbouwing in deze casus toont aan dat er geen sprake is van een goede ruimtelijke ordening, de activiteit hiermee in strijd is, en de motivatie als hobbymatige agrarische nevenactiviteit niet als serieuze aanwinst in het bestemmingsplan kan worden betiteld. Mede gezien de rechtsgelijkheid schept dit tevens een serieuze en ongewenste precedentwerking op andere locaties binnen het toekomstige bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord.

Reactie

Reclamant V geeft niet aan waarom uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt dat geen sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Nergens blijkt dat er sprake moet zijn van 'hobbymatige' agrarische nevenactiviteiten. Ook blijkt niet uit het vigerende bestemmingsplan Landelijk Gebied dat vereist wordt dat er sprake moet zijn van een 'aanwinst'. Er hoeft niet gevreesd te worden voor precedentwerking aangezien in het bestemmingsplan een dierenpension is toegestaan. Voor zover gevreesd wordt voor geluidsoverlast wordt opgemerkt dat het plan zorgvuldig is onderbouwd en er maatregelen worden genomen en voorschriften worden verbonden aan de vergunning.

3.6. Reclamant VI

3.6.1 Formeel bezwaar

Inzake ontwerpbesluit NL.IMRO.1904.0VRijksstrwg 188LNN°OW01 deel ik U, als reactie op het gepubliceerde ontwerpbesluit mede dat ik een formeel bezwaar aanteken tegen dit ontwerpbesluit, gezien de omvang van deze studie, zoals deze nu ter inzage ligt en de consequenties die uitvoering van dit project kunnen hebben voor [REDACTED] als eigenaar van de locatie [REDACTED], welke uitziet op de bouwplek.

Reactie

Het is niet mogelijk om een bezwaarschrift in te dienen ten aanzien van de uitgebreide voorbereidingsprocedure ingevolge artikel 3.10 van de Wabo, in samenhang met afdeling 3.4 van de Awb. Het bezwaarschrift van Reclamant VI dient te worden aangemerkt als zienswijze. Reclamant VI heeft niet onderbouwd welke consequenties het project heeft voor de locatie [REDACTED].

Zoals ook in de ruimtelijke onderbouwing van de vergunning staat vermeld, leidt de realisatie van de aangevraagde hondenpension niet tot onaanvaardbare gevolgen voor de omgeving. De meest kritische woningen zijn meegenomen in de berekeningen van de geluidbelasting. Ter plaatse van [REDACTED] is sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

3.7. Conclusie m.b.t. ingekomen zienswijzen

Op basis van bovengenoemde overwegingen hebben de zienswijzen geleid tot aanpassing van de vergunning. Aan de vergunning zijn in het belang van een goede ruimtelijke ordening vergunningvoorschriften verbonden. Daarmee is sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat

ter plaatse van maatgevende woningen verzekerd. Verder concluderen wij dat het plan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

4 Vooroverlegpartners

Op 30 april 2014 zijn de vooroverlegpartners (provincie en waternet) in kennis gesteld van de terinzagelegging van de onderhavige ontwerp-omgevingsvergunning. De provincie Utrecht en Waternet hebben gedurende deze terinzagelegging niet gereageerd. Het ministerie van I&M heeft reeds in een brief (kenmerk IENM/BSK-2011/168837) gericht aan alle colleges van burgemeester en wethouders aangegeven dat gemeentelijke ruimtelijke plannen niet meer vooraf worden beoordeeld. Rijkstoezicht in de ruimtelijke ordening richt zich in deze gevallen op het toezicht achteraf.

Aangezien het plan op punten is gewijzigd sinds 30 april 2014, is het plan op 5 oktober 2017 nogmaals voor een reactie voorgelegd aan de provincie en Waternet en ook Rijkswaterstaat. De provincie, Waternet en Rijkswaterstaat hebben per e-mail aangegeven geen opmerkingen te hebben over het plan. Daarbij heeft de provincie opgemerkt dat in de ruimtelijke onderbouwing wat betreft het provinciaal beleid en regelgeving niet wordt uitgegaan van de in 2016 herijkte PRS/PRV. In de ruimtelijke onderbouwing van 23 oktober 2017 wordt hieraan aandacht besteed.

5 Actualiteiten

5.1 Bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord

Het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord is op 2 december 2016 vastgesteld. Op grond van artikel 3 van de planregels is het perceel bestemd als 'Agrarisch met waarden'. Daarnaast gelden de dubbelbestemmingen 'Waarde archeologie' en 'Waarde cultuurhistorie 1' (artikel 25).

Gebruik nevenactiviteit

Op grond van artikel 3.5.1. van de planregels kan worden afgeweken van de gebruiksregels ten behoeve van een nevenactiviteit, alsmede naar aard en omvang daarmee gelijk te stellen nevenfuncties, met dien verstande dat:

a. Het bevoegd gezag kan voor de duur dat de agrarische functie wordt uitgeoefend afwijken van het bepaalde in de artikelen 3.1 en 3.4 ten behoeve van nevenfuncties zoals opgenomen in tabel 3.1, alsmede naar aard en omvang daarmee gelijk te stellen nevenfuncties, met dien verstande dat:

1. maximaal 2 nevenfuncties per bouwvlak zijn toegestaan;
2. de bedrijfsactiviteiten beperkt blijven tot de categorieën 1 en 2 van de Staat van Bedrijfsactiviteiten en de activiteiten milieuhygiënisch inpasbaar zijn;
3. de nevenfuncties binnen het bouwvlak dienen plaats te vinden, met dien verstande dat buitenactiviteiten tevens direct aansluitend aan het bouwvlak mogen plaatsvinden;
4. de nevenfuncties maximaal het aantal vierkante meters mag bedragen zoals in tabel 3.1 staat aangegeven, met dien verstande dat het totaal aan nevenfuncties niet meer dan 500 m² aan bebouwd oppervlak bedraagt. Binnen de ecologische hoofdstructuur is een 'nee, tenzij-onderzoek' vereist en tussen 300 m² en 500 m² is tevens een goede ruimtelijke onderbouwing met beeldkwaliteitsparagraaf vereist;
5. omliggende agrarische bedrijven niet onevenredig in hun bedrijfsvoering worden beperkt;
6. de bestaande en beoogde landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden zoals genoemd in artikel 3.1 aanhef en onder q niet onevenredig worden aangetast;
7. de publieks- en/of verkeersaantrekkende werking van nevenfuncties in verhouding staan tot de capaciteit van de betrokken wegen;
8. parkeren op eigen erf plaatsvindt;
9. het uitoefenen van de nevenfunctie mag door visuele aspecten, zoals buitenopslag en –stalling, reclame-uitingen en technische installaties, het landelijk karakter van de omgeving niet onevenredig aantasten; ter bewerkstelling van een redelijke visuele inpassing hiervan kunnen nadere eisen worden gesteld betreffende de situering, afscherming door beplanting of anderszins.

Het bouwplan is in strijd met de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid met de voorwaarden 2 aangezien een hondenpension een categorie 3.2 inrichting betreft. Daarnaast is het plan in strijd met voorwaarde 4 en tabel 3.1. aangezien de oppervlakte meer bedraagt dan 300 m².

Waarde archeologie

Op grond van artikel 22.2 onder b onder 3 van de planregels hoeft geen archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd indien sprake is van een bouwwerk waarbij de bodemverstoring meer dan 500 m² bedraagt en de diepte niet meer dan 0,3 m. Aangezien het bouwplan betrekking heeft op een uitbreiding van minder dan 500 m² wordt aan deze voorwaarde voldaan.

Waarde cultuurhistorie

Op grond van artikel 25.2, onder a, van de planregels uitsluitend mag worden gebouwd indien de betrokken waarden door de bouwactiviteit niet worden geschaad of mogelijke schade kan worden voorkomen door aan de omgevingsvergunning voorwaarden te verbinden gericht op het behoud van de ter plaatse aangeduide waarde. Op grond van het bepaalde in artikel 25.2, onder c, is de bouwbeperking in artikel 25.2, onder a, niet van toepassing indien het bouwplan betrekking heeft op gronden gelegen binnen bouwvlakken.

Aangezien alle bouwwerken, inclusief de geluidschermen, binnen het bouwvlak worden gebouwd, is de bouwbeperking in artikel 25.2, onder a, niet van toepassing.

Beroep tegen bestemmingsplan “Landelijk Gebied Noord”

Tegen het bestemmingsplan Landelijk Gebied Noord is door diverse belanghebbenden beroep ingesteld bij de Afdeling. Bij uitspraak onderscheidenlijk tussenuitspraak van 4 oktober 2017 in zaak nr. 201601663/1/R2 heeft de Afdeling, voor zover hier van belang, het bestemmingsplan, voor zover het binnen de bestemming “Agrarisch met waarden” in bouwmogelijkheden voorziet, zonder dat de gevolgen voor Natura 2000-gebieden passend zijn beoordeeld, vernietigd en de raad opgedragen het plan te herstellen. Tevens heeft de Afdeling de voorlopige voorziening getroffen dat artikel 3, lid 3.2, onder a, van de planregels luidt: “gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, met uitzondering van erf- of terreinafscheidingen uitsluitend worden gebouwd binnen de bouwvlakken, waarbij geldt dat een toename van de bebouwing ten opzichte van hetgeen op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan aanwezig is of in uitvoering is, dan wel gebouwd kan worden krachtens een omgevingsvergunning voor het bouwen, alleen is toegestaan als de ammoniakemissie van het betreffende bedrijf ten opzichte van hetgeen op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan toegestaan was, niet toeneemt.”

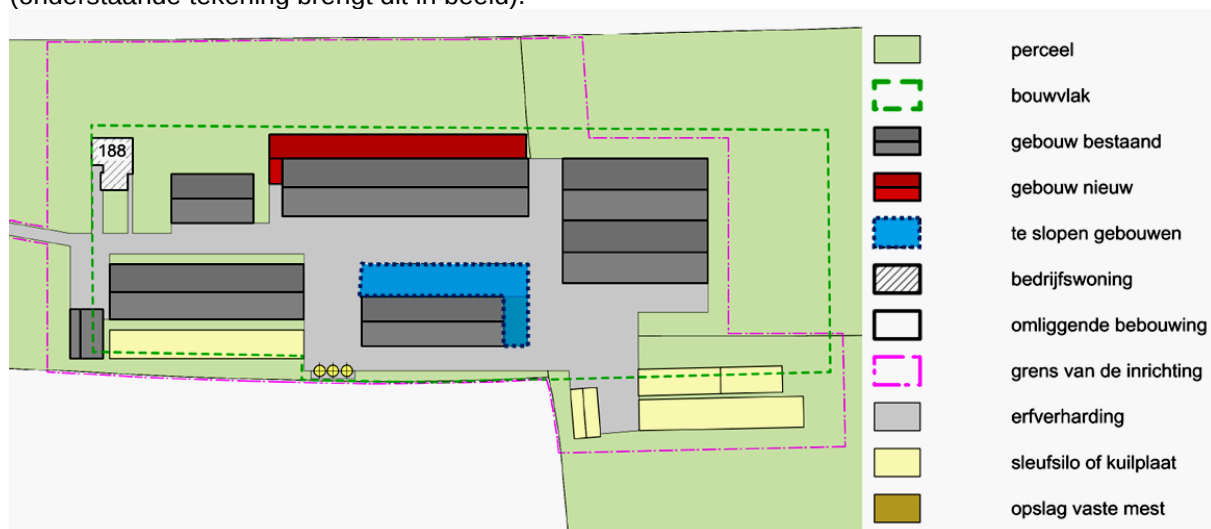
De uitspraak van de Afdeling heeft geen gevolgen voor de beslissing op deze aanvraag, aangezien artikel 3, lid 3.2, van de planregels in dit geval per definitie niet kan worden toegepast, omdat het bouwen van het hondenpension niet ten dienste staat van de bestemming. Geheel ten overvloede wordt opgemerkt dat voor honden geen emissiefactor geldt (Regeling ammoniak en veehouderij), zodat deze dieren buiten beschouwing blijven bij de berekening van ammoniakemissie. Verder beschikt de inrichtinghouder over een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming voor het houden van honden.

5.2 Provinciale Ruimtelijke Verordening

Op grond van artikel 4.13 lid 7 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013 (hierna PRV 2013) is een nevenactiviteit toegestaan, mits voldaan wordt aan de volgende eisen:

- a. de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing niet worden vergroot;
- b. erfinrichting en bedrijfsbebouwing landschappelijk goed inpasbaar is;
- c. de omliggende agrarische bedrijven niet in hun bedrijfsvoering worden geschaad.

Initiatiefnemer is bereid om een gedeelte van een bestaande agrarische schuur te saneren (onderstaande tekening brengt dit in beeld).

Situatietekening met aanduiding te slopen gebouwen in blauw (bron: Agramatic, bewerking SAB)

Op het moment dat de oppervlakte aan de te saneren bebouwing wordt teruggebouwd ten behoeve van de hondenpension is het plan in overeenstemming met de PRV 2013. Deze uitleg wordt blijkens bijgevoegde correspondentie met de provincie Utrecht gedeeld (zie bijlage 2). Om deze eis te

waarborgen wordt een voorwaarde in de omgevingsvergunning opgenomen dat het hondenpension in gebruik mag worden genomen indien de bebouwing aangegeven op tekening nummer 1 is gesaneerd.¹³ Er zijn beperkingen die wet stelt aan het opleggen van voorschriften. Ruimtelijke relevantie is daarbij de richtsnoer.¹⁴ Gelet op de bijgevoegde ruimtelijke onderbouwing wordt ook voldaan aan de overige eisen van de PRV.

Thans geldt de Provinciale Ruimtelijke Verordening (herijking 2016). De aanvraag is hiermee niet in strijd (zie artikel 2.1, achtste lid, van de PRV herijking 2016).

5.3 Verklaring van geen bedenkingen en terinzagelegging

Zoals in paragraaf 3.5.5. van deze nota staat, valt het hondenpension onder de VVGB-lijst 2011, zodat een vvgb van de raad niet is vereist. Uit een oogpunt van zorgvuldigheid is niettemin een raadsvoorstel tot het afgeven van een vvgb gedaan. In de raadscommissievergadering van 5 september 2017 heeft de Commissie Fysiek Domein aangegeven dat gelet op de VVGB-lijst 2011 geen vvgb is vereist en heeft zij het voorstel teruggezonden aan het college. Gelet op de verstreken tijd sinds de terinzagelegging van het eerste ontwerpbesluit en de diverse aanpassingen aan het plan sindsdien, is ervoor gekozen om uit een oogpunt van zorgvuldigheid opnieuw een ontwerpbesluit ter inzage te leggen.

¹³ Een dergelijk voorschrift heeft (een zgn. voorwaardelijke verplichting) in het kader van een bestemmingsplanherziening de rechterlijke toetsing doorstaan, zie ABRvS 27 maart 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7514. Het betreft in casu echter een voorschrift bij een omgevingsvergunning.

¹⁴ Bijvoorbeeld het aanbrengen van beplanting i.v.m. privacy vanwege het gebruik van voorziene fietspad (ABRvS 11 februari 2015, TBR 2015/57) of de verplichting dat een recreatieterrein alleen t.b.v. seizoenarbeiders mag worden gebruikt (ABRvS 18 november 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3507, r.o. 14.3.) ontberen deze ruimtelijke noodzaak.

Bijlage 1:

Voorschriften

Extra voorschriften n.a.v. zienswijzen

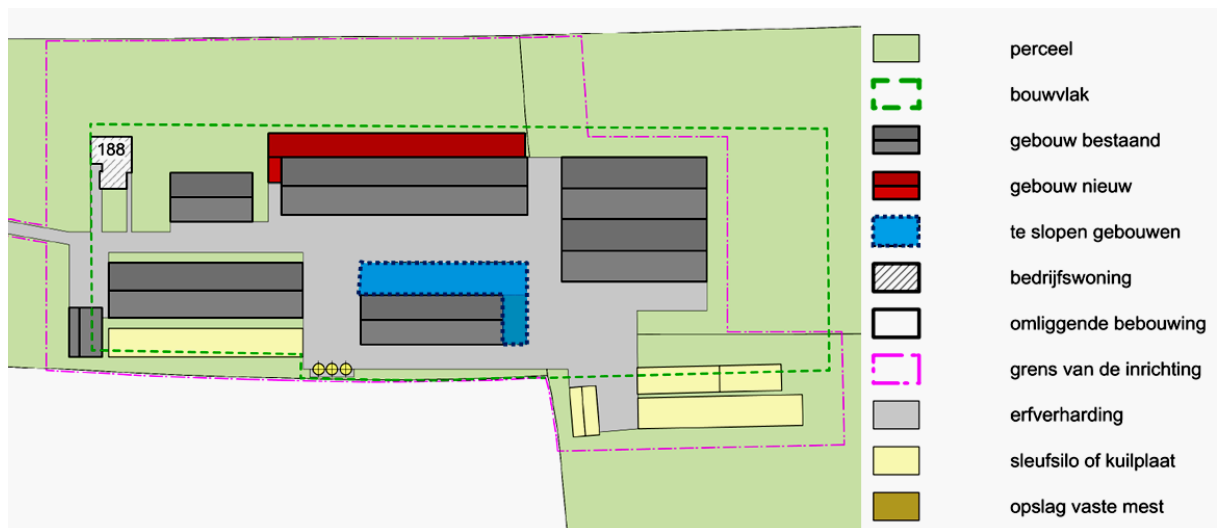
1. Alvorens het hondenpension in gebruik wordt genomen, dienen de geluidschermen, zoals beschreven in het akoestisch onderzoek van G&O Consult, d.d. 23 oktober 2017 en weergegeven op tekeningen nr. 424005 Bv-D-1, d.d. 1 december 2017, te zijn geplaatst.
2. Binnen het hondenpension (inclusief buitenverblijf) verblijven maximaal 68 honden.
3. Een hond mag gedurende de dagperiode (06:00 uur en 19:00 uur) maximaal 2 uur per dag in het buitenverblijf verblijven.
4. Het is niet toegestaan de gronden, anders dan de buitenverblijven die zijn vergund, te gebruiken als uitlaatveld voor honden.
5. Het langtijdgemiddelde geluidsniveau (L_{Ar},L_T) veroorzaakt door de in het bedrijf aanwezige toestellen en installaties en door de in het bedrijf verrichte werkzaamheden en of activiteiten (inclusief verkeersbewegingen binnen het bedrijf), met uitzondering van maximaal 12 keer per jaar aanvoeren en inkuilen van ruwvoer gedurende de avondperiode (19:00 uur – 22:00 uur), mag ter plaatse van de hieronder genoemde beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

	Dagperiode in dB(A) 06:00-19:00	Avondperiode in dB(A) 19:00-22:00	Nachtperiode in dB(A) 22:00-06:00
Slootdijk 1	48	45	39
Slootdijk 2	50	45	40
Slootdijk 3	49	42	36
Rijksstraatweg 187	50	45	40
Rijksstraatweg 185	49	45	40
Rijksstraatweg 183	49	45	39
Rijksstraatweg 181	50	45	40
Rijksstraatweg 186	50	45	40

6. In afwijking van voorschrift 5 mag het langtijdgemiddelde geluidsniveau (L_{Ar},L_T) maximaal 12 keer per jaar i.v.m. het aanvoeren en inkuilen van ruwvoer gedurende de avondperiode (19:00 uur – 22:00 uur), ter plaatse van de hieronder genoemde beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

	Avondperiode in dB(A) 19:00-22:00 uur
Slootdijk 1	45
Slootdijk 2	45
Slootdijk 3	42
Rijksstraatweg 187	53
Rijksstraatweg 185	50
Rijksstraatweg 183	49
Rijksstraatweg 181	49

7. Alvorens het hondenpension in gebruik kan worden genomen dient de bebouwing zoals aangegeven op tekening 1 als 'te slopen gebouwen', gesaneerd te worden;

Tekening 1

8. Alvorens het hondenpension in gebruik kan worden genomen dient de beplanting, zoals opgenomen op de tekening bij het beplantingsplan, nr. 424020, Bp-1 van 3 januari 2018, te zijn gerealiseerd.
9. De beplanting wordt conform de in het beplantingsplan, nr. 424020, Bp-1 van 3 januari 2018, beheerd.

Bijlage 2:

Correspondentie met de provincie Utrecht

Beste

Initiatiefnemer heeft een mogelijke oplossing aangedragen voor de realisering van de hondenkennel op het perceel Rijksstraatweg 188 Loenen aan de Vecht. In artikel 4.13 lid 7 van de PRV. Initiatiefnemer is bered om een gedeelte van een bestaande agrarische schuur te saneren. Op het moment dat de oppervlakte aan de te saneren bebouwing wordt teruggebouwd ten behoeve van de hondenpension is het plan volgens mij in overeenstemming met de PRV. Het maakt dan ook niet uit of de te saneren bebouwing binnen of buiten het bouwvlak/ bouwstede wordt gerealiseerd.

7. Een ruimtelijk plan kan bestemmingen en regels bevatten die nevenactiviteiten toestaan, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:
- a. de oppervlakte aan bedrijfsbebouwingen wordt niet vergroot;
 - b. erfinrichting en bedrijfsbebouwing zijn landschappelijk goed inpasbaar;
 - c. omliggende agrarische bedrijven worden niet in hun bedrijfsvoering belemmerd.

Toelichting

Zevende lid: In het gehele landelijk gebied zijn niet-agrarische nevenactiviteiten in bestaande bebouwing mogelijk. Hierbij kan gedacht worden aan zorglandbouw, recreatie kinderopvang, boerderijeducatie, agrarische natuur- en landschapsbeheer en de productie en verkoop van streekproducten. Voor deze activiteiten moet bestaande bebouwing worden gebruikt. Nieuwbouw is alleen mogelijk indien minimaal eenzelfde oppervlakte aan bebouwing wordt afgebroken.

Graag verneem ik je reactie. Lukt het om volgende week te reageren?

Alvast dank!

Met vriendelijke groet,

Beleidsadviseur Vergunningverlening

Van: [mailto:_____@provincie-utrecht.nl]
Verzonden: donderdag 21 mei 2015 22:06
Aan:
CC:
Onderwerp: RE: Hondenkennel Rijksstraatweg 188 Loenen aan d Vecht

Dag

Volgens mij is bij een letterlijke toetsing aan de PRV (4.13) hier weinig tegen in te brengen. Let er echter wel op dat a. nog steeds sprake is van een nevenactiviteit, en
b. er geen sprake is van toename van bedrijfsbebouwing.

t.a.v. punt a. verwijs ik daarom volledigheidshalve naar artikel 4.13 lid 8 en de bijbehorende toelichting.

met vriendelijke groet,

Van: [mailto:____@provincie-utrecht.nl]
Verzonden: vrijdag 22 mei 2015 12:47
Aan:
CC:
Onderwerp: Re: Hondenkennel Rijksstraatweg 188 Loenen aan d Vecht

Idd, het gaat in deze casus om de vraag of het een nevenactiviteit betreft. Om daarover discussie met omgeving te voorkomen is hetgeen vermeld staat mbt 4.13 lid 8 van belang. Het gaat dus meer om een planologische en functionele ondergeschiktheid. Volgens mij is dat hier ook gewoon het geval.
Groet,

Verstuurd vanaf mijn iPad

Op 22 mei 2015 om 09:28 heeft ____@stichtsevecht.nl het volgende geschreven:

Beste !

Dank voor het antwoord. Het is me helder.

Ten aanzien van artikel 4.13 lid 8 PRV volgt volgens mij niet dat initiatiefnemer de noodzaak voor de voortzetting van het agrarisch bedrijf moet aantonen. Als ik het goed begrijp heeft de noodzaak slechts betrekking op een uitbreiding van het agrarische bouwvlak/ bouwstede. De PRV stelt als eis dat de nevenactiviteit landschappelijk is onderbouwd aan de hand van een beeldkwaliteitsparagraaf in de ruimtelijke onderbouwing.

<image002.png>

Achtste lid: Een verbetering van de landbouwstructuur wordt onderbouwd aan de hand van een integrale gebiedsgerichte aanpak. Hierbij wordt onder meer rekening gehouden met natuur, landschap, recreatie en infrastructuur.

Een nevenactiviteit is per definitie ondergeschikt aan de agrarische hoofdbestemming. Bij gebruik van een substantiële oppervlakte voor de nevenactiviteit is het noodzakelijk dat de landschappelijke consequenties zorgvuldig worden afgewogen.

Een beeldkwaliteitsparagraaf bevat in ieder geval een analyse van de bestaande kwaliteiten, een onderbouwing op welke wijze de beoogde ontwikkeling bijdraagt aan die kwaliteiten en op welke wijze dit in de regels van het ruimtelijk plan is verankerd.

<image011.png>

Met vriendelijke groet,

Beleidsadviseur Vergunningverlening

VERSLAG INFORMATIEBIJEENKOMST

Hondenpension Rijkssstraatweg 188 Loenen a/d Vecht

Datum: 11 april 2018
Tijd: 19.30 – 20.30 uur
Aanwezig: Diverse belangstellenden
Franko Živković-Laurenta (wethouder)
Gerritjan Leunenberg, Tomas de Smet, Jeroen van Dam (namens gemeente)
Wim Cats, Anuschka de Wildt, Arjo van den Berg (namens ODRU)

1. Welkom

De heer Tijmen Koelewijn opent de bijeenkomst om 19.30 en heet alle aanwezigen welkom. Hij is door de gemeente gevraagd om als onafhankelijk voorzitter de bijeenkomst te leiden.

De aanwezigen krijgen de gelegenheid om vragen te stellen betreffende de procedure rond de aanvraag tot vestiging van een hondenpension. Op uitdrukkelijk verzoek van het college heeft de gemeente de informatiebijeenkomst georganiseerd. De gemeente wenst de status van de aanvraag toe te lichten en bewoners de gelegenheid te geven om vragen te stellen.

De vertegenwoordigers van de gemeente en de omgevingsdienst stellen zich kort voor.

2. Presentatie gemeente

Jeroen van Dam verzorgt een korte presentatie met betrekking tot de stand van zaken rond de aanvraag en de procedure rond het hondenpension. De aanwezigen kunnen een hand-out, met daarop de procedure, uitgereikt krijgen.

Op verzoek van een van de aanwezigen zal de presentatie aan de griffie en raadsleden worden gestuurd.

3. Vragenronde

Leeswijzer: De vragen/opmerkingen van bewoners zijn cursief gedrukt. Het antwoord van de gemeente of ODRU staat onder de vraag of opmerking. Uitzonderingen zijn de antwoorden die de heer Kruiswijk als aanvrager heeft gegeven.

Een aanwezige vraagt van welk materiaal het geluidsscherm is gemaakt

Het geluidsscherm is gemaakt van glas en de isolatiewaarde is voldoende om als scherm te functioneren. In het akoestisch onderzoek is met een rekenmodel berekend of aan de geldende geluidnormen wordt voldaan. Daarbij zijn geluid en tijdsduur meegenomen. Vanaf de bron wordt gekeken naar het ontvangpunt, de woningen. Tevens wordt rekening gehouden met alle objecten die een reflectie kunnen veroorzaken. Het scherm zelf is 1.80m hoog.

Een aanwezige meent dat glas meer reflecteert dan dat het geluid tegenhoudt of absorbeert. De energie van het blaffen gaat richting de Kerklaan en wordt niet geabsorbeerd.

De ODRU geeft aan dat om die reden het scherm onder een hellende hoek richting het hondenpension wordt geplaatst. Binnen het pension treedt daardoor meer reflectie op en de hoeveelheid geluid neemt af, voordat het naar boven gaat. Dit aspect wordt meegenomen in de berekening van de afmeting van het scherm.

Besluitvorming rond het hondenpension heeft in 2013 plaatsgevonden. De procedure van aanvraag en reactie binnen zes weken vanuit de gemeente is volgens bewoner verlopen. Hij stelt voor een geheel nieuwe procedure op te starten.

De gemeente geeft aan dat een aanvraag niet teniet wordt gedaan wanneer de gemeente niet binnen de gestelde termijn van zes weken reageert. Deze termijn kan overigens eenmaal worden verlengd. Voor de aanvrager heeft dit geen gevolgen, hij kan wel een besluit afdwingen. Wettelijk gezien wordt een aanvraag niet tenietgedaan en de procedure hoeft niet opnieuw gedaan te worden.

Volgens een aanwezige is de procedure achterhaald, omdat gegevens van onderzoeksrapporten niet meer actueel zijn. Inmiddels is sprake van gewijzigde wetgeving. Ook is er een nieuw bestemmingsplan en daarom dient de procedure overnieuw gedaan te worden.

De gemeente legt uit dat tijdens de laatste behandeling in de commissie de aanvrager is verzocht om alle onderzoeken uit 2013 en 2014, mede vanwege zienswijzen, te actualiseren. In oktober 2017 zijn onder meer het geluids- en luchtkwaliteitsonderzoek geactualiseerd, evenals de het rapport met betrekking tot de ruimtelijke bebouwing. Deze rapporten zijn voorgelegd aan de provincie, Waternet en RWS. De aanvraag kan, vanwege de aanvulling met nieuwe rapporten gestand blijven.

Is bekend dat buiten de bouwstedegrens gebouwd gaat worden? Er komt meer nieuw- dan oudbouw en dat is volgens een bewoner niet toegestaan. Verder meent aanwezige dat met de komst van het hondenpension sprake is van een derde nevenactiviteit en dat is niet toegestaan.

De gemeente geeft aan dat het geluidsscherm buiten de bouwstedegrens wordt geplaatst. Aan de oostkant komen de buitenverblijven 15 tot 50cm buiten het bouwvak uit. (N.B. op verzoek van de gemeente heeft Kruiswijk de tekeningen aangepast; zie tekeningen van 13-4-2018. Het hondenpension, inclusief geluidschermen, valt thans geheel binnen het bestaande bouwvlak). Naar oordeel van de gemeente is sprake van een eerste nevenactiviteit bij een agrarisch bedrijf. Het college beoordeelt of sprake is van een goede ruimtelijke ordening. De gemeente bestrijdt dat er meerdere nevenactiviteiten zouden zijn. In overleg met de provincie is overeengekomen om een gedeelte van de oude gebouwen te slopen, waarna nieuwbouw kan worden gerealiseerd.

Volgens een aanwezige wordt voor een hobbyist bijgebouwd, terwijl de omwonenden veel geluidsoverlast zullen ervaren van het pension.

De heer Kruiswijk merkt op dat de voorgaande spreker drie paarden beschouwt als een bedrijf, terwijl het bedrijfsmatig voeren van een hondenpension wordt gezien als een hobby. Dat vindt spreker niet correct.

Wanneer aan alle procedures wordt voldaan, heeft een bewoner geen probleem met deze kwestie. Hij meent echter dat in de procedure veel mis is gegaan. De bouwstedegrens hoort langs het huis te lopen en een stuk van het dag/nachtverblijf ligt buiten deze grens. Waarom wordt dit toegestaan en wordt het belang van de omgeving niet gehoord?

De raad zou in eerste instantie beslissen, dat is later teruggedraaid en nu is het een collegebesluit. Aanwezigen wensen dat de raad over de vestiging van het hondenpension moet beslissen. De verwachting is namelijk dat de raad zal ingrijpen.

De gemeente geeft aan dat het college uitdrukkelijk aan de raad heeft voorgesteld om een verklaring van geen bedenking af te geven. De raadscommissie heeft het voorstel teruggegeven aan het college, omdat het college bevoegd is. De definitieve besluitvorming heeft nog niet in het college plaatsgevonden. Aan de hand van de informatiebijeenkomst met de bewoners wordt een ontwerpvoorstel geschreven, waarover het college zich zal buigen.

In het vastgestelde bestemmingsplan is de bouwstedegrens opgenomen.

Volgens een van de aanwezigen (raadslid) is meer informatie beschikbaar dan nu in de presentatie is getoond. Hij vindt het een gemiste kans dat deskundigen van gemeente en ODRU niet in de gelegenheid worden gesteld om een toelichting te geven. Aan de hand van die extra informatie hadden bewoners vragen kunnen stellen, bijvoorbeeld over de tijden waarop de honden naar buiten gaan.

Wethouder Živković merkt op dat juist een korte presentatie is gehouden om de bewoners zoveel mogelijk de gelegenheid te bieden om vragen te stellen. Bewoners hebben de gelegenheid om een zienswijze in te dienen. Zij kunnen daarbij ondersteund worden door ambtenaren van de gemeente. Tevens kunnen bewoners een afspraak maken op het gemeentehuis. Praktisch alle informatie omtrent de kwestie van het hondenpension ligt ter inzage. Daarnaast is de informatie ook via een website beschikbaar.

Het rapport van het nieuwe geluidsonderzoek, waar in de stukken naar wordt verwezen, ontbreekt nog. Een aanwezige vraagt of dat toegevoegd kan worden aan de stukken die door bewoners gelezen kunnen worden. Het hele dossier speelt al ruim tien jaar. Volgens de aanwezige volgt het college het spoor om het hondenpension toe te staan, terwijl omwonenden juist tegenstander zijn. Is de persistentie om door te gaan en het nemen van een positief besluit gelegen in andere zaken dan een goede ruimtelijke ordening? Zijn er bijvoorbeeld toezeggingen gedaan aan de aanvrager?

De gemeente zegt toe het document ten aanzien van de geluidsonderzoeken toe te voegen aan de beschikbare stukken.

De gemeente geeft aan dat geen toezeggingen zijn gedaan. Wel is er een rechtelijke uitspraak en is de gemeente op de vingers getikt. Wanneer de gemeente een aanvraag afwijst, terwijl deze voldoet aan alle gestelde eisen, dan kan de aanvraag opnieuw worden ingediend. De gemeente beoordeelt de aanvraag aan de hand van wet- en regelgeving. Wanneer de aanvraag na toetsing voldoet, dan kan de gemeente een positief advies geven.

In 2014 lag er al een ontwerpbesluit, op basis waarvan het college een vergunning zou willen verlenen. Vervolgens zijn er zienswijzen ingediend, waarop de gemeente heeft gereageerd. Daarnaast moet de gemeente de aanvrager faciliteren om met gedegen stukken te komen.

Een bewoonster woont ten noorden van het beoogde hondenpension. Zij informeert waarom het niet mogelijk is om het pension aan de andere kant van het perceel te realiseren. Dan is volgens haar geen sprake van geluidsoverlast.

Desgevraagd antwoordt de heer Kruiswijk dat bebouwing aan de kant van de sportvelden niet mogelijk is, omdat hij daar geen grond binnen het bouwblok heeft om het te realiseren.

De gemeente Stichtse Vecht maakt deel uit van het Groene Hart. Dit is een nieuwe ontwikkeling, waar de gemeente volgens een bewoner ook een bijdrage aan wil leveren. Hij meent dat de gemeente daarom in het kader van 'Geef stilte een stem' kritisch moet zijn op welke voorzieningen in het gebied van het Groene Hart worden gerealiseerd.

De gemeente licht toe dat het perceel inderdaad in het Groene Hart ligt en is opgenomen in de provinciale structuurvisie. In die visie worden de kernkwaliteiten beschreven: dynamiek, rust en stilte. Het accent ligt niet alleen op de stilte, de gemeente wil ook rekening houden met de omstandigheden. Het hondenpension is opgenomen in de ruimtelijke onderbouwing. Het geluidsrapport komt ter inzage te liggen als die procedure start. De provincie heeft het rapport beoordeeld en kon ermee instemmen.

De heer Land krijgt gelegenheid om zijn zienswijze naar voren te brengen tijdens de bijeenkomst. Hij meent dat de omgeving vooral geluidsoverlast zal ervaren. Verder vindt hij dat het geluidsscherm zal zorgen voor reflectie, waarbij het geluid naar buiten toe wordt geëchoed. Spreker vraagt zich af of de reductie van het geluid onder de norm uitkomt. Is bij de berekening van het aantal decibel rekening gehouden met het feit dat er reflectie optreedt? De ODRU heeft gerekend met de twee uur dat de honden buiten verblijven. Volgens de heer Land is echter sprake van een continue blaf tijd, waarvan

het gemiddelde wordt berekend. Spreker twijfelt aan de juistheid van de berekeningen met betrekking tot de geluidsbelasting. Bewoners krijgen last van de herrie veroorzaakt door het hondenpension. De ODRU geeft aan het geluidsrapport namens de gemeente te hebben beoordeeld. Hij is zelf niet de opsteller van het rapport, daarom kan hij niet in detail discussiëren over welke cijfers exact zijn gebruikt. De zienswijze van de heer Land is beantwoord en de ODRU heeft aangegeven dat bedrijfsmatig gezien met een rekenmodel is gewerkt. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat de resultaten met de werkelijkheid overeenkomen.

Een aanwezige vindt de hokken van de honden erg klein. Wordt, naast geluidsbelasting ook gekeken naar de diervriendelijkheid? Een ontevreden hond gaat namelijk veel blaffen. De gemeente geeft aan dat dit aspect vaker is genoemd. De aanvrager heeft een toelichting gegeven hoe hij denkt tegemoet te komen aan de diervriendelijkheid. De gemeente toetst op aspecten van ruimtelijke ordening en uitvoerbaarheid van het plan. Daarbinnen moet voldaan worden aan de eisen voor dierwelzijn. Binnen de wet- en regelgeving, waar de gemeente aan toetst, staan geen concrete normen over de afmeting van de hokken. Vooralsnog acht de gemeente aannemelijk dat aan de geldende normen wordt voldaan. Omdat de aanvraagprocedure nog loopt, is het niet gebruikelijk om gedurende dit proces stukken te delen. Zodra het ontwerpbesluit is genomen, worden de stukken beschikbaar gesteld en kunnen bewoners zienswijzen indienen.

Volgens een aanwezige is sprake van een continue hoge geluidsbelasting, in plaats van af en toe een piek. Zij meent dat een echo-effect zal ontstaan door het glazen geluidsscherm. Als er een hond blaft, gaan ze allemaal blaffen en daardoor is sprake van een continu geluid van blaffende honden. Is dit meegenomen in de rapportage van de geluidseffecten? De honden in de buurt blaffen al als zij alleen thuis zijn of als er iemand voorbij komt lopen. Dat is echter iets anders dan 60 honden in een pension die elkaar versterken. Bewoonster maakt zich grote zorgen over de geluidsoverlast die zal gaan optreden. De ODRU wenst niet in te gaan op het gebruik van het rekenmodel. In de berekeningen wordt uitgegaan van een gemiddelde gedurende de dag. De toetsingskaders voor maximale geluidsbelasting worden bekeken en daarnaast wordt de hoogste piek beoordeeld. Ten aanzien van de blaftijd is veel discussie en ook daar is veel onderzoek naar gedaan. Aan de hand daarvan heeft de ODRU geen reden om aan te nemen dat sprake zal zijn van een hele hoge belasting.

Een aanwezige is van mening dat het plan al tien jaar niet deugt. Er is geen rapportage met betrekking tot het geluid beschikbaar, waar de aanwezigen tijdens de bijeenkomst over kunnen discussiëren. Uit de WOB-aanvraag blijkt volgens spreekster dat de aanvrager niet is geïnformeerd over het feit dat een en ander in strijd was met het streekplan en PRS. De aanvrager heeft veel geld geïnvesteerd en zou een schadevergoeding moeten ontvangen, vanwege de misleiding door het college. Daarmee kan de aanvraag van tafel worden gehaald. De heer Kruiswijk geeft aan dat hij zich niet door de gemeente misleidt voelt. De procedure duurt naar zijn mening wel erg lang. Hij betreurt het dat er zoveel tegenstand is in de buurt. Zelf heeft de aanvrager het plan aangepast, om de overlast voor de omwonenden zoveel mogelijk te beperken. Hij geeft aan dat hij zich tot het uiterste zal inspannen om overlast te voorkomen.

De wethouder geeft aan dat de aanvrager een aanvraag heeft ingediend voor de realisatie van een hondenpension. De gemeente zal de aanvraag beoordelen en de provincie heeft een controlerende taak. De bewoners hebben de gelegenheid om zienswijzen in te dienen en beroep aan te tekenen. Zij hebben dus nog gelegenheid tot inspraak. Het college heeft een extra informatieavond georganiseerd, om de bewoners de gelegenheid te bieden vragen te stellen.

Niet alle bewoners zijn in de gelegenheid geweest om vragen te stellen of hun mening te kunnen uiten, zo stelt een bewoonster.

Een bewoner heeft ervaren dat zienswijzen niet in behandeling werden genomen. Hij heeft weinig vertrouwen in deze procedure.

De gemeente geeft aan zorgvuldig om te zullen gaan met de procedure rond het indienen en beantwoorden van zienswijzen.

4. Korte samenvatting

De gemeente zal deze informatieavond evalueren en de signalen van de bewoners meenemen. Ambtelijk wordt het ontwerpvoorstel voorbereid, zodat het college kan overgaan tot besluitvorming. Het ontwerpbesluit, inclusief alle bijbehorende stukken, wordt ter inzage gelegd. De omwonenden worden op de hoogte gehouden van de voortgang en worden uiteraard in de gelegenheid gesteld om zienswijzen in te dienen. De gemeente moet deze beantwoorden en het college behandelt de zienswijzen en de beantwoording daarop. Daarna neemt het college een definitief besluit. Daartegen kan beroep worden ingesteld.

De voorzitter realiseert zich dat mogelijk nog niet alle vragen aan bod zijn gekomen. Daarom is het voor de aanwezigen ook mogelijk om hun vragen schriftelijk in te dienen. Deze vragen en de beantwoording worden ook meegenomen in het collegevoorstel. Benadrukt wordt dat bewoners gebruik kunnen maken van ambtelijke ondersteuning bij het indienen van een zienswijze.

Op verzoek van een aanwezige wordt het formele document, waarin staat dat de provincie akkoord gaat met de vestiging van het hondenpension, ter beschikking gesteld, zo zegt de wethouder toe.

De voorzitter bedankt de aanwezigen voor hun aanbreng en aanwezigheid en sluit de bijeenkomst om 20.40 uur.

Memo beantwoording vragen nav informatiebijeenkomst

Van: Jeroen van Dam

Aan: college

Datum: 17-04-2018

Belangstellenden konden na afloop van de informatiebijeenkomst vragen achterlaten op A4'tjes. Tijdens de bijeenkomst is toegezegd dat de vragen en beantwoording daarvan bij het collegevoorstel worden gevoegd.

Opmerking R. Haagen (Kerklaan 11)

Het geldende bestemmingsplan is zeer recent / 2,5 jaar oud. Hierin geldt een maximale milieucategorie van 2. De categorie van het hondenpension is 3.2. is dit geen zelfstandige reden om de aanvraag al af te wijzen?

Reactie gemeente

In het geldende bestemmingsplan "Landelijk Gebied Noord" is een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid opgenomen op grond waarvan het college in afwijking van het bestemmingsplan bepaalde nevenactiviteiten kan toestaan bij agrarische bedrijven. Een van de voorwaarden waaronder het college deze nevenactiviteiten kan toestaan, is dat de milieucategorie van de activiteiten beperkt blijft tot 1 en 2. Het is juist dat het hondenpension milieucategorie 3.2 betreft en daardoor niet met toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid mogelijk kan worden gemaakt. Het college heeft de mogelijkheid om op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°) in afwijking van het bestemmingsplan omgevingsvergunning te verlenen voor het hondenpension, mits deze niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en het besluit van het college een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

In de door de gemeenteraad vastgestelde Nota beantwoording zienswijzen bij het bestemmingsplan staat dat het hondenpension op verzoek van initiatiefnemer uit het bestemmingsplan is gehaald om meer tijd beschikbaar te maken om de lopende aanvraagprocedure zorgvuldig te doorlopen (zie punt 6 bij zienswijze 3.58 b3). Bij de voorbereiding van het bestemmingsplan werd er namelijk van uitgegaan dat de reeds langlopende vergunningprocedure voor het hondenpension voor de vaststelling van het bestemmingsplan zou zijn afgerond en dat het hondenpension vervolgens in het bestemmingsplan zou worden opgenomen (punt 1 bij zienswijze 3.58 a1). Vanwege vertraging in de vergunningprocedure is dit niet gelukt en is het hondenpension dus uit het bestemmingsplan gehaald.

Opmerking H. Land-Bouwman

Ik had graag meer toegankelijke informatie gekregen over geluid. Waarom zou ik geen last hebben/krijgen van een hondenkennel zo vlakbij als ik in september de Gondelvaart op de Loosdrechtse Plassen kan horen op de Kerklaan. Dat is 1 keer per jaar. Geluid draagt heel ver dus ook een jaarlijks feestje op het Sportveld kunnen wij horen in de zomer. Dat is ook sporadisch. Als de kennel met honden goed bezocht wordt, dan blaffen de honden niet 1x per dag. Het begrip voor dit plan is vanavond voor mij niet groter geworden. Gemiste kans van de gemeente denk ik.

Reactie gemeente

Wij betreuren het dat de informatiebijeenkomst niet aan uw verwachtingen heeft voldaan. Het geluidsaspect van de aanvraag wordt samengevat behandeld in de ruimtelijke onderbouwing die ten behoeve van de informatiebijeenkomst beschikbaar is gesteld op www.overheid.nl. Een eerdere versie van het akoestisch onderzoek is in september 2017 beschikbaar gesteld in het Raadsinformatiesysteem. De zienswijzen die over het in 2014 ter inzage gelegde ontwerpbesluit naar voren zijn gebracht gaan merendeels over geluid. In de concept-Nota beantwoording zienswijzen, die eveneens beschikbaar is gesteld op www.overheid.nl, is uiteengezet dat een goed woon- en leefklimaat in de omgeving is gewaarborgd.

Uit het akoestisch onderzoek dat in opdracht van aanvrager is uitgevoerd en door de Omgevingsdienst Regio Utrecht is beoordeeld, blijkt dat aan de geldende geluidnormen wordt

voldaan. Uit het akoestisch onderzoek volgt dat het geluid vanwege het hondenpension het heersende geluidniveau in uw woonomgeving niet overschrijdt.

De ruimtelijke onderbouwing en alle overige relevante stukken, waaronder het akoestisch rapport, zullen beschikbaar worden gesteld bij de terinzagelegging van het ontwerpbesluit.

Opmerking (anoniem)

Als inwoner van Loenen en actief lid van de Fietzersbond vraag ik het college rekening te houden met de toename van autoverkeer bij het halen en brengen van de honden naar het pension. Wij wonen in een mooi, toeristisch gebied en de fietzersbond beijvert zich onder andere de veiligheid van fietsers te bevorderen. Graag maatregelen om die veiligheid vanuit de gemeente te bevorderen gezien de toename van automobilititeit.

Reactie

Het hondenpension leidt tot een beperkte toename van het autoverkeer. Uitgegaan wordt van maximaal 16 vervoersbewegingen per dag vanwege het hondenpension. Parkeren vindt plaats op eigen terrein van aanvrager. De afwikkeling van het verkeer vindt plaats via de bestaande uitrit en dit extra aantal vervoersbewegingen kan worden opgenomen in het heersende verkeersbeeld van de Rijksstraatweg. De veiligheid van voetgangers en fietsers dient niet in gevaar te worden gebracht. Dit is opgenomen in de ruimtelijke onderbouwing.

